

Inițiere în hermetism, un comentariu
Autor Rawn Clark, traducere 2005, revizuire 2006

Introducere.....	4
Teoria	6
Elementele.....	6
Fluidele electric și magnetic.....	6
„Od-ul”	7
Magnetul tetrapolar.....	7
Ființele elementelor.....	8
Karma/Cauza și efectul.....	8
Planurile fizic, astral și mental.....	8
Religia.....	9
Ascetismul și sexualitatea.....	9
Timpul.....	10
Practica.....	12
Nivelul I.....	12
Prefată.....	12
Mental.....	12
Întrebări și răspunsuri.....	12
Astral.....	14
Întrebări și răspunsuri.....	15
Fizic.....	16
Întrebări și răspunsuri.....	17
Nivelul II.....	18
Mental.....	20
Întrebări și răspunsuri.....	20
Astral.....	20
Întrebări și răspunsuri.....	21
Fizic.....	21
Întrebări și răspunsuri.....	22
Nivelul III.....	24
Mental.....	24
Întrebări și răspunsuri.....	25
Astral.....	26
Întrebări și răspunsuri.....	27
Fizic.....	27
Întrebări și răspunsuri.....	28
Anexă la nivelul III.....	29
Întrebări și răspunsuri.....	29
Nivelul IV.....	30
Mental.....	30
Întrebări și răspunsuri.....	32
Astral.....	33
Întrebări și răspunsuri.....	34
Fizic.....	35
Întrebări și răspunsuri.....	35
Pașii cinci - zece.....	36
Introducere.....	36
Nivelul V.....	38
Mental.....	38
Astral.....	39
Fizic.....	40
Nivelul VI.....	42
Mental.....	42
Astral.....	42
Fizic.....	42
Nivelul VII.....	44
Mental.....	44

Astral.....	44
Fizic.....	45
Nivelul VIII.....	46
Mental.....	46
Astral.....	47
Fizic.....	48
Nivelul IX.....	50
Mental.....	50
Astral.....	50
Fizic.....	51
Nivelul X.....	51
Mental.....	51
Astral.....	53
Fizic.....	56
Epilog.....	57

Introducere

Mă simt onorat în a reda câteva din gândurile mele despre cursul de inițiere prezentat în „Inițierea în hermetism” a lui Franz Bardon.

Când un elev se apropie prima oară de această operă, apar inevitabil întrebări. Deși cea mai bună cale pentru a răspunde la ele, este ca elevul să mediteze asupra lor, să se gândească și să găsească singur răspunsurile, fapt ce satisfacă doar rareori începătorul, mulți punând carte la o parte fiind prea frustrați. În zilele noastre, când Internetul ne oferă o cale ușoară de a intra în contact cu cei care au lucrat mulți ani cu sistemul magic bardonist, nu prea sunt motive pentru care un începător să lase ca întrebările simple să devină o opreliște în calea progresului propriu. Însă răspunsurile la întrebările mai grele trebuie căutate de el singur, în această privință experiența fiind învățătorul cel mai bun.

Gândurile pe care le ofer aici, vin din experiența proprie de lucru cu sistemul din „Inițiere în Hermetism”. Este la latitudinea practicantului să fie de acord sau nu cu ceea ce scriu, prin propria sa practică. Ceea ce scriu vrea a fi doar ca o dezvoltare a unor lucruri pe care Bardon le-a conturat, și nu ca o înlocuire pentru ceea ce spune el. Nădăjduiesc că cuvintele mele combinate cu textul lui Bardon vor ajuta elevul să înceapă cu mai multă încredere munca magică. Voi scrie doar despre partea teoretică din „Inițiere în hermetism” și partea practică până la nivelul IV. După ce trece de acest stagiu, practicantul ar trebui să ajungă în punctul în care nu mai este necesară întrebarea din surse externe. Răspunsul la întrebările de nivel V și cele următoare sunt redată mai bine în dialog, exemplu în yahoogroups.com, pe grupul FranzBardonMagi. Dar din experiența mea, astfel de întrebări sunt rare, exceptând cazul în care cel care întrebă nu a ajuns în munca magică la punctul despre care întrebă.

„Inițiere în hermetism” este un curs coherent de inițiere care începe chiar cu începutul, fiind astfel diferit de multe sisteme moderne de inițiere. Fiecare nivel se bazează pe cele care sunt înaintea sa, aşa că este prudent ca elevul să nu sară peste nimic. Ceea ce pare simplu la început, se va dovedi să fie esențial spre a avea succes pe termen lung. Inițierea nu este o cursă. Nu contează cătușii de puțin dacă îți ia 30 de ani sau doar 10, spre a ajunge la nivelul 10. Progresează în propriul ritm (fără să îți pierzi vremea) și practică atât cu răbdare cât și cu perseverență. Nu mă îndoiesc nici o clipă că oricine vrea sincer să lucreze în acest fel, va ajunge la rezultatele dorite dacă urmează cursul cu statornicie. Fiecare din cei 10 pași ai „Inițierii în hermetism” este împărțit în trei părți de lucru: spiritual (mental), sufletesc (psihic), fizic, fiecare dintre ele trebuind a fi urmate mână în mână. Acest fapt aduce un progres echilibrat, care este esențial pentru avansarea reală în magie. De exemplu elevul nu trebuie niciodată să treacă de la exercițiile fizice de nivel I, la cele de nivel II, înainte să fie efectuate cele mentale și psihice de nivel I. Dacă un set de exerciții dintr-un anumit nivel îți este simplu și îl termini înaintea celorlalte seturi ale nivelului, atunci îmbunătățește-ți succesul cu aceste exerciții, cât timp termini celelalte seturi. Înainte de a trece de la un nivel la altul, trebuie obținut standardul de succes pe care îl oferă Bardon pentru toate părțile aceluia nivel.

Munca acestui sistem cere disciplină și angajament. Mai întâi practicantul trebuie să își facă timp în fiecare zi spre a efectua exercițiile. Sfatul meu este că, dacă e posibil, elevul să exerceze cel puțin jumătate de oră dis de dimineață și jumătate de oră seara înainte de culcare. Oferă-ți însă exceptii ocazionale de la acest regim, cinci zile pe săptămână sunt suficiente dar șapte sunt mai bune. În final, această disciplină va deveni o bucurie, iar perioada în care ea este obligatorie va trece repede. Însă ÎNAINTE de a trece la treabă, este important să se ia în considerare următoarele: mai întâi, elevul ar trebui să citească de câteva ori textul, spre a vedea ce este urmărit în decursul său. Dacă nu vezi nici un fel în care viața ta aglomerată să poată acomoda timpul necesar pentru acest tip de muncă, atunci cel mai bine este să amâni munca, până ce îți poți restructura viața. Între timp poți începe schimbările din viața ta care îți vor permite în cele din urmă să faci munca magică. Fii bun cu tine; inițierea nu trebuie să fie o tortură ci trebuie să fie, dacă nu o veselie, atunci cel puțin un lucru interesant și inspirator. Îmbunătățirea proprie poate fi (și în opinia mea AR TREBUI să fie) un timp care să fie plin de bucurie.

Inițierea nu este o cale către bogății mari sau către putere asupra altora. Dacă acestea sunt scopurile tale, atunci nu vei avea succes genuin în magie. Astfel că întrebarea de ce alegi această muncă este una esențială. Este înțelept să petreci un timp îndelungat gândindu-te la motivele pentru care îți asumi această responsabilitate. În întreg cursul lui Bardon intențiile tale vor fi testate iar și iar. Acestea sunt marcatele acelor „capcane” despre care vorbesc cei care au progresat în muncă. Numai motivațiile „corecte” vor conduce practicantul prin anumite părți ale cărării inițierii. Dacă motivațiile îți sunt prea egoiste, atunci te vei izbi de un zid și doar o reevaluare a motivațiilor tale te va elibera. Acesta este un lucru bun, și nu este dat ca un blocaj, ci o parte vitală a inițierii, care garantează că elevul stă pe cale sau o abandonează.

În aceste timpuri, când informația este foarte ușor accesibilă, avem obiceiul de a căuta răspunsurile în exterior. Am pierdut obiceiul de a căuta înăuntru răspunsurile și să încercăm cel mai mult să ne dăm singuri seama de lucruri. Deși este ușor să acumulezi multă informație și să o depozitezi în minte ca și cunoaștere, acea cunoaștere este transformată întru înțelegere doar prin experiență. Procesul inițierii este unul de experiență, nu doar unul de acumulare de informație, aşa că este important să contempli fiecare idee pe care o întâlnești în „Inițiere în hermetism” și să rezolvi sigur lucrurile,oricând este

posibil. Acest fapt este adevărat în special referitor la partea teoretică a cursului, căci multe din ceea ce spune Bardon în această secțiune nu sunt decât o delimitare a faptelor, nefiind intenționate ca un răspuns la întrebări, ci drept ceva care să te îmboldească înspre meditație și contemplare. Fii sigur că până și cele mai confuze bucăți se vor clarifica în timp, pe măsură ce câștigi experiență.

Inițierea necesită din partea elevului o onestitate radicală față de sine. Fii atent să nu te păcălești că ai obținut ceva pe care nu l-ai obținut și fii mereu pregătit de a te critica cu iubire. Fiecare avem înăuntrul nostru o sursă de ghidare foarte bună. Una din cele mai importante lecții pe care le-am învățat este să ascult întotdeauna de conștiința mea. Nu m-a păcălit niciodată, și am ajuns și eu la un punct în care o ascult și mă supun ei întotdeauna. Te sfătuiesc să faci la fel, să asculti și să-ți urmezi conștiința, iar succesul îți va fi asigurat.

Îți urez cel mai mare succes pe calea inițierii!

Teoria

Elementele

Filosofia elementelor este normal, un concept uman. Este ceva prin care noi oamenii am încercat să descriem lucrările universului. Însă deși este o construcție umană, aceasta nu neagă faptul că descrie un lucru real. Pentru mintea mea, este o descriere care funcționează bine, dându-mi o unealtă prin care pot lucra cu forțele pe care aceasta încearcă să le descrie. Recunosc că este imperfectă și nu se potrivește exact cu realitatea lucrurilor, însă o potrivire exactă ar fi imposibilă.

Forțele care stau la baza elementelor există indiferent dacă încercăm sau nu să le descriem și indiferent dacă există sau nu oameni care să le percepă. Când se lucrează cu elementele sunt două lucruri importante de ținut minte.

Primul este că elementele nu sunt identice cu fenomenele fizice cu aceleași nume. De exemplu elementul Foc nu este același ca și fenomenul fizic al focului. Numele elementelor sunt deriveate prin legea analogiei, aceasta însemnând că elementul Foc are multe dintre caracteristicile focului fizic, ca și expansiune, căldură, strălucire, abilitatea de a transforma ceea ce atinge. Deseori elevul cade în capcana de a apropia prea mult elementele de fenomenele fizice analoage lor. Acest fapt tinde să ascundă semnificația mai adâncă a elementelor, astfel trebuind evitat.

Al doilea este faptul că în tărâmul fizic elementele nu acționează niciodată singure, ci toate lucrurile fizice sunt combinații ale elementelor. De pildă fenomenul fizic al focului nu este alcătuit numai din elementul Foc, ci este o compozitie a tuturor celor patru elemente, care lucrează împreună (plus Akasha). Un lucru fizic poate arăta predominantă unui element asupra altora, dar le conține pe toate patru. Elementele există în stare separată, primară, numai în cele mai rarefiate dimensiuni ale planului astral și mental.

Fluidele electric și magnetic

Bardon nu vorbește extensiv în partea teoretică despre fluidele Electric și Magnetic, dar vorbește despre ele în partea practică a „Inițierii în hermetism”, în „Cheia adevărării Kabbala” și în „Întrebări să răspunsuri”. Dar niciunde nu oferă o definiție clară și exhaustivă a acestor termeni.

Probabil că prima întrebare care apare este: ce vrea să spună el prin „fluid”? Prin fluid, Bardon indică o energie sau o esență care posedă mișcare și se manifestă într-o manieră similară apei. Ambele fluide sunt dinamice iar cursul învăță elevul cum să manipuleze sau să manevreze aceste fluide, să formeze din ele orice formă vrea și să le impregneze cu o anume dorință.

Aceste două fluide sunt polaritatea primară și se manifestă pe toate planurile existenței. Fluidul Electric este polul pozitiv, expansiv, iar fluidul Magnetic este polul opus, negativ, contractor. Similar unui magnet fizic, acești poli nu pot fi separați, manifestându-se prin continuu care-i unește în îmbrățișarea lor eternă. Amândouă forțe sunt egale și interdependente, fiind descrise în fiecare cultură într-un fel sau într-altul. La nivelul cel mai înalt acești poli sunt exprimate prin cele două fețe ale Întregului.

Fluidele sunt rădăcinile elementelor Foc și Apă și acest fapt explică de ce în partea practică, elevul caută înăuntrul elementului Foc, fluidul Electric și înăuntrul elementului Apă, fluidul Magnetic. De fapt este dificil pentru practicant să diferențieze la început între elemente și fluide. Dar o diferență există, însă este dificil de explicat. Fluidul Electric se găsește în calitățile de expansiune, căldură și lumină ale elementului Foc, iar fluidul magnetic se găsește în calitățile de contractie, răceală și întuneric ale elementului Apă. Fluidul Magnetic dă formă forței Electrice și ele acționează la unison, peste tot în lumea noastră. Fluidele sunt cele două forțe primare, iar elementele sunt extensiunile sau modificările lor. Despre fiecare element se poate afirma că el conține o încărcătură electromagnetică specifică. Elementul Foc este predominant Electric, iar Apa este Magnetică. Aerul reprezintă un echilibru ale celor două fluide (continuul care unește polii), hermafroditul perfect, capabil de a accepta influența fiecărui fluid. Elementul Pământ, al patrulea pol al magnetului tetrapolar, reprezintă acțiunea combinată a acestor trei încărcături electomagneticice.

Aceasta este deseori prea dificil de înțeles pentru novice. Necesită o gândire atentă asupra faptului că, la un nivel filosofic, o combinație a părților poate însemna uneori mai mult decât suma părților. În acest caz, amplificarea efectului apărătorită faptului că părțile care se combină sunt fiecare lucruri dinamice. Dinamismul lor le face să interacționeze, iar împreună ele creează ceva nou, care nu a existat la nivelul părților independente. Astfel, elementul Pământ conține nu doar echilibrul Electric și Magnetic al Aerului, dar și polaritățile brute ale Focului și Apei. Ele lucrează împreună într-o manieră dinamică, ritmică și ciclică. Tocmai combinația și interacțiunea acestor trei părți dinamice face ca lucrurile să manifeste soliditate în fiecare din cele trei medii sau substanțe (mental, astral și fizic) (adică elementul Pământ solidifică / cristalizează la fiecare nivel).

Munca serioasă cu fluidele începe abia în nivelul VIII, aşa că nu are rost să arătăm aici prea multe corespondențe ale lor, întrucât între acest nivel și pasul VIII vei avea mult timp să te familiarizezi cu fluidele pe cont propriu. Dar prezint câteva note din comentariile lui Bardon aşa cum sunt date de elevii săi direcți în cartea „Întrebări și răspunsuri”.

„Fluidul electric umple gândurile abstracte cu fluid electric pur, căldură, expansiune și dinamică. Fluidul magnetic le umple cu fluid magnetic pur și cu calitățile opuse. De exemplu fluidul electric se exprimă prin voință, iar fluidul magnetic se exprimă prin opusul voinței, credința manifestată, un aspect al puterii productive universale.”

„Clarvederea este o abilitate electrică a corpului astral, clarsimțul și psihometria sunt abilități magnetice.”

„Dacă ne aflăm sub influența fluidului electric, atunci elementul foc este mai eficient în noi. În acest caz ne simțim fierbinți, sau suntem mai activi, lucrăm mai cu sârg, și suntem astfel mai plini de elementul foc. Prin influența mărită a fluidului magnetic, percepem răceala și dacă suntem mai plini de el, se mărește eliminarea.”

„La suprafața corpului uman, fluidul electromagnetic acționează ca și magnetism vital care radiază. Partea dreaptă a corpului este (pentru un dreptaci) activă sau electrică, iar partea stângă este pasivă sau magnetică, acest lucru fiind opus pentru un stângaci.”

„Fluidul electric prin expansiunea sa formează electroni în interiorul fiecărui corp (lucru fizic), care sunt atrași de fluidul magnetic al pământului (ceea ce explică gravitația). Fluidul electric se află în interiorul oricărui lucru creat (așadar și al pământului), iar fluidul magnetic este eficace la suprafața oricărui lucru creat (respectiv și a pământului). Fluidul electric produce acizii în toate corpurile organice sau anorganice, iar fluidul magnetic este eficace într-o manieră alcalină.”

Nu mai este nevoie să spun (dar o voi face oricum) că fluidele Electric și Magnetic nu sunt aceleasi lucruri ca și fenomenele fizice ale electricității și magnetismului. Deși ele sunt relateionate prin analogie, nu sunt identice. Fenomenele fizice ale electricității și magnetismului sunt fiecare cauzate de fluidul corespondent, dar nu sunt unul dintre aceste fluide ci sunt o combinație a celor patru Elemente, având o polarizare predominantă către Foc sau Apă.

Îmi este imposibil să descriu cum se simte acumularea și proiectarea fluidelor. Singurul fel în care se poate face asta este prin experiență directă, cheia acesteia fiind observarea atentă zilnică a calităților pe care le-am descris mai sus și căutarea lor, în special în lucrul cu elementele.

„Od-ul”

Bardon menționează în trecere acest concept, dar nu îl explică. Am auzit câteva definiții ale sale, dar din ce am văzut din definițiile lui Bardon, el se referă la caracterul individului, sau cu alte cuvinte la exprimarea individuală a combinației particulare de Elemente.

Od-ul are o natură primar Electrică, adică este energia pe care o exprimăm fiecare prin gândurile și emoțiile noastre. La nivel mental, el este atitudinea noastră și calitatea / cantitatea ideilor, văzute prin prisma faptului cum îi influențează ele pe alții, adică văzute prin emanațiile lor. La nivel astral el este caracterul nostru astral, sau combinația emoțională, văzută în faza sa de emanație a influenței asupra împrejurimilor. Cât despre corpul fizic, el este vitalitatea pe care o aducem în viață și o exprimăm prin acțiuni. Astfel, cineva cu un Od puternic este în general gregar și activ, iar cineva cu un Od slab este pasiv și timid. Aceste trei aspecte ale Od-ului lucrează la unison spre a produce Od-ul de ansamblu.

Bardon menționează despre Od, în „Întrebări și răspunsuri”.

„Atragem această energie vitală acumulată direct din univers, și o direcționăm întru corpul astral al persoanei bolnave, fără să o trecem înainte prin corpul nostru. Acest fapt împiedică slăbirea vitalității proprii și simultan împiedică amestecarea Od-ului (caracterului) nostru cu cel al persoanei bolnave. Altfel ne putem infecta cu atributele negative ale pacientului.”

Deși Bardon vorbește aici de Od doar în relație cu vindecarea astrală, același lucru poate fi spus și despre Od-ul mental în vindecarea mentală și despre Od-ul fizic în vindecarea fizică.

Magnetul tetrapolar

Bardon vorbește în cărțile sale despre Magnetul tetrapolar, dar cu toate acestea mulți cititori au probleme cu acest concept, în special cei care nu sunt obișnuiți cu diagrama hermetică cunoscută ca și „Crucea Forțelor Egale”. Aceasta este o imagine simplificată a Magnetului tetrapolar și ajută mult în înțelegerea sa. Ar fi bine să desenezi una, pentru studiul propriu.

Începe prin a desena un cerc cu diametrul de 7,5 cm. Apoi trasează o linie verticală de la cap la cap, prin centrul cercului, și una orizontală prin centrul său. Ar trebui să ai un cerc împărțit, adică o cruce cu brațele egale într-un cerc. Apoi marchează polii crucii. Scrie imediat în afara cercului: „Foc” la dreapta, „Apă” la stânga, „Aer” sus și „Pământ” jos. Așadar ai o linie de Foc - Apă și una de Aer - Pământ. În interiorul cercului, deasupra liniei Foc scrie „Cald” și dedesubt „Uscat”. Deasupra liniei Apă scrie „Umed” iar dedesubt „Rece”. La stânga liniei Aer scrie „Umed” și la dreapta „Cald”. La stânga liniei Pământ scrie „Rece” și la dreapta „Uscat”. În centrul cercului, unde se intersectează liniile, pune un punct și scrie „Eter”, sau „punct de adâncime”.

Dacă vrei să colorezi diagrama, vei avea nevoie să divizezi din nou cercul, de data asta în opt părți. Fă din nou o cruce egală dar oblic, astfel ca să dividă porțiunile anterioare fiecare în două părți egale. După cum vei vedea, acest tip ce împărțire stabilește sferturi de cerc pentru fiecare element, nu doar polii, polii situându-se la periferia cercului în mijlocul sectorului de cerc alocat elementului respectiv. Colorează sectorul din dreapta cu un roșu strălucitor pentru Foc, cel din stânga un albastru cian pentru Apă, cel de sus galben strălucitor pentru Aer și cel de jos un brun pământiu sau un verde

măsliniu pentru Pământ. (Poți folosi și culorile sugerate de Bardon, roșu Foc, verde albastru Apă, albastru strălucitor deschis Aer, maro închis, gri sau negru Pământ.)

Acum, în final, poți divide în jumătate toată foaia pe care desenezi (de-a lungul liniei verticale Aer - Pământ), fluidul Electric fiind în dreapta iar fluidul Magnetic în stânga. Partea dreaptă a foii, aflată în afara cercului ar trebui să-o desenezi un roșu strălucitor (puțin mai albastru ca și cel folosit la Foc) și partea stângă din afara cercului cu un albastru bogat (nu la fel de verde sau strălucitor ca cel folosit la Apă). În timp poți adăuga orice corespondențe vrei la această diagramă. Ceea ce face această diagramă este să lumineze felul în care interacționează Elementele.

Motivul principal pentru care Bardon folosește analogia unui magnet, este spre a accentua interacțiunea dintre elemente dar și dintre fluide. La un magnet fizic, polii coexistă ei se atrag prin similaritate și se resping prin diferențe. La Magnetul tetrapolar situația este identică, dar la o scară diferită. El este alcătuit din patru poli, nu din doi, trei dintre ei (elementul Foc predominant Electric, elementul Apă predominant Magnetic și elementul Aer cu un Electromagnetism echilibrat) combinându-se și din interacțiunea lor apărând elementul Pământ.

Unii spun că elementul Pământ nu este un element în sine, ci este interacțiunea celorlalte trei elemente „reale”, Foc, Aer și Apă. Aceasta este doar parțial adevărat, pentru că Pământul ESTE interacțiunea celor trei elemente, dar faptul că ele sunt dinamice, și aşadar interacționează între ele atunci când se combină, rezultă în crearea unui factor nou; combinația ajunge să fie mai mult decât suma părților sale. Acest produs unic al interacțiunii dintre Foc, Aer și Apă, este cel pe care îl numim Pământ și care se manifestă ca unul dintre polii Magnetului tetrapolar.

Prin același principiu filosofic, Magnetul tetrapolar este mai mult decât suma părților sale, fiind interacțiunea cumulativă a polilor săi. În centrul său este „punctul de adâncime” de care Bardon vorbește la nivelul V din „Inițiere în hermetism” și în „Cheia adevărării Kabbala”. Acesta este Akasha sau Eterul din care pornesc toate lucrurile. Universul hermetic este infinit și unul dintre misterele pe care le exprimă magnetul tetrapolar este că acest centru se află oriunde, oricând, în oricine, în orice dinăuntrul acestei infinități.

Ființele elementelor

Într-o discuție de pe un canal de discuții a apărut întrebarea dacă ființele elementelor sunt metaforice și conținute în psihicul nostru, sau dacă sunt entități independente. Aceasta este o întrebare comună având în vedere că de aproape de povestiri sună povestirile despre aceste ființe. Adevărul este că ființele elementelor sunt, în sine, entități independente de psihicul uman. FORMELE lor însă nu sunt independente de psihicul uman. Sună confuz?

Ființele elementelor există înlăuntrul planului astral și astfel sunt văzute ca având o anume formă, forma lor fiind una simbolică, fapt care este real despre orice formă astrală. Așa că forma în care ele sunt percepute diferă de la o cultură la alta. Cultura europeană le privește în general ca și Salamandre, Silfi, Ondine, Gnomi, dar de exemplu o cultură africană aborigenă le-ar putea percepe într-o formă diferită. Noi oamenii percepem ființele astrale diferit, din moment ce fiecare ne procesăm perceptiile prin minți diferite. Dar acest fapt nu le neagă realitatea ca ființe care au o existență separată de mintea noastră individuală. Ceea ce ține de psihicul uman este doar FORMA lor astrală, nu existența lor.

Karma/Cauza și efectul

Este prudent ca elevul să contemple îndelungat asupra cauzei și efectului. Această lege este prietenă cu magul întrucât magii folosesc această lege spre a-și meșteșugări urcarea. De pildă când lucrezi la îmbunătățirea caracterului, vei urma anumite practici care vor face ca trăsăturile tale negative să fie înlocuite de unele mai bune. Cauza și efectul este motivul pentru care totul se îmbunătățește odată cu practica.

Însă magul va întâlni cazuri în care cauza și efectul nu pot fi folosite spre avantajul său. Un exemplu bun este în vindecarea proprie sau a altora. Există anumite boli care au o rădăcină karmică și magul va vedea că nu poate face nimic spre a îmbunătăți starea pacientului. Similar, există anumite situații inevitabile pe care magul nu le poate devia pentru că sunt legate prea mult de karma unei persoane. Numai rareori este el lăsat să intervină în datoria karmică a altuia. Un mag are nevoie de înțelegere spre a-și da seama când ar trebui să lase o situație în pace. Acest lucru este câștigat doar prin experiență.

Planurile fizic, astral și mental

Ca și filosofia elementelor, acesta este un concept uman care caută să descrie fenomene universale. Cel mai mare neajuns al său este în opinia mea că implică planuri separate, clar definite. Adevărul este că universul este un întreg unificat. Nu apare un punct exact unde se termină planul fizic și apare cel astral, nici unul în care cel astral se termină și apare cel mental. Se trece dintr-unul într-altul și toate trei se întrepătrund.

Noi dividem universul în trei părți, pur și simplu pentru că este mai ușor și mai convenabil să îi înțelegem întregul. Ca toate construcțiile umane, și aceasta este tot o unealtă, dându-ne abilitatea practică de a manipula forțele universale. O regulă simplă de amintit este că pentru ca un lucru fizic să existe, el trebuie să existe pe plan astral și mental.

Tărâmul astral există datorită coborârii planului mental întru (sau către) cel fizic. El este în cea mai mare parte a sa o fază intermediară. Substanța astrală se transformă repede în manifestare fizică și mintea o poate manipula ușor.

În termenii noștri, corpul mental corespunde cu conștientizarea conștientă și el pătrunde atât prin corpul astral cât și prin cel fizic. Când ne percepem corpul mental, forma și culoarea sa reflectă starea noastră mentală. El ia o formă asemănătoare dimensiunii noastre fizice, numai când ne întindem conștientizarea în mod egal prin corpul nostru fizic. Corpul nostru mental nu simte mediul în care ne aflăm într-o manieră similară cu percepțiile noastre fizice. Simțurile mentale sunt doar analoage celor fizice. De exemplu există un simț mental care are câteva caracteristici ale văzului fizic, dar văzul mental dezvăluie un alt univers decât o face cel fizic.

Corpul nostru astral corespunde cu ființa emoțională sau personalitatea, și el pătrunde planul fizic. Când ne percepem corpul astral, forma sa este similară celei fizice, iar culoarea sa reflectă starea personalității noastre și emoțiile. Simțurile corpului astral sunt similare cu cele fizice, dar sunt similare și cu cele mentale, ele mediind între aceste două categorii. Un mod bun de a face diferență între o călătorie astrală și una mentală este măsura în care perceptiile asupra mediului sunt similare celor fizice. În timpul unei călătorii astrale se pot simți textura, căldura, frigul, sunetul, culoarea, mirosul, gustul. Dar în timpul unei călătorii mentale nu apar senzații asemănătoare celor fizice.

Corpul nostru fizic este unul temporar. El trăiește o anume bucată de vreme și apoi se dizolvă în univers, iar părțile sale constituente dispar. Corpul nostru astral este și el temporar, dar de durată mai mare decât cel fizic. Numai corpul mental sau spiritul este etern. El coboară într-o succesiune de corperi astrale și fizice temporare, dar nu se dizolvă. Cele trei corperi ale ființei umane servesc ca o analogie pentru a înțelege interacțiunea celor trei tărâmuri corespunzătoare. Unul dintre avantajele sistemului lui Bardon este că relatează direct cele trei tărâmuri de cele trei corperi ale practicanțului. Astfel, el învață să aibă experiențe în fiecare tărâm, observând mai întâi impactul pe care pe care îl au ele asupra experienței personale. Calea aceasta duce de la personal și intim la universal.

Religia

Întrebarea referitoare la religie este deseori una problematică pentru elevul începător. Aceasta se întrebă cum să combine punctul de vedere religios (dacă are o religie) cu cel magic. Fiecare trebuie să găsească aici răspunsul personal. Singurul sfat pe care îl pot oferi este să ai o minte deschisă. Magia poate coincide cu orice religie, ea a luat toate formele în decursul timpului și poate fi găsită în toate religiile cunoscute omului dacă cel care caută este educat în noțiunile de bază ale magiei. Pentru mag, cea mai importantă parte a religiei este sentimentul devoției, pe care aceasta îl insuflă practicanțului. Devoțunea, în special cea manifestată prin actul venerației, este o forță puternică pe care magul o poate folosi în procesul urcării spirituale.

Ascetismul și sexualitatea

Bardon este foarte clar asupra aspectelor la care se referă când vorbește de ascetism: autodisciplină și autocontrol. El recomandă mereu o practică echilibrată, care nu se abate în extremism de nici un fel. Dar apare frecvent întrebarea dacă elevul ar trebui sau nu să se abțină de la sex.

Deși multe sisteme sfătuiesc abstinenta sexuală ca fiind o cale de a atinge puritatea sau de a mări voința, acesta nu este cazul sistemului lui Bardon. Pentru mag, este clar că o abstinенță completă de la ceva atât de inherent și natural pentru psihologia umană ca și sexul, este o formă de extremism care produce mai mult decât puțin dezechilibru. Pot exista ocazii în viața unui mag în care o abstinență temporară de la sex este productivă, dar acesta este un lucru rar și doar în anumite scopuri.

În general, o sexualitate sănătoasă este o parte vitală din a avea o viață sănătoasă și echilibrată. Ea este atât o funcție corporală esențială cât și o parte esențială a stării de bine emoțional. Mulți bărbați magi practică ceea ce este numită „retenția seminței” și spun că aceasta este benefică pe multe nivele. Aceasta este o tehnică simplă de a aplica presiune asupra tuburilor care poartă sperma oprind astfel ejacularea. Acest fapt nu afectează negativ de obicei orgasmul masculin, deseori mărind efectul energetic pe care orgasmul îl are asupra corpului bărbatului.

Cu câțiva ani în urmă, cineva mi-a spus că homosexualitatea este produsă datorită unuidezechilibru al elementului Apă, și că este un lucru pe care un mag ar trebui să îl depășească. După o mică discuție, a reieșit clar că sentimentele sale despre homosexualitate nu aveau nimic cu magia, ci tendința sa era apărută datorită modului în care a fost crescut și a moralei sale personale, nefiind fondată pe filosofia elementelor. De fapt, acest aspect al sexualității nu are nimic de a face cu echilibrul elemental al unui om. Homosexualitatea, bisexualitatea și heterosexualitatea sunt toate naturale și nici una nu este mai mult sau mai puțin sănătoasă decât alta. Sper ca nici un practicant să nu se teamă că sexualitatea sa îl oprește din urma o cale magică.

Sigurele părți importante ale sexualității care afectează creșterea spirituală a unui om și avansarea în magie, sunt simțământul său despre orientarea sa sexuală și modul în care îl tratează pe cei cu care are relații sexuale. Adică ceea ce contează pentru avansarea spirituală sunt aspectele emoționale și morale ale sexualității, acele părți care pot fi schimbată și îmbunătățite de către mag.

Revenind la punctul principal, alte forme de ascetism ca și înfometarea sau autoflagelarea nu sunt recomandate, ele producând doar dezechilibre. Echilibrul este câștigat doar prin moderație și control disciplinat, aceasta fiind calea recomandată de Franz Bardon.

Timpul

Acesta este un subiect pe care Bardon nu l-a discutat în partea teoretică, dar eu cred că este important în practica magică, astfel că am ales să vorbesc și despre el. Este dificil să despărțim realitatea obiectivă a timpului de perceptia noastră subiectivă asupra sa. Ambele lucruri sunt probleme pe care magul le are în vedere.

Ca și oameni, noi avem experiența timpului ca fiind un lucru care se întinde înaintea și înapoia noastră. Pentru noi, timpul pare să meargă înainte, sau noi părem să înaintăm prin el. Oricum, percepem timpul ca având o mișcare spre înainte. Spre a ține cont de această înaintare, am construit diverse metode de a măsura trecerea timpului. Îl dividem în secunde, minute, ore, zile, săptămâni, luni, ani, etc. În momentul de față, scriu acest material, la orele 13:10, timp standard pentru Pacific, este 3 martie 2001. Acest fapt este relevant pentru existența mea mundană, în faptul că mă ajută să mă plasez în context cu rutina mea planificată, dar ca mag are puțină relevanță pentru mine.

În magie există doar un aspect al timpului care este relevant cu adevărat, momentul prezent sau acum. Excepțiile sunt când magul are nevoie să plaseze o durată pentru un anume ritual magic (ca și atunci când menține o vindecare magică în acțiune, până când pacientul se face bine), sau când face un anume ritual în concordanță cu anumite aspecte astrologice favorabile, etc.

Esența timpului este schimbarea secvențială. Numărul de schimbări care apar înăuntru fiecărui moment este cu adevărat infinit. Nu există nemișcare, un moment în care schimbarea să înceteze și totul să rămână așa cum este. Aceasta este ceea ce diferențiază perceptia noastră subiectivă asupra timpului de realitatea obiectivă a sa.

Ca și oameni, nu suntem capabili să percepem numărul infinit de schimbări care apar în fiecare moment. Tot ceea ce putem face este să captăm câteva schimbări mici pe moment. Mecanica perceptiei umane este ca și cum am face o fotografie a momentului prezent, am modifica-o într-o imagine statică de evenimente și apoi i-am decodifica semnificația pe care o are pentru noi. Acest fapt se întâmplă foarte rapid și efectuăm un lanț de astfel de imagini statice asupra acțiunii, proces din care primim impresia mișcării, similar cu cea avută când privim un film din 24 de imagini statice pe secundă.

Acest fapt are ca efect desincronizarea temporală și emoțională cu timpul obiectiv. În timpul obiectiv există doar prezentul. Obiectiv, acest acum este etern și se află într-o stare eternă de schimbare. El nu se mișcă, pur și simplu ESTE. Momentul prezent are trei componente: 1) schimbarea infinită, 2) continuitatea infinită, 3) acumul (starea de acum). Aceasta este senzația imediatului inherentă experienței noastre a prezentului.

Procesat de creierul uman, prezentul infinit este perceput ca o secvență de momente finite. Astfel, simțim că există momente trecute, prezente și viitoare. Dar magul ar trebui să înțeleagă că la nivelul fizic al existenței noastre, trecutul este doar o funcție a memoriei, iar viitorul este o funcție a imaginării creațoare. Nici trecutul nici viitorul nu pot fi spuse a exista în prezent.

În contradicție cu acestor lucruri, vorbim despre o eternitate care învăluie toată trecerea timpului și ne întrebăm dacă avem sau nu liber arbitru. Vă spun că acestea nu sunt contradictorii, sau că aceste contradicții coexistă destul de confortabil. Deși în lumea fizică unde timpul se îmbină cu spațiul, există numai prezentul, în părțile cele mai efemere ale tărâmului nonfizic unde stăpână eternitatea, tot timpul (trecut, prezent și viitor) există simultan și într-un întreg.

Timpul este multidimensional infinit. Când cineva experimentează eternitatea, întreaga infinitate multidimensională a timpului este perceptă ca un Acum unificat. Din acest punct de vedere, liberul arbitru este irrelevant pentru că infinitatea implică faptul că sunt destule alternative spre a acomoda numărul infinit de situații pe care cineva le poate alege. Cu alte cuvinte, este nevoie de liber arbitru spre a crea și a urma numărul infinit de alegeri care umplu eternitatea. Din perspectivă magică aceasta este adevărul rădăcină care stă la baza multor teorii ale fizicii moderne, care privesc ideea că există un număr infinit de universuri care urmează un număr infinit de linii ale timpului. Eternitatea nu este umplută cu posibilități infinite, ci este umplută cu actualități infinite, adică toate posibilitățile sunt actualizate; dacă nu ar fi așa, atunci eternitatea nu ar fi cu adevărat infinită.

Ceea ce ne împiedică din a percepe constant eternitatea cu conștientizarea pe care o avem, este faptul că noi ca oameni suntem legați de secvențe. În orice am face, un lucru urmează altuia, o idee duce la alta, o acțiune este urmată de un efect, etc. Spre a percepe eternitatea (sau orice infinitate în întregul ei) ar fi nevoie ca noi să ne scoatem din perspectiva secvențială. Această perspectivă este așa de străină existenței noastre de zi cu zi încât rareori îi considerăm implicațiile, ca să nu mai vorbim de posibilitate.

Tărâmul fizic este stăpânit de timp și de spațiu. Trebuie să spun că este greu să se separe spațiul de timp, pentru că fără factorul de timp, spațiul nu ar exista.

Tărâmul astral mediază între tărâmul fizic dens și secvențial, și cel mental nonsecvențial. Așa că tărâmul astral nu este complet legat de substanță și din acest motiv este afirmat că spațiul nu domnește în astral. Acest fapt este doar parțial adevărat, dar pentru mag este adevărat în special când face călătorii astrale și comunică astral cu alte ființe. Cu alte cuvinte,

un mag bine antrenat poate călători în orice loc fizic prin planul astral și poate comunica cu orice ființă, indiferent de locul din spațiu în care se află ea. Timpul (secvența) stăpânește însă planul astral iar spre a călători prin timp, magul trebuie să lucreze înăuntru planului mental.

Tărâmul mental cuprinde atât secvența (timpul) și nonsecvența (eternitatea). În cele mai înalte zone ale planului mental nu mai există secvență, și se poate ieși din timp și vedea lucrurile dintr-o perspectivă eternă. Timpul este un factor în zonele mai joase ale planului mental (acelea ale gândului secvențial și ale materiei fizice). Spațiul devine un factor doar la nivelul în care tărâmul mental se intersectează cu cel fizic, dar aceasta este o parte mică din tărâmul mental, și astfel spunem că nici timpul, nici spațiul nu restricționează substanța mentală.

Cel care se preocupă de magie va beneficia mult dacă va observa natura percepției umane și natura timpului însăși. Meditații, experimente și lecturi asupra acestui subiect vor adânci înțelegerea sa.

Practica

Nivelul I

Prefață

Opinia mea este că cel mai important lucru care deosebește sistemul lui Bardon de majoritatea sistemelor moderne de magie este că el începe cu începutul. Natura crucială a acestor pași de început este deseori trecută cu vederea de celelalte sisteme, ceea ce este în defavoarea începătorului. Succesul în magie este construit pe baza unor lucruri simple, cu cât este baza mai fermă, cu atât va fi capabil elevul să meargă mai departe. În nivelul I se află baza întregului curs: meditația, introspectia și autodisciplina. Aceste lucruri sunt absolut esențiale pentru adevărata magie.

(N.T. pentru orice exercițiu din „Inițiere în hermetism”, poate fi folosită ca ajutor Arta amintirii, care se află în „Eseuri”)

Mental

Nivelul I conține trei tipuri de meditație.

Primul este intitulat „control mental” dar este numit aiurea. Acesta nu este un control al gândurilor direct și activ ci se referă la a fi un observator activ al gândurilor tale. Când se stabilește perspectiva unui observator, multitudinea gândurilor care apare în mod normal, se va liniști de la sine.

Al doilea tip este intitulat „disciplină a gândurilor” și are două etape de practică. Prima este în viața cotidiană și implică disciplinarea gândurilor, ca ele să se limiteze doar la acțiunea pe care o efectuezi. De exemplu dacă conduci spre muncă, practicii alungarea gândurilor care nu au de-a face cu acția de a conduce o mașină. A doua fază este efectuată ca o meditație normală (a se sta cu ochii închisi) în care alegi un singur gând și împiedici intrarea altora. Cel mai bine este să începi cu un gând simplu și captivant și de fiecare dată când mintea îți fugă să o aduci înapoi la gândul ales. Al treilea tip este numit „măiestrie asupra gândurilor” și implică ajungerea la un vid mental sau la o lipsă de gânduri. Pentru cei care nu sunt familiarizați cu meditația, acesta este deseori lucrul cel mai dificil de făcut. El cere un efort persistent și o voință destul de mare. Când apar gândurile, trebuie să începi și să îți recapeteți golul. Te asigur că nu este un lucru imposibil.

Întrebări și răspunsuri

1) Ce este „controlul gândurilor”?

În exercițiile inițiale ale nivelului I, Bardon descrie trei tipuri de disciplină mentală sau de meditație. Primul tip se referă la observarea celor ce îți trec prin minte. În acesta, elevul nu își blochează nici un gând, ci doar observă ceea ce este prezent acolo. Cu timpul și cu repetiția practică, vei vedea că gândurile nu vor mai curge aşa de repede. Ceea ce se întâmplă de fapt, este că îți plasezi mintea pe un alt nivel de meditație, unul mai puțin zgomotos. Acesta nu este un lucru pe care îl poți forța, aşa că nu folosește dacă îți blochezi anumite gânduri, și lași pe altele să treacă.

Ceea ce trebuie să te îngrijoreze sunt distragerile care pot apărea, ca și alarmă unei mașini, lătratul unui câine, etc. Acest tip de incidente îți poate distrage atenția de la observarea propriilor gânduri. Deși ele nu se află în raza controlului tău, poți controla modul în care răspunzi la ele. Așa că trebuie să începi să alungi aceste distrageri și să îți focalizezi atenția asupra ceea ce faci. La început asta poate fi dificil, însă odată cu practica persistentă, abilitatea ta de a îți focaliza atenția va fi aşa de rapidă încât asemenea factori externi nu te vor mai distraje, sau distragerea va avea o durată atât de scurtă încât nu îți va întrerupe practica.

Un alt tip de distragere este că vei fi tentat să îți urmezi gândurile care apar în minte. Scopul acestui exercițiu este însă o distanțare față de implicarea în gândurile individuale, trebuie să fii doar un observator, nu un participant. La început și asta este dificil dar prin practică vei învăța cum să te distanțezi și să observi.

Indiferent cât de greu este exercițiul pentru tine, nu te da bătut. Acesta este un precursor esențial al exercițiilor care urmează. Deja ai abilitatea naturală și inconștientă de a face tot ceea ce este descris în partea practică, iar antrenamentul are rolul doar de a aduce ceea ce a fost inconștient întru conștient.

2) Ce este „disciplina mentală” sau „monofocalizarea”?

Al doilea tip de disciplină mentală sau de meditație descrisă în nivelul I are în vedere monofocalizarea mintii. Aici, îți focalizezi gândurile asupra unei singure idei și alungi orice alte gânduri. Această practică pune mintea în cele din urmă pe un nivel și mai înalt al meditației. Dacă ai învățat să te descurci cu distragerile externe destul de ușor, și ai ajuns la stadiul de observator al mintii liniștite, atunci tot ceea ce trebuie să faci aici este să alegi un singur gând și să te focalizezi asupra sa. Distragerea pe care o vei întâlni aici este intruziunea gândurilor asociate sau nu cu acesta, și obiceiul pe care îl are mintea ta de a se implica în aceste gânduri externe.

Dacă facem analogia cu intrarea mintii pe o altă frecvență, devine clar că mintea funcționează previzibil pe fiecare frecvență. Pe frecvența vieții cotidiene, gândurile apar cu mare frecvență și varietate și avem un control minim asupra lor. Pe frecvența observatorului, mintea are mai puține gânduri, dar ea încă funcționează la nivel cotidian. Exercițiul de a fi observator nu face decât să schimbe focalizarea pe o altă frecvență, nu face ca frecvența cotidiană să dispară cu totul.

Același lucru este adevărat și despre frecvența de monofocalizare, în care frecvența observatorului și cea cotidiană încă există, doar că mintea este acum pusă pe un nivel mai înalt. Este ca și cum zgometul de fundal al celorlalte frecvențe există, dar e îndrumat spre fundal și este scos din focalizarea curentă.

În timpul acestui exercițiu, lucrezi cu intrarea gândurilor nedorite la fel cum ai lucrat cu distragerile externe în timpul exercițiului anterior. O parte din plasarea minții tale întru frecvența monofocalizării este să înveți cum să renunți rapid la aceste gânduri externe și să-ți focalizezi atenția. Cu cât o faci mai des, cu atât ea devine mai rapidă și în final apare aşa de rapid că aceste distrageri nu mai îți îintrerup exercițiul.

Nu te lupta cu modul natural în care lucrează mintea ta, întrucât asta duce la frustrare. Cel mai bine este să convingi mintea. Tu îți controlezi mintea, nu se întâmplă invers, și tot ceea ce trebuie este să iei în mâna controlul pe care îl ai deja, și să îl aduci în conștiință. Nu renunță dacă nu îți iese de la început, aceasta este de asemenea o abilitate importantă pentru exercițiile de mai târziu.

3) Ce este „măiestria asupra gândurilor” sau „vidul metal”?

Al treilea tip de disciplină mentală din nivelul I, implică golirea minții (vidul mental). Dacă stăpânești suficient alungarea distragerilor prin exercițiile anterioare și ai învățat cum să-ți limitezi mintea la un singur gând, atunci ajungerea la un gol al minții este următorul pas logic. Acesta este doar o frecvență mai înaltă a meditației, dar este foarte dificil de efectuat dacă nu stăpânești exercițiile anterioare.

Poate că cea mai usoară cale de a ajunge la această stare este să mergi pe stagii. Mai întâi să îți reduci mintea la un singur gând, apoi să elimini chiar și acel gând. Dacă îți iese ușor alungarea distragerilor, atunci distragerile de la acest exercițiu vor fi simplu de alungat.

Înainte de a merge la exercițiile de nivel II, ar trebui să fii stăpân pe acest exercițiu. Pentru început vor fi suficiente câteva minute, dar pe parcursul timpului numărul acestora trebuie să crească, spre a putea avansa în cursul practic. Aceasta este o tehnică magică de bază care servește ca și fundație pentru restul muncii și fără acest grad de disciplină mentală multe lucruri sunt imposibile în magie.

4) Ar trebui să îmi notez toate distragerile, sau doar pe cele majore?

Recomand ca la prima încercare a fiecărui exercițiu să nu îți faci probleme cu numărul distragerilor. Concentrează-te în schimb aspră efectuării exercițiului. În cazul primului exercițiu, cel al observatorului, după ce te obișnuiești cu el începe să numeri distragerile externe, cele care interferează cu munca ta. Dacă eşti în stare să treci repede de o distragere și ea nu te îintrerupe, atunci nu o lua în calcul.

La celelalte exerciții, cel al monofocalizării și al vidului mental, numără toate distragerile care îți îintrerup curgerea conștiinței, dar numai pe acelea care chiar te îintrerup.

Numărul și ținutul cont de distrageri nu sunt o parte necesară în a stăpâni aceste exerciții. Importanța apare atunci când vrei să îți măsozi progresul. Poate fi foarte bine să fii în stare să compari câte distrageri ai avut ieri, sau săptămâna trecută, sau azi, întrucât făcând aceste lucruri vei putea vedea exact cât de mult ai progresat.

În nivelul II, Bardon menționează utilizarea unui șirag de mărgele sau de noduri spre a număra câte îintreruperi apar în timpul exercițiului. Aceasta este o tehnică bună odată ce te obișnuiești cu ea, în cele din urmă trecerea de la o mărgărie la alta devenind o două natură și nu mai produce un gând îintrerupător.

5) De ce scopul este să stai cinci minute?

Cele cinci minute sunt o perioadă minimă. Este o regulă arbitrară, însă este bine de folosit. Ideea nu este să faci exact cinci minute un exercițiu, ci că ar trebui să îți pui un scop care este dincolo de ceea ce poți face acum și unul care va lăsa un anumit grad de angajament spre a-l obține. Să nu fi satisfăcut niciodată cu cinci minute ca scop final, mergi mereu dincolo de această limită. În cele din urmă, ar trebui să fii în stare să ajungi să menții aceste stări cât vrei, indiferent dacă este pentru cinci minute sau trei ore.

6) Nu constituie o distragere menținerea atenției asupra timpului?

Poate fi o distragere dacă îți permisi să fie. Modul în care lucrezi eu este să încep exercițiul și când ajung în starea cerută o mențin, cât o pot menține (sau plutesc în ea cât mă simt confortabil). Când termin, deschid ochii și verific ceasul. Dar cât timp fac exercițiul, nu mă gândesc deloc la cât de mult timp a trecut.

O altă metodă este să fac exercițiul până ajung la o îintrerupere majoră. În acest punct îmi deschid ochii și verific cât a trecut până să fiu îintrerupt. Când văd că au trecut cel puțin cinci minute până la îintrerupere și că pot merge pentru o asemenea perioadă de timp în mod consistent, atunci consider că am depășit scopul.

Modul în care măsozi timpul este la îndemâna ta și cere puțină inventivitate. Eu folosesc un ceas electric simplu care nu ticăie și îl pun la picioare sau undeva în raza mea vizuală. Problema aici este că trebuie să-mi amintesc ora la care am început. O alternativă este un ceas cu cronometru, dar acesta cere să fie pornit și opus. Folosește ce metodă merge mai bine pentru tine, și cea care îți dă cele mai puține îintreruperi.

Astral

În opinia mea, procesul de a stabili oglinurile sufletului, cea pozitivă și cea negativă este cea mai importantă fază a inițierii. Repercusiunile acestei forme de autoanaliză vor fi resimțite de elev întreaga viață și vor avea beneficii mari indiferent cât de mult pătrunde acesta în practica „Inițierii în hermetism”.

Ceea ce se cere aici este sinceritatea față de sine. Practicantul trebuie să pătrundă fără milă prin toate iluziile sale referitor la cine este și la cum acționează în lume și să scoată la iveală rădăcina aşa cum este ea. Efectuarea acestui exercițiu poate fi foarte dură căci se scot la iveală părți din tine pe care nu le placi. Așa că este o idee bună să fii foarte bun cu tine când faci procesul de introspecție. Fă lucruri plăcute pe care altcândva nu le-ai face. Adu-ți aminte că părțile rele pe care le întâlnești sunt doar cel care ești în acest moment, și nu uita că ai puterea să le schimbi.

Scopul acestui exercițiu nu este cel de a te face să te simți rău în pielea ta, ci de a arăta clar unde trebuie să începi procesul de transformare de sine. Dacă nu știi exact cine ești, atunci nu ai de unde să știi cine vrei să devii, nici cum să ajungi acolo. În acest proces de transformare de sine practicantul schimbă ceea ce se află în el, întru ceva mai bun. Nu este o metodă care scoate din personalitatea ta aspectele negative, ci una care ia energia unui aspect negativ și îl schimbă într-o manifestare pozitivă comparativă. Aici nimic nu este pierdut, ci totul este transformat.

La nivelul I, munca se referă la aprecierea critică a defectelor. Transformarea este rezervată pentru nivelul II. Așa că în timp ce cauți aspectele pozitive și negative ale personalității tale, pune la o parte gândurile despre modul în care le vei transforma și lasă această parte la nivelul II.

O considerație importantă în efectuarea oglinzelor sufletului este ca această sarcină să fie făcută privat. Niciodată să nu împărtășești oglinzelor sufletului tău cu un alt om. Aceasta este important pentru că asigură sinceritatea față de sine. Trebuie să față de tine sentimentul de securitate absolută în timp ce scrii aceste lucruri, multe dintre care nu le-ai spune nimănui.

Un caiet cu spirală ar trebui să fie bun. Nu recomand folosirea unui caiet legat, deoarece se poate întâmpla să rupă pagini, în special când începi transferul calităților în secțiunea elementelor. În plus, un caiet cu spirală stă deschis de la sine, nu trebuie ținut. [Nu îți scrie pe calculator liste! Scrierea de mâna personalizează procesul și îl face mai intim] Fără a fi paranoic, pune foile unde ești sigur că nimeni nu va umbla la ele.

Așa cum sfătuiește Bardon, începe cu analiza trăsăturilor negative. Scrie tot ceea ce îți vine în minte, indiferent cât de neînsemnat îți se pare. Amintește-ți diferite evenimente ale vietii tale și vezi ce este de găsit. În fiecare zi, ține cont de elementele care apar în prezent. Meditează în fiecare zi la cine ești și construiește-ți astfel o mai mare înțelegere asupra părții tale negative. Franz Bardon sugerează să continui analiza până ce ai o listă de cel puțin 100 de lucruri. Mulți oameni se sustrag de la acest total, dar eu cred că este un standard bun de luat în calcul. Dacă vezi că lista crește peste 100 de lucruri, atunci continuă până ce ești satisfăcut că ai descoperit totul. Dacă vezi că este dificil să ajungi la acest număr, continuă oricum până ce ajungi la el. Când analizezi vinile tale, fii sigur ca fiecare să fie ceva pe care tu însuți o consideri a fi un defect, căci tu ești cel care te judecă, nu ceilalți.

Bardon sugerează o limită de timp de una sau două săptămâni pentru această parte a exercițiului. Acest lucru este important deoarece procesul inițial al autoanalizei ar trebui să aibă un început și un sfârșit. Nu este ceva de grăbit sau de lenevit, ci ceva alcătuit în anumiți parametri. În același timp, procesul autoanalizei este o responsabilitate de viață pentru magul serios. În decursul anilor eu am trecut de trei ori prin această procedură de nivel I. Fiecare încercare a fost separată de câțiva ani, și fiecare a adus rezultate noi. Este o altă cale pentru mine de a observa progresul meu, și este și un exercițiu care e folositor în progresul magic.

Magul trebuie să știe tot timpul cine este el. Procesul de a făuri personalitatea întru ceea ce vrei tu ca ea să fie, este unul de viață, și atingerea perfecțiunii nu este posibilă ca ființe umane. Ceea ce putem spera este să ne îmbunătățim mereu.

Oricum, reîntorcându-ne la nivelul I, spun că este tentant ca în timpul construirii listei să te bazezi pe lista de defecte asociate cu cele patru temperamente, pe care Bardon o dă în text. Nu recomand efectuarea acestei acțiuni deoarece lista este prea generală. Lista ta ar trebui să fie cât de exactă posibil. Faza următoare este locul în care cele patru temperamente sunt folosite, anume la diviziunea listei în cinci secțiuni pentru elemente.

Diviziunea în elemente este deseori o sarcină dificilă, dar important de reținut este că la acest nivel ea nu trebuie să fie perfectă. Fă-o cât de bine poți (la rezultat ajută mult și meditarea asupra simbolismului elementelor), însăcum să schimba oricând un lucru dintr-o categorie într-alta, dacă crezi că nu este bine pus. Prima oară când am făcut asta, categoria mea de Eter/Necunoscut, era mai mare decât oricare din celelalte secțiuni. Poate lăsa o vreme destul de mare spre a-ți da seama unde aparțin defectele, dar nu lăsa ca asta să te opreasca din progres. Bardon nu pune limită pentru această fază, dar ar trebui să încerci să o termini într-o săptămână, sau două maximum.

Faza finală din această parte a nivelului I este să împărți fiecare din aceste secțiuni în trei categorii de importanță. Bardon sugerează ca asta să fie făcută într-o săptămână, să că nu te lăsa dus de timp mai mult.

Așa se încheie munca nivelului I cu oglinda negativă, și se trece la alcătuirea celei pozitive. Poți folosi aceleasi limite de timp și procese folosite anterior, și pune la fel de mult efort aici ca și la oglinda negativă. Aici, în loc să încerci să eviți să te simți prea rău în pielea ta, trebuie să eviți să te simți prea bine.

Finalul este două oglinzi având fiecare 100 sau mai multe lucruri, fiecare divizate în cinci părți care conțin trei categorii. Întregul proces nu trebuie să dureze în efectuare mai mult decât trei luni.

Dacă celelalte exerciții de nivel I vor dura mai mult decât trei luni pentru a fi stăpânlite (ceea ce este destul de obișnuit), atunci ar trebui să petreci acel timp studiind oglinzi și încercând să înțelegi starea ta prezentă de echilibru elementar. Privește și vezi cum diferite lucruri de pe listă se leagă unele de altele. Deseori poți descoperi „complex” în acest fel, construite din mai multe lucruri care acționează împreună. Încearcă să te cunoști mai bine pe această cale.

În încheiere, repet că aceasta este o parte foarte importantă din „Inițiere în hermetism” și nici un efort nu trebuie scutit din a o efectua. Chiar dacă ajungi la acest sistem după mulți ani de introspecție și simți că te cunoști, nu sări peste acest pas! Chiar dacă ai obținut un progres cu acest sistem și apoi ai lăsat munca o perioadă îndelungată, nu sări această etapă, chiar dacă o repezi foarte rapid, deoarece ea nu trebuie sărită.

[N. T. a se observa Exercițiile de disciplinare mentală a emoțiilor, din „Eseu”, care pot fi efectuate la acest nivel și la cele următoare, ca o combinație de antrenament mental și astral]

Întrebări și răspunsuri

1) Ce să fac dacă nu pot ajunge la 100 de trăsături pentru fiecare din oglinzi?

Atunci încearcă până vei reuși. Cerința de 100 de lucruri este una bună deoarece te pune să sapi cât de adânc poți. Acest exercițiu nu este făcut să fie ușor și să fie efectuat fără efort îndelungat. Ideea este să îți purifici complet sufletul și să-ți dezvolti capacitatea de introspecție. Aceasta este o abilitate învățată, la fel ca și disciplina mentală.

2) Când mă opresc din a face lista? Să continui indefinitely?

Aceasta este o situație opusă. Unii găsesc sute de defecte și au dificultăți din a ști când să se opreasca. Ceea ce trebuie în acest exercițiu este să pui un scop limitat. Dacă găsești mai mult de 100 de trăsături, atunci limitează-ți efortul la două săptămâni.

Aceasta este important deoarece este simplu să te bălăcești în autocritică și să eviți să mergi mai departe la partea în care să te schimbi. Nu te gândi la procesul total ca fiind împărțit în secțiuni, este un ciclu compus din două părți foarte importante: introspecția și transformarea de sine. Autoanaliza nu face multe dacă nu există o motivație de a te schimba. Transformarea de sine nu ajută dacă nu ai un grup destul de mare de lucruri cu care să lucrezi. Așa că pune-ți o limită de timp de maxim două săptămâni pentru această fază. Ar trebui ca mai târziu să adaugi ceea ce găsești, lista netrebuind să fie perfectă de la început; ceea ce mă aduce la subiectul naturii acestui ciclu de introspecție/ transformare de sine. Acesta este un obicei de viață pentru magul adevărat. Eu am făcut acest proces de trei ori, de fiecare dată fiind separat de câțiva ani. Este un proces de perfecționare constantă și din el nu rezultă o stare de perfecție absolută. Este un proces dinamic și continuu din moment ce, ca oameni, ne schimbăm constant și întâlnim noi părți din noi însine.

Scopul nivelului I este să mergi mai departe în exercițiu și să-l faci cât de bine poți. Aceasta este posibil doar când îți pui scopuri și limite. Procedând în această manieră, înveți părțile fundamentale ale procesului și atunci ești mai pregătit să continui să lucrezi cu el în anii ce urmează.

3) Ce să fac dacă nu îmi dau seama care element corespunde unei trăsături?

La acest nivel nu-ți face griji. Doar plaseazătrăsătura în locul unde pare că se potrivește, iar cele pe care nu le poți pune nicăieri, pune-le în categoria „necunoscut”. Pe măsură ce lucrezi cu elementele, le vei înțelege mai mult și vei putea să decizi mai bine dacă ai greșit în estimarea anterioară.

La acest nivel în dezvoltare, este mai puțin important Elementul căruia îi aparține o trăsătură decât gradul la care această trăsătură te influențează. Pentru transformarea de sine, diviziunea în trei categorii este mai importantă decât corespondența elementală. Aceasta pentru că tehniciile de transformare cu care vei lucra nu depind de elemente.

În nivelul II, transformarea va echilibră compunerea ta elementală indiferent dacă ai pus trăsătura în mod corect, sau nu. Folosirea principală a descompunerii pe elemente este că îți dă o idee despre calitatea echilibrului sau dezechilibrului tău per total. Acesta este momentul în care o împărțire pe Elemente devine importantă, dar la acest nivel ea este de o importanță minoră.

Aceasta nu înseamnă că nu ar trebui să depui efort pentru a determina corespondența elementală corectă. Ar trebui să lucrezi până ce fiecare trăsătură din categoria „necunoscut” este plasată la un element. Când înțelegerea ta asupra elementelor crește, uită-te iar peste liste să vezi dacă ele au fost scrise corect. Avantajul de a nu trebui să cioplești în piatră oglinzi sufletului tău, este că te poți răzgândi oricând!

Unii oameni sunt ajutați în a plasa trăsăturile pe elemente, prin căutarea asociierii caracteristicilor cu semnele zodiacale din astrologie. Unii sunt ajutați de cărțile de psihologie. Dar cel mai mare ajutor este meditația personală asupra acestor aspecte.

Un alt sfat practic este ca atunci când întâlniești o trăsătură misterioasă, să continui să o urmărești. Deseori un lucru care nu poate fi pus într-o categorie este unul prea complex și poate fi despărțit în mai multe părți. De obicei aceste părți sunt mai ușor de categorisit în elemente decât tot complexul de trăsături. Și aici, meditația este cea mai bună unealtă a magului, căci majoritatea răspunsurilor se află înăuntru și caută să fie descoperite.

4) La care element ai plasa o dependență de substanțe ca și tutunul? Știu că Franz Bardon însuși avea această problemă.

Ei bine, după cum ai ghicit probabil, acesta nu este un răspuns ușor. Sunt atât de mulți factori care contribuie la o dependență încât este mai bine dacă împărți acești factori și îi folosești unul câte unul, decât într-un conglomerat numit dependență. Și eu sunt fumător și m-am lovit de această problemă. Am încetat să mai fumez timp de trei ani, și deși acest fapt a folosit dezvoltării voinței, nu a avut nici un efect asupra dependenței care era la bază. Din această experiență am învățat despre cum să-mi controlez dependența, dar nu și despre aspectele emoționale și mentale ale dependenței.

Fiecare dependență este compusă din mulți mai mulți factori decât obiectul dependenței. De exemplu corpul meu este dependent fizic de căte o doză periodică de nicotină. Acest fapt este adevărat despre orice substanță care produce dependență, fie că este inhalată, mâncată, injectată sau băută. Este la fel de adevărat și despre stările emoționale sau despre activitățile de care suntem dependenți, fiecare eliberează în organism reacții chimice de care putem deveni dependenți. Deși putem ameliora prin abstență impactul consecințelor fizice ale unei dependențe, aceasta nu se poate spune și despre celelalte componente ale rădăcinii dependenței (în multe cazuri abstența are efectul de a amplifica celelalte componente). Pentru mine, fumatul satisfăcea o anumită înclinație către autodistrugere. Și satisfăcea și alte nevoi: nevoia mea de a fi acceptat social (era timpul când toți fumau), nevoia de a avea ceva care să-mi țină mâinile ocupate (probabil de la un suflet artistic), nevoia de a mă distanța de alții, nevoia de a avea ceva numai al meu și nevoia de placere (chiar îmi place să fumez). Pot să mai scriu și altele, dar cred că ati înțeles.

Prin despărțirea dependenței mele în părțile ei componente, desemnarea părților pe elemente a fost destul de simplă. Și mi-a dat cheia spre a remedia dependența de la rădăcină. Deseori într-o muncă de vindecare (și ce altceva este transformarea caracterului cuiva decât un proces de vindecare?) boala de la rădăcină este mai importantă decât simptomele. Ceea ce este adevărat când trebuie să lucrezi cu oglinziile sufletului. Putem crede că am rezolvat simptomul (am renunțat la fumat), dar ne dăm seama dintr-o dată că nu am remediat boala de la rădăcină (dependența) și tot efortul a fost degeaba. Până nu ajungi la rădăcina unei dependențe și nu găsești toate părțile ei, dependența va persista. În cazul meu după trei ani de lipsă de fumat, m-am apucat din nou. De fapt în toți acești ani nu am fost independent de fumat, și toate astea pentru că nu am lucrat cu toate componentele dependenței mele.

Când am pus prima dată fumatul la un element din oglinda mea negativă, l-am pus la Aer. Erau anumite aspecte de Aer pentru fumat, dar asta nu m-a ajutat practic. Când am început să îl împart pe părți, am văzut că el se întindea peste tot. În final el nu aparținea unui element anume și sunt sigur că pentru fiecare el va apartine altor elemente decât a fost pentru mine. Oglinziile sufletului nu pot avea o corespondență elementală universală decât la un nivel superficial de generalizare. De aceea lista de trăsături de caracter dată de Bardon în asociere cu elementele nu este prea folositoare: este prea generală. Oricând am dificultăți în a determina cărui element să pun o trăsătură încerc să-l despart în bucăți. Acest proces mi-a rezolvat confuzia și mi-a dat modul prin care mă pot transforma.

5) De ce ar trebui să fac o oglindă negativă și una pozitivă? Nu este îndeajuns cea negativă?

Bineînțeles, primul scop al tehnicii de transformare de sine este să rezolvi trăsăturile negative, dar asta este doar jumătate din proces. Este de importanță egală să îngrijești și aspectele pozitive.

De asemenea este important în procesul introspecției să nu te uiți numai la partea ta negativă. Acest fapt poate fi foarte deprimant dacă nu îl echilibrezi cu o privire și asupra părții tale pozitive. Magul trebuie să meargă în echilibru. Un alt motiv important pentru care ambele oglinzi sunt esențiale la procesul global, este că deseori răspunsurile la trăsăturile negative se găsesc în lista cu cele pozitive. În acest fel, ești deja cel mai bun prieten al tău.

Fizic

Această secțiune a nivelului I începe cu sugestia unor exerciții fizice zilnice simple.

Primul este despre îmbăiere și spune ca practicantul să facă dușuri reci și să-și frece pielea cu un burete natural. Deși asta pare ciudat, te sfătuiesc să o faci. Este folositoare în special pentru novice, pentru că deschide porii pielii și dezvoltă sănătatea corporală. Dacă te trezești de dimineață spre a face exercițiile, această tehnică te va ține trează.

Al doilea privește stabilirea unui antrenament zilnic de exerciții. Din nou, acest aspect este unul benefic pentru începător pentru că aduce conștientizarea sa mai aproape de corpul său fizic. Acesta nu trebuie dus la extrem, aspectul important este menținerea flexibilității și a vitalității corporale. Deși aceste exerciții nu sunt strict „magice”, ele sunt importante și sunt ajutătoare pentru exercițiile „magice” care urmează.

Următoarea secțiune este intitulată „misterul respirației” și pune baza pentru multe alte exerciții care urmează. Este aşadar important ca elevul să fie atent la stăpânirea acestei tehnici simple. Ceea ce este de reținut pentru el, nu sunt elementele chimice ale aerului respirat, nici energia vitală inhalată. Acest exercițiu nu este „pranayama”, nici nu are ca scop hiperoxigenarea săngelui. Ceea ce este de reținut aici, este doar ideea inspirată prin fiecare respirație, idee ce reprezintă calitatea a ceea ce este inspirat și este atașată de minte principiului Akasha din aer.

Este important ca elevul să păstreze ritmul normal de respirație în acest exercițiu. Nu trebuie să mărită inspirația sau expirația, și nu trebuie să facă apnee. Este normal ca începătorii să lungească automat ciclul de respirație, pentru că durează câteva momente să îți ordonezi gândurile. Rezultatul este deseori o inspirație mai lungă în timp ce mintea stabilește ideea care va

fi inhalată și o apnee lungă în timp ce se vizualizează că ideea pătrunde în corp. Motivul pentru care se întâmplă asta este pentru că începătorul nu este obișnuit cu formarea ideii și cu vizualizarea acțiunii ei asupra corpului, aşa că pentru a compensa el mărește durata respirației.

Problema care apare în acest caz este că dacă acest obicei continuă, atunci elevul va asocia abilitatea de a respira astfel, cu extinderea ciclului de respirație și va deveni imposibil pentru el să efectueze tehnică pe o respirație normală. Este important să înveți să efectuezi acest exercițiu pe o respirație normală, pentru că magul nu va avea mereu oportunitatea de a-și încetini respirația spre a face exercițiile ulterioare, ca și acumularea elementelor etc.

Odată cu practica, construirea unei idei și circularea ei prin corp poate fi efectuată într-o nanosecundă. Șmecheria spre a învăța exercițiul fără a altera ciclul respirației este să separi ideea de respirație. De exemplu stabilește-ți ritmul obișnuit de respirație și respiră normal, în timp ce construiești ideea în aerul din jurul tău. Apoi, când ideea este stabilită, inspiră aerul impregnat. Nu face apnee, ci revino la respirația normală menținând ideea în corp și circulând-o prin corp. Expirația să fie doar a aerului, nu și a ideii. Cu alte cuvinte, cea care lucrează este mintea ta și nu respirația. Respirația este doar cea care poartă ideea și nu este necesar să-ți alterezi ritmul respirației spre a-ți acomoda viteza gândirii. Odată cu practica, te vei obișnui cu lucrul mental, și el va deveni destul de rapid pentru tine spre a nu mai avea respirații „goale” în timp ce tu gândești. În final, ritmul gândirii și vizualizării se va potrivii cu cel al respirației.

Alți factori importanți sunt:

- 1) Natura ideii tale. Gândul pe care îl inspiri ar trebui să fie pozitiv și să privească starea ta de bine spiritual.
- 2) Gradul de încredere. Ar trebui să cultivi o atitudine de încredere absolută că ideea ta devine rapid realitate.
- 3) Persistența. Ar trebui să stăruiești cu o singură idee până ce scopul tău este realizat, înainte de a trece la alta.

Următoarele două secțiuni sunt intitulate „actul de a mâncă în mod conștient” și „magia apei”. Aceste tehnici se bazează pe aceleași principii ca și misterul respirației în care o idee este atașată de minte, principiului Akasha al substanței fizice. Niciodată aici, actul nu are nimic de a face cu proprietățile fizice (vitamine, minerale, etc.) ale mâncării și apei. Singura grija la acest nivel este ideea pe care elevul trebuie să o atașeze substanței fizice.

Acestor exerciții se aplică aceiași factori de mai sus (natura ideii, gradul de convingere, persistența). Lucrul cu mâncarea și apa ar trebui efectuate în paralel cu cel cu respirația. Adică nu trebuie să stăpânești exercițiul respirației înainte să treci la celelalte.

Ele trebuie practice zilnic. Fă exercițiile de respirație în fiecare dimineață și seara, iar impregnarea apei și mâncării la fiecare masă. Cu puțină inventivitate vei putea impregna mâncarea fără a fi observat de alții, chiar dacă stai într-un restaurant plin, sau la masă cu familia.

Întrebări și răspunsuri

1) Trebuie să renunț la fumat, alcool și sex?

Nu trebuie să faci nimic din acestea, dar dacă vrei să reușești în munca de început a „Inițierii în hermetism”, este recomandat să elimini temporar substanțele care pot altera mintea. Ele rămân în sistemul circulator pentru perioade mari de timp și afectează controlul pe care îl poți exercita asupra minții. Ideea unei inițieri în magie este cea că trebuie să înveți cum să ajungi în stările modificate de conștiență de unul singur, fără ajutorul unei cărje artificiale. Magul bine antrenat poate avea orice stare de conștiență pe care o induce un drog și în PLUS poate controla natura și durata experienței. Odată ce îți ai stăpânit mintea, nu este nici un motiv pentru a nu folosi aceste substanțe, dar cu moderatie. În cele din urmă, ceea ce contează este în ce măsură efectul indus de substanță se interferează cu practica magică. Fiind atent la sincronizare, acest risc poate fi evitat.

Cât despre a renunța la sex, asta nu este nici necesar nici recomandat pe termen lung pentru magul care caută echilibru. Abstinența sexuală naște dezechilibre. Aducerea acestor dezechilibre poate fi uneori benefică pentru magul avansat, dar numai pentru perioade scurte și pentru sarcini specifice. Dacă ești dependent sexual, atunci o abstinență temporară ar putea ajuta în recuperarea ta. Dar de una singură, negarea nu va rezolva dependența, trebuie să ajungi la rădăcina ei și să lucrezi la ea atât din interior cât și din exterior.

2) Trebuie să devin vegetarian?

Este o întrebare comună, iar neînțelegeri apar mereu dacă vegetarianismul este cerut sau nu. În cel mai bun caz, vegetarianismul este o idee bună dacă trupul tău se simte bine mâncând doar un meniu vegetarian, și tu te simți bine gătindu-l. Dar nu este o cerință. Beneficiile potențiale pentru sănătate sunt clare, dar nu este o parte esențială din a învăța magie. Ceea ce este mult mai important este să mănânci un meniu echilibrat. Adică unul care să dea corpului tău energia și substanțele nutritive de care are nevoie. Încearcă să eviți excesele de ambele feluri.

3) Trebuie să mă apuc de yoga și să merg zilnic la sală?

Doar dacă asta este cel mai bine pentru tine. Rațuna din spatele a ceea ce Bardon numește gimnastică zilnică este să îți menții corpul în formă. Dar nu trebuie să devii extremist cu privire la asta. Un alt beneficiu este că exercițiul fizic zilnic te apropie mai mult de trupul tău.

4) Cum lucrează magia respirației, mâncări și a apei? Apa trebuie să fie rece?

În aceste lucruri se lucrează doar cu principiul Akasha. Akasha se află în toate lucrurile. Prin natura ei, ea primește toate gândurile care îi sunt imprimate și le transmite materiei cu care intră în contact. Așa că dacă îți pui gândul întrу Akasha din aerul pe care îl respiro, sau din mâncarea și apa pe care le consumi, Akasha va transmite acel gând în Akasha aflată în corpul fizic, astral și mental al tău. Prin puterea celor patru elemente, gândul va deveni o parte din structura ta fizică la nivel celular. Acest lucru îți schimbă corpul pe toate nivelele. Însă nu se întâmplă dintr-o dată ci este un proces lent. Odată cu practica, procesul poate deveni o unealtă importantă în schimbarea de sine, iar efectele sale vor apărea mai repede.

Temperatura mâncării sau a apei pe care o consumi nu este un factor de luat în considerare când impregnezi un gând, deoarece lucrezi doar cu Akasha. Răceleala apei devine importantă abia atunci când acumulezi energie vitală, un element sau un fluid în apă. Atunci nu lucrezi cu Akasha (care se află în apă caldă și în cea rece în mod egal), ci îți impregnezi voința asupra substanței fizice sau astrale a apei, și cu cât este mai rece apa, cu atât ea va accepta mai repede această acumulare.

5) Trebuie să binecuvântezi fiecare mâncare și fiecare pahar cu apă pe care le consum?

Nu trebuie să faci asta, dar dacă faci exercițiul mereu când ai ocazia, vei mări eficacitatea tehnicii. În final, îți va fi o a doua natură și nimeni nu va observa că faci ceva. Dacă îmi amintesc bine, corpului nostru îi ia cam șapte ani pentru a-și reînnoi fiecare celulă. Teoretic, poți insera gândul tău întrу structura fiecărei celule noi care este creată, și astfel îți transformi direct corpul fizic.

Nivelul II

Nivelul II începe cu o secțiune numită „autosugestia sau secretul subconștientului”. Aici se descrie o tehnică destul de simplă în care elevul formulează o frază afirmativă cu privire la un aspect al său care trebuie îmbunătățit, apoi o repetă iar și iar, până ce ea devine înrădăcinată în subconștient. Aceasta nu este o tehnică de sine stătătoare și nu va asigura de una singură, o schimbare permanentă în om. Spre aducere schimbare cu adevărat, afirmația trebuie însotită de acțiune directă. Aceasta este elaborată mai bine în secțiunea „rafinarea sufletului”.

Această tehnică ajută să menții în minte alternativa pozitivă a unei trăsături negative. Prin implantarea întru subconștient a trăsăturii pozitive, ea va apărea natural mereu când se manifestă cea negativă corespondentă. Iar combinată cu un angajament de a acționa direct această tehnică este neprețuită. Din experiența mea, spun că cel mai eficient este să faci acest exercițiu imediat după trezire și înainte să adormi.

Este foarte important ca afirmația să fie făcută la timpul prezent și să fie afirmativă. De exemplu propoziția „voi renunță la fumat”, nu ajută, pentru că este atât negativă, iar timpul nu este prezent. Ar fi mai bine să apui „sunt un nefumător sănătos”. Evită propoziții care include cuvântul „nu”.

Aici Bardon spune că ar trebui să lucrezi cu un sir de mărgele (sau noduri), pentru a urmări numărul de repetări ale afirmației, sau numărul de întreruperi care apar în timpul concentrării. Este o unealtă bună. Eu folosesc o bucată de lână cu 40 de noduri. La fiecare repetare sau întrerupere, trec cu degetul peste un nod. Este avantajos, pentru că mă eliberez din a trebui să număr repetările sau întreruperile pe care le fac. Acest proces nu mai este o întrerupere sau o distrajere de la ceea ce fac.

Mental

Înainte ca practicantul să se apuce de aceste exerciții de nivel II, trebuie să fie stăpânlite cele de meditație de nivel I. Abilitatea de a te concentra este esențială pentru munca ce urmează.

Odată cu această secțiune a nivelului, atenția este direcționată către cele cinci simțuri fizice. Practica servește ca o introducere la un tip de meditație numit „vizualizarea creatoare”. Dar așa cum sunt multe lucruri din acest curs, este mai mult decât este înțeles de obicei prin vizualizare creatoare. Aceste exerciții sunt un pas important pentru dezvoltarea simțurilor astrale și mentale. Ele sunt proiectate spre a obține următoarele: 1) Să dezvolte puterea de concentrare a elevului 2) Să învețe elevul cum să separe un simț la un moment dat 3) Să dezvolte simțurile fizice ale elevului.

Descrierea pe care o oferă Bardon asupra acestor exerciții este simplă și la obiect. Practicarea lor, însă, poate fi destul de dificilă pentru elevul obișnuit. Majoritatea practicanților vor observa că exercițiile efectuate cu un anumit simț sunt mai simple decât cele efectuate cu altele, ceea ce este normal din următoarele motive. Mai întâi pentru că ne bazăm pe unul, două simțuri mai mult decât pe altele, și astfel unele dintre simțurile noastre nu sunt aşa de dezvoltate. Acest fapt este ușor remediat prin concentrarea asupra acelui simț și folosirea sa conștientă tot timpul. De exemplu dacă nu reușești să aduci în „minte” aroma unui trandafir, mergi și miroase câțiva trandafiri și concentreză-te asupra miroslui lor. Fii foarte atent la modul în care mirosi lucrurile, și asta îți va dezvolta miroslul. Al doilea motiv este echilibrul elementar. Fiecare simț este legat de un element, și astfel când un element lipsește, lipsește și simțul corespunzător. Faptul că dintre exerciții unele sunt usoare și altele sunt grele îți poate spune multe despre echilibrul tău de acum. Odată cu lucrul efectuat spre a obține un echilibru mai bun în personalitatea ta (vezi rafinarea sufletului), aceste discrepanțe dintre simțuri vor dispărea.

Exercițiile de concentrare senzorială ar trebui să fie efectuate exact cum le redă Bardon. Fii sigur să lucrezi doar cu un simț odată. De exemplu dacă lucrezi cu miroslul unui trandafir, alungă imaginea trandafirilor care îți vine în minte și amintirile despre trandafiri care intervin în conștient.

Secvența de simțuri dată de Bardon ar trebui urmată aşa cum este ea. Ele sunt date aşa dintr-un motiv anume, și nu ar trebui ca într-o singură „lecție” să faci vizualizare cinci minute, apoi cinci minute lucru cu miroslul etc. Fiecare exercițiu senzorial ar trebui stăpânit înainte de a începe următorul simț.

La început, alege imagini simple. Nu recomand folosirea imaginilor complexe, ca și cărtile de Tarot. Acest fapt face exercițiul mai dificil și nu servește nici unui scop la acest nivel. La fel și cu celelalte simțuri, fă acțiuni simple. Observă că Bardon a avut în vedere în curs numai senzații corporale generale, ca și căldura și răcoarea, și nu senzații tactile ca și asprimea sau finețea. Chiar dacă Bardon nu dă și concentrarea asupra senzațiilor tactile, nu strică să le includă în antrenament.

Întrebări și răspunsuri

1) Autosugestia funcționează cu adevărat? De ce?

Da, funcționează, însă nu ca o tehnică de sine stătătoare. Spre a fi eficace ea trebuie combinată cu acțiunea directă. Ea funcționează pentru că repetarea frecventă a unei dorințe face ca gândurile despre ea să se mențină la suprafața conștiințării și în plus integrează gândurile într-o subconștiință. Dar mai important este că te ajută să ții gândul în conștiință și de acolo, ea lucrează asupra celorlalte gânduri și acțiuni.

2) Care este modul corect de a rosti o dorință?

Propoziția ar trebui să fie afirmativă și la timpul prezent. Mai mult, când trebuie să folosești autosugestia spre a rezolva o problemă, fraza trebuie adresată rădăcinii problemei, nu simptomului.

3) Nu pot vizualiza bine. Cum să trec de asta?

Mai întâi, continuă să încerci. Apoi fii mai atent la lucruri, la culoare, textură, formă, mărime etc. Ca și cu celelalte exerciții, cu cât îți sunt mai ascuțite simțurile fizice, cu atât mai ușor îți este să faci exercițiile. Probleme persistente cu vizualizarea pot indica un dezechilibru al elementului Foc, și dacă acesta este cazul, atunci lucrul spre a echilibră acest element ar trebui să ușureze exercițiile de vizualizare.

4) De ce sunt unele exerciții de concentrare mai ușoare și altele mai grele?

Aici sunt doi factori de considerat. Primul este acuitatea simțurilor tale, noi preferând unele simțuri în defavoarea celorlalte, în viața cotidiană. Al doilea este echilibrul elemental. Simțurile sunt asociate cu elementele, și când un tip de exerciții senzoriale este dificil, poate fi și datorită unuidezechilibru al elementului corespunzător. Lucrul cu acel dezechilibru poate ajuta exercițiul.

5) Practic vizualizarea dată de Bardon. Îmi pot imagina obiectele cu ochii închiși, dar nu și cu ei deschiși.

Motivul principal pentru care este dificil să faci vizualizarea cu ochii deschiși este că atunci când îți deschiși există stimulare vizuală mai mare decât atunci când îți închiși. Când sunt închiși ceea ce vezi este întuneric, ceea ce te ajută să te concentrezi mai mult asupra vizualizării. Dar când sunt deschiși, toate imaginile din jur interferează cu concentrarea asupra vizualizării.

Există câteva feluri spre a face tranziția între exercițiile cu ochii închiși și cele cu ei deschiși mai ușoară. O metodă este cea de a practica într-o cameră întunecată. Acest lucru reduce distragerea vizuală (ochii sunt deschiși) întrucât copiază întunericul din exercițiul cu ochii închiși. Odată ce reușești să vizualizezi cu ochii deschiși într-o cameră întunecată, mărește gradat lumina din camera ta, până ce poți stăpâni vizualizarea cu ochii deschiși într-o cameră complet luminată. O altă metodă este să privești o suprafață albă sau una neagră în timpul vizualizării cu ochii deschiși, acest fapt reducând cantitatea de distragere vizuală.

O a treia metodă este să privești la un perete sau în aer cu ochii nefocalizați. Acest lucru face împrejurimile să devină încețosate, diminuând distragerile vizuale.

O a patra și probabil ce mai dificilă metodă este să faci mai întâi vizualizarea cu ochii închiși, apoi menținând ferm vizualizarea să deschizi ochii. Odată ce ai ochii deschiși, încearcă să menții vizualizarea și las-o să plutească în fața ochilor. Cheia este în acest caz să ignori detaliile vizuale ale împrejurimilor chiar și când ochii îți sunt deschiși, concentrându-te doar asupra vizualizării.

Multe dintre exerciții necesită acest fel de trecere de la stăpânirea lor cu ochii închiși la stăpânirea cu ei deschiși. Aceste exerciții sunt programate spre a învăța elevul cum să facă din abilitățile date în ele, lucruri de care el se poate folosi în orice moment al vieții cotidiene.

Când un exercițiu este dificil pentru tine, fii inventiv și încearcă diferite metode spre a trece de dificultate, până ce găsești metoda care funcționează cel mai bine pentru tine. Sunt sigur că în cazul de mai sus există mai multe metode de a trece peste dificultatea dată și sper că aceste exemple vor stimula imaginația și vor inspira spre a găsi metode proprii, care să meargă bine pentru practicant.

6) Este bine să se sară de la un simț la altul, sau ar trebui să urmez schema dată de Bardon?

Ordinea în care Bardon prezintă exercițiile este importantă, la fel ca cea de la acumularea elementelor. Mai întâi este Focul, apoi Aerul, Apa și Pământul. Motivele pentru asta sunt complexe, dar voi spune că se poate avea încredere în Bardon aici. Este prea ușor să favorizezi doar un simț sau un element, ceea ce ar fi împotriva echilibrului magic.

Astral

Dacă primul nivel din exercițiile psihice privea analiza personalității, al doilea are exerciții pentru a pune această analiză la lucru. Aici focalizarea este asupra a ceea ce numesc „făurirea de sine”, în care practicantul începe procesul de a transforma ceea ce a fost dezvoltat prin autoanaliză, într-o manifestare mai bună a omului care vrea el să fie.

Bardon sugerează ca lucrul să fie început cu cele mai îngrijorătoare aspecte ale personalității, dar adăugă că dacă voința elevului este slabă, atunci se poate începe cu aspectele negative minore. Într-adevăr, cea mai bună cale este să începi cu

cea ce vrei să schimbi cel mai mult. Dar dacă nu ai voința puternică, atunci începerea cu lucrurile mici, îți va mări voința și încrederea în tine. Este de importanță vitală să persiști asupra lucrului ales, până ce ajungi la succes. Nu renunță niciodată la mijlocul drumului. Dacă simți că te împotmolești, atunci stai ceva vreme și reevaluatează modul de lucru și vezi dacă poți să îți faci o altă tactică. Alege numai un lucru odată și pune toată energia ta în transformarea lui.

Bardon sugerează un atac din trei părți, cu meditație, afirmație și acțiune.

Meditația. Odată ce te-ai hotărât asupra unui lucru cu care să lucrezi, stai un timp îndelungat și gândește-te. Încearcă să descoperi tot ceea ce poți despre el. Fiecare trăsătură negativă servește unui scop pozitiv, iar ceea ce o face să fie negativă este că aceste aspecte ale noastre se formează ca și răspunsuri subconștiente. Adâncăște-te întru acea trăsătură și încearcă să descoperi scopul pozitiv care stă la baza sa. Apoi construiește-ți o cale mai bună de a împlini această nevoie de bază, una care este conștientă și nu se bazează pe obiceiuri inconștiente.

Afirmația. S-au spus destule despre ea în secțiunea de deschidere. Ceea ce este important este ca afirmația să fie făcută atent spre a menține alternativa pozitivă a trăsăturii negative pe care o ai. Spre a-ți ajuta procesul de făurire de sine, folosește ceea ce ai învățat despre magia mâncării și a apei.

Acțiunea directă. Voi menționa două aspecte ale acțiunii directe. Primul, este cel de moment de moment. Adică de fiecare dată când apare în viața cotidiană trăsătura negativă, trebuie să te oprești imediat și să te concentrezi asupra alternativei pozitive. Înlocuiește-ți răspunsul negativ cu unul pozitiv. Este o formă de transformare de sine foarte puternică și îți va mări voința în mod direct. Al doilea, este cel ocasional. Aici, trebuie să planifici anumite acțiuni care să susțină alternativa pozitivă și care să satisfacă nevoile aflate la rădăcină. De exemplu dacă scopul de bază din spatele trăsăturii negative este să îți dea un simț al legăturii cu ceilalți, atunci în loc de a satisface într-un mod negativ această nevoie bine întemeiată, planifică activități pozitive care să te aducă mai aproape de alții din comunitate și din familie.

Odată cu practica vei deveni mai priceput, iar odată ce obții primul succes, celelalte vor veni mai repede și mai ușor. Această muncă este foarte importantă în procesul unei căi magice și este un proces în care trebuie pusă toată puterea și energia de care dispui. Din moment ce suntem ființe care ne schimbăm încontinuu, aceasta este o muncă ce nu se încheie niciodată, ci se ușurează. Vei ajunge să te pricepi la ea destul de repede, și o vei face bucuros.

Tine minte că echilibrul elemental nu este o stare statică ci este un lucru asupra căruia trebuie să fii mereu atent. Nu se aşteaptă de la tine să ajungi la un echilibru bun înainte de a ajunge la nivelul III, dar ceea ce se aşteaptă este să faci pași mari spre acest echilibru. Este esențial pentru lucrul ce urmează, să ai întru personalitatea ta un echilibru de bază al elementelor. Fără el și fără angajamentul de a-l îmbunătăți continuu, riști să îți rănești sănătatea fizică și psihică.

Întrebări și răspunsuri

1) Cu ce ar trebui să încep?

Este cel mai bine dacă începi cu un aspect care te deranjează cel mai tare. Stai asupra sa, până ce transformarea este satisfăcătoare. A recunoaște că ai o voință slabă este în opinia mea, o practică dubioasă. Știu că Bardon spune că poți începe și cu un lucru mai mic și să înaintezi către cele mai mari, dar asta nu este cea mai bună metodă. O voință puternică este esențială pentru mag, aşa că de ce să nu-ți faci serviciul de a o cultiva încă de la început? Se poate ca asta să nu fie ceva ușor de făcut, dar nu este imposibil. În loc să începi cu un element mai mic, lucrează cu unul mai mare și fă asta crescând munca cu el din ce în ce mai mult.

2) Trebuie să lucrez doar cu părțile negative sau să le temperez și pe cele extrem de bune?

Este o întrebare des întâlnită. Munca nivelului II ar trebui concentrată asupra transformării celor mai puternice trăsături negative ale tale. La acest nivel, utilizarea cea mai bună a oglinziei pozitive a sufletului, este valoarea ei ca ghid spre a rectifica trăsăturile negative, pentru că de multe ori răspunsul cu privire la lucrul întru care trebuie să schimbi o trăsătură negativă, se află în oglinda pozitivă.

Unii oameni spun că o trăsătură pozitivă prea mare indică un dezechilibru al elementelor. Aceasta este doar parțial adevărat, pentru că supraabundența unei trăsături pozitive este de fapt una negativă și ar trebui pusă în oglinda negativă.

3) Ajutor! Nu reușesc să progresez, ce să fac?

Deși sunt sigur că ai auzit asta de sute de ori, mai încearcă! Uneori trebuie să mergi înapoi și să-ți reevaluatezi modul de lucru. Privește din nou trăsătura pe care vrei să-o transformi, asigură-te că ai ajuns la rădăcina problemei, și fii sigur că toate tehniciile de transformare de sine pe care le folosești sunt potrivite pentru această trăsătură. Uneori problemele care nu pot fi trecute apar pentru că nu ai gradul de angajament cerut. Dacă acesta este cazul, atunci lucrează la a-ți dezvolta angajamentul și abilitatea de a te asigura că schimbarea dorită este inevitabilă sau că deja a trecut.

Fizic

Exercițiile de antrenament fizic de nivel II, se bazează pe cele de nivel I. În acest nivel se mută atenția de la respirația normală pulmonară la ceea ce Bardon numește „respirație prin pori” sau respirația cu tot corpul.

Rațiunea pseudo-științifică din spatele respirației magice este că celulele corpului se regeneră constant. Ele mor și sunt schimbate într-un „orar” destul de previzibil, care diferă de la un tip de celule la altul. Modul nostru de hrănire și de

gândire determină sănătatea noilor celule. Când practicăm inspirația magică a unei idei, acea idee se integrează întru structura noilor celule și ne transformăm astfel întreaga structură fizică. Aceasta este motivul pentru care este important ca ideea să fie circulată prin tot corpul.

Tehnica de respirare prin pori este destul de simplă și cere doar puțină imaginație. Bardon folosește analogia cu un burete uscat înmărit în apă, însă o altă analogie bună este cea de a-ți centra atenția în oasele corpului și aflându-te acolo, să sugerești înăuntru aerul. Oricum, senzația ar trebui să fie aceea că inspiri prin tot corpul simultan. Aceasta nu este ceva care trebuie doar vizualizat, ci mai degrabă AR TREBUI simțit de corp.

Primul exercițiu de respirație prin pori este inspirarea a ceea ce Bardon numește „energie vitală”. Din nefericire pentru începător, autorul spune foarte puțin despre ceea ce este această energie vitală. Din moment ce este o întrebare frecventă, voi răspunde la ea în secțiunea de întrebări și răspunsuri.

Exercițiile din această secțiune a antrenamentului încep cu respirația energiei vitale prin porii întregului corp. Evitați alterarea ciclului respirației în aceste exerciții. Și aici, ca la nivelul I unde se inspiră o idee prin respirație normală, mintea este cea care lucrează, și nu respirația. Ca și înainte, efectuează și respirații goale spre a te acomoda cu diferența de timp dintre procesul de gândire și cel de respirație.

Odată ce a stăpânit tehnica de a respira prin pori energie vitală, atenția practicantului se îndreaptă înspre a adăuga o idee în principiul Akasha (al energiei vitale sau chiar al aerului). Ideea este apoi inspirată prin întregul corp, la fel cum în nivelul I inspirația în corp a ideii se făcea prin plămâni.

Urmează practica expirației magice. Ea are același principiu ca și inspirația magică, dar urmărește scoaterea unei idei sau a unui gând, din corp sau din psihic (de obicei opusă celei inspirate). Și aici este important să nu forțezi nici o schimbare în ritmul normal de respirație și să folosești la nevoie respirații goale. Dacă stăpânești inspirația magică, atunci expirația magică ar trebui să fie ușor de stăpânit. Când te concentrez asupra unui lucru, combinația dintre inspirația magică și expirația magică este o metodă puternică de transformare de sine. Ea are un potențial imens, de impact pozitiv asupra sănătății fizice și psihice a practicantului.

Exercițiile de nivel II se termină cu o secțiune despre disciplina fizică. În mod special aceasta privește asana pe care elevul o va folosi pe tot parcursul „Inițierii în hermetism”. Bardon recomandă o postură sezândă (uneori numită a regelui sau a tronului), dar poate fi folositoare și una de îngenunchere. Nu contează postura cât faptul ca trupul să se simtă confortabil. De pildă dacă alegi o asana de lotus și o poți menține fără ca picioarele să amortească din cauza lipsei circulației, atunci o poți folosi, dar dacă ea îți amortește picioarele, atunci alege alta.

Acest exercițiu poate fi aplicat (iar eu cred că trebuie aplicat) ORICĂREI posturi în care te află în decursul zilei. Scopul este să te afli în orice poziție și cu toate astea, să stai atât confortabil cât și să ai o concentrare neîntreruptă.

Ca și la nivelul I, este important să nu treci la exercițiile de nivel III, înainte de a stăpâni toate exercițiile nivelului II. Dacă o parte a lor merge repede pentru tine, atunci petrece-ți timpul mărindu-ți abilitățile până ce ai înăpărat toate cerințele nivelului II.

Întrebări și răspunsuri

1) Cum respir prin pori?

Bardon folosește analogia unui burete uscat care absoarbe apa. Este bună, dar prefer ideea respirației din interiorul propriilor oase. În acest fel, inspiră aerul aflându-te în interiorul tău. Nu se poate spune cum este simțit acest lucru, dar cu puțină practică vei observa singur.

2) Ce este energia vitală?

Energia vitală este o energie specifică, alcătuită din elemente (Foc, Aer, Apă, Pământ și Akasha) și fluide (Electric și Magnetic) dispuse într-o proporție care are o afinitate cu materia vie (animată). Când o ființă animată este înconjurată cu energie vitală, ea atrage în mod natural din energia vitală, cantitatea de elemente și fluide de care are nevoie. Un fir de iarbă va atrage o cantitate diferită de elemente și fluide decât o va face corpul uman.

Energia vitală este o substanță astralo-mentală, și nu se poate măsura prin instrumente fizice (deși multe dintre efectele ei fizice sunt măsurabile). Pentru că este astralo-mentală are o afinitate pentru materia fizică și afectează direct structura lucrurilor fizice.

Proportia specifică a elementelor și fluidelor care compun energia vitală exprimă o ușoară preponderență a elementului Foc și a fluidului Electric. Ea exprimă mai puternic polaritatea constructivă a elementelor și a fluidelor decât pe cea distructivă, ceea ce îi dă calitatea de vitalitate reflectată în numele ei.

Cel mai adesea ea este vizualizată ca o strălucire ușor aurie (datorită preponderenței de element Foc și de fluid Electric). Unii oameni o vizualizează ca o strălucire albă pură, în loc de a avea o nuanță aurie, dar din experiența mea, eu spun că aceasta nu este energia vitală despre care vorbește Bardon. Și această energie albă pură este vitală, dar efectul ei este mai universal și nu atât de specific potrivit materiei vii, animale. Cu alte cuvinte energia albă pură, va avea un impact mai puternic asupra structurii unei materii inanimate, dar va avea un impact mai indirect asupra materiei animale, decât energia

vitală nuanțată auriu. Din moment ce scopul în nivelul II este lucrul cu corpul fizic, recomand stăruitor lucrul cu energia vitală cu nuanță aurie.

3) Cum simte corpul energia vitală?

Indiciul principal este observat în numele ei. Această energie este simțită ca plină de viață, ea stimulând și energizând corpul uman. Când se efectuează lucrul cu energia vitală, ar trebui să se simtă această stimulare prin nervii întregului corp. În afară de asta, nu se pot spune prea multe, întrucât elevul trebuie ca prin experimentare să găsească legătura proprie cu energia vitală. Având aceste indicații nu ar trebui să ai prea multe probleme în a face acest lucru.

Nivelul III

Capitolul III începe cu o discuție despre „cei patru stâlpi ai Templului” - Cunoaștere, Voință, Curaj și Tăcere. Deseori acești termeni sunt înțeleși greșit sau incomplet aşa că voi adăuga câteva cuvinte la cele scrise de Bardon.

Cunoașterea. Aceasta nu înseamnă doar umplerea minții cu fapte și numere căci asta nu va ajuta de una singură creșterea magului. Tipul de cunoaștere important pentru magul aspirant, este cel câștigat prin combinarea studiului cu practica. Așa cum te va informa oricine studiază serios Alchimia, studiul de unul singur nu face pe nimeni Alchimist. Numai aplicarea a ceea ce studiezi face să apară cunoașterea. Asta este ceea ce duce la Înțelegere și în final la Înțelepciune.

Voință. Voința nu se referă numai la puterea voinței magice de a depăși orice obstacol, ci și la abilitatea de a avea sentimentul de siguranță absolută că ceea ce vrei este adevărat. Aceasta este important în special când se folosește afirmația și imaginația plastică. Voința crește odată cu practica, este ceva ce poate fi cultivat. Având o voință puternică, multe uși care rămân închise pentru omul obișnuit se deschid pentru mag. Dar voința magului nu ar trebui să fie niciodată violentă, să rupă barierile fără să își facă griji. Tipul de voință pe care o folosește magul, este ca forța apei curgătoare, pătrunde obstacolele mergând în jurul lor în loc să le distrugă nemilos.

Curaj. Aceasta se referă la o consumăre nestrămutată de a înfrunta orice obstacol și a sta în fața oricărei provocări cu care se confruntă magul. La baza curajului stă abilitatea de a-ți controla frica și de a trece dincolo de limitele ei. Acesta nu înseamnă că frica trebuie ignorată, deoarece ea este un mecanism natural și normal de autoconservare. Ci că, atunci când apare frica, ea ar trebui tratată ca o informație valoroasă, și ar trebui pusă la o parte atunci când este nevoie de asta. Cu excepția situațiilor în care viața îi este amenințată, magul nu lasă frica să-i fie o barieră în calea progresului. Acest aspect al curajului intră în joc pentru novice atunci când trebuie să muncească în introspecție și schimbare de sine. Deseori, vedem în noi lucruri grele și este nevoie de curaj spre a le confrunta și a le birui. O meditație bună spre a-ți clădi curajul este să consideri exact care ar fi consecințele unei situații înfricoșătoare. Cu excepția morții sau a dezmembrării, consecințele celor mai multe situații sunt minore, și sunt de obicei amplificate de frică. Dar există și alte metode de a-ți clădi curajul. De exemplu eu am o frică înăscută de înălțime, aşa că am ales pentru o vreme să fiu spălător de geamuri. A trebuit să mă urc pe niște scări destul de înalte, dar având grija am fost în stare să trec de frică. Încă mai am o frică înăscută de înălțimi, dar acum știu că frica mea depășește pericolul real și nu mă mai împiedică din a-mi testa limitele.

Tăcerea. Aceasta este probabil cel mai puțin înțelus din cei patru „stâlpi”. Unii spun că asta înseamnă absolut nici un cuvânt despre magie, sau că experiența unui om despre magie nu ar trebui menționată niciodată, dar nu acesta este cazul. Dacă ar fi aşa, de ce Bardon ar fi scris și predat la modul în care a făcut-o? La bază, tăcerea are două griji: egoul personal și sanctitatea experienței magice. Fiecare practicant al magiei trebuie să se lupte cu partea egoului omenesc care cere aprobarea din partea celorlalți. Aici este la îndemână tăcerea asupra naturii și mărimii experienței magice și a abilităților magice ale individului. Dacă începem să ne lăudăm despre cât suntem de puternici, atunci hrănim această nevoie a egoului, și devenim distrași de la scopul mai înalt pe care îl avem. Menținând tăcerea evităm umflări ale egoului și ne putem lupta cu el mai ușor. Similar, trebuie spus că experiențele magice au o natură intimă, personală. Intimitatea lor este violată atunci când vorbim în detaliu despre ele altora. O astfel de violare scade subtil importanța acestor experiențe și aduce un deserviciu elevului. Eu nu am probleme să discut despre părțile elementare ale magiei, dar nu dau niciodată detalii intime din experiența mea. Am observat că asta este avantajos în evoluția mea magică și recomand ca și voi să faceți la fel. Acest tip de tăcere formează în experiențele tale o încărcatură puternică de intimitate, încărcătură care nu se poate obține într-un alt fel.

Mental

Acste exerciții de nivel III duc practicantul un pas mai departe în arta vizualizării creatoare. Vizualizarea creatoare așa cum este prezentată de Bardon este unică, pentru că elevul o efectuează pas cu pas, și are control absolut asupra a ceea ce vizualizează. Această tehnică este importantă pentru continuarea în magie a elevului, din câteva motive. Mărește concentrarea și voința, face simțurile fizice și cele astrale și mentale mai acute, și pregătește elevul pentru munca ce urmează în călătoria mentală și cea astrală.

Deși la acest nivel vizualizarea creatoare este doar o operație mentală, ea duce, combinată fiind cu celelalte exerciții la experiențe astrale autentice. Diferența dintre o călătorie mentală care are senzații fizice și una astrală (care are și ea senzații fizice) este una mică, dar chiar aici este scopul. Din moment ce diferența este așa de mică, măiestria asupra călătoriei mentale care include mai multe simțuri, duce elevul în mod natural la călătoria astrală. Diferența principală dintre ele este că în călătoria astrală, tărâmul vizitat nu depinde de proiecția mentală a magului, ci este de sine stătător [Același lucru se poate spune și despre călătoria mentală adevărată, dar acolo nu există senzații fizice]. O altă diferență este că o călătorie astrală adevărată cere din partea magului ca el să separe conștiintă corpul său astralo-mental de cel fizic, ceea ce nu se întâmplă în proiectarea mentală.

Un alt aspect al acestor exerciții este acela că prin stăpânirea vizualizării creatoare, practicantul învață să creeze o imagine prin care să umble în astral. O vizualizare creatoare bine făcută stabilește o legătură cu analoga ei astrală. De exemplu

acesta este secretul din spatele călătoriei astrale a unui / într-un simbol ocult. Simbolul este proiectat prin vizualizare creaoare intensă, fapt care creează o legătură a proiecției cu partea sa astrală și îl face un lucru care poate fi explorat cu corpul astralo-mental.

Având acest lucru în minte, sper că este clar pentru elev că aceste exerciții au o mare importanță. De fapt fiecare exercițiu din „Inițiere în hermetism” este de o mare importanță pentru o dezvoltare magică echilibrată, și nici unul nu ar trebui să răsucit. Dacă s-au stăpânit exercițiile cu un singur simț de la nivelul II, atunci aceste exerciții ale nivelului III, care combină simțurile nu ar trebui să fie dificile. Ele sunt prezentate într-o ordine anume, și ar trebui urmate exact.

Primul exercițiu implică proiectarea externă a unei scene. Bardon folosește exemplul unui ceas care ticăie, unde se combină văzul cu auzul. Această proiecție ar trebui să plutească în fața ta. Autorul vorbește și de vizualizarea unui pârâu sau a unui lan de grâu, în care se folosesc două sau mai multe simțuri, dar trebuie menționat că aceste scene sunt separate de om, nu sunt scene în care el intră și stă în mijlocul lor.

Primul exercițiu este cam ca și cele de nivel II, cu excepția faptului că sunt folosite mai multe simțuri simultan. El ar trebui făcut cu ochii deschiși. Scopul său este de a obișnui practicanțul cu combinarea simțurilor.

Când stăpânești procedura poți trece la celălalt exercițiu. De această dată vei lucra cu ochii închisi, iar vizualizarea va fi o scenă familiară tăie, scenă care te înconjoară. Este diferită de proiectarea în fața ta în aer a unei scene, scenă care să fie separată de tine. La început ar trebui să faci scena doar vizuală, scopul fiind să te familiarizezi cu tehnica de a intra într-o scenă.

Când poți face asta cinci minute, creează apoi o scenă căreia să-i adaugi sunet. Apoi adaugă senzație etc. Aici trebuie să te preocupei de scenă în întregul ei: vezi fiecare detaliu, auzi fiecare sunet, simți fiecare senzație. Gustul și miroslul pot fi și ele adăugate acestei experiențe. Când stăpânești tehnica având ochii închisi, deschide-i și fă tehnica în acest fel. Tehnica este stăpânită când deții aceeași calitate de a te implica în scenă cum ai avut-o cu ochii închisi.

Urmează un exercițiu în care te încunjuri de o scenă necunoscută tăie. Lucrează ca înainte, cu cât de multe simțuri crezi de cuviință. Începe cu ochii închisi, iar când reușești efectuează exercițiul cu ochii deschiși. Lucrul cu o scenă care îți este necunoscută cere un grad mai mare de inventivitate, acesta fiind și scopul exercițiului.

Apoi intervin exercițiile de vizualizare ale animalelor. Începe cu animale care stau, stăpânește vizualizarea cu ochii închisi, apoi cu ei deschiși. [Este o proiecție, nu o scenă care te înconjoară].

Continuă cu animale aflate în mișcare și lucrează mai întâi cu ochii închisi apoi cu ei deschiși. Începe cu animale cunoscute, apoi treci la animale necunoscute.

Exercițiul final al acestei secțiuni este vizualizarea oamenilor. Începe cu oameni cunoscuți și proiectează-le imaginea fără sunet sau mirosl sau mișcare, mai întâi cu ochii închisi, apoi cu ei deschiși. Apoi treci mai departe la același exercițiu efectuat cu oameni necunoscuți. Când stăpânești această vizualizare cu un singur simț, exercează cu oameni cunoscuți aflați în mișcare și care vorbesc. Adaugă apoi cât de multe simțuri poți, mai întâi cu ochii închisi apoi cu ei deschiși. În final, repetă exercițiul cu oameni necunoscuți tăie.

Aici se termină exercițiile mentale de nivel III. La sfârșitul lor, capacitatele tale de vizualizare creativă ar trebui să fie bine perfecționate. Ar trebui să te poți plasa mental în lăuntrul orice scenă vrei, cât timp vrei, să o populezi cu ce ființe vrei, și să folosești orice simțuri vrei.

Întrebări și răspunsuri

1) *Cât de reală ar trebui să fie vizualizarea care implică mai multe simțuri?*

În cele din urmă ea trebuie să fie aşa de reală încât atunci când întinzi mâna să atingi imaginile, să fii surprins că nu au substanță fizică. Gradul lor de detaliere ar trebui să fie aşa de exact încât să nu le poți deosebi de original, dacă folosești doar văzul.

2) *De ce trebuie să lucrez mai întâi cu ochii închisi, și apoi cu ei deschiși?*

Ambele sunt abilități importante pentru mag. Se începe cu ochii închisi pentru că în general este o cale mai ușoară de a învăța exercițiile. Odată ce stăpânești exercițiul având ochii închisi, este relativ ușor să faci asta cu ei deschiși. Vizualizarea ar trebui să aibă aceeași calitate indiferent că este făcută cu ochii închisi sau cu ei deschiși.

3) *Care este diferența dintre o imagine care plutește în fața mea și una în care trebuie să intru?*

Și acestea sunt două abilități valoroase pentru mag. Un exemplu de imagine care plutește în fața ta, este cea a unui ceas care ticăie și care se află pe un perete. Aici nu există o legătură directă între tine și imagine. Un exemplu de imagine în care intri, este cea a unei camere care te înconjoară. Aici există o legătură intimă cu imaginea care te înconjoară și poți folosi toate simțurile simultan. Exercițiul începe cu tipul de vizualizare al imaginii care plutește în fața ochilor și este percepută cu mai multe simțuri, pentru că este aceasta este o cale mai ușoară să înveți tehnica de bază, și face mai simplă trecerea la tipul de vizualizare al imaginii în care să intri.

Astral

Înainte de a începe exercițiile astrale de nivel III, elevul TREBUIE(!) să aibă mai întâi un echilibru de bază între elementele personalității sale. Pentru a evita orice efecte negative asupra psihicului și a trupului, trebuie să fii sigur că în personalitatea ta nu există nici un exces negativ de elemente. Lucrurile care te deranjau cel mai mult la tine din oglinda ta negativă, ar trebui să fie deja transformate.

Această atenționare trebuie luată în serios. Nu contează cât de nerăbdător ești să progresezi, te rog să nu faci aceste exerciții înainte de a-ți efectua echilibrul elemental de bază. Dacă de exemplu mai ai în tine aspecte negative puternice ale elementului Foc, atunci lucrul cu acesta nu va face altceva decât să îți mărească acel dezechilibru și să-ți dea mai multe probleme pe timp lung. Dacă, pe de altă parte, ai transformat trăsăturile negative proeminent, atunci lucrul cu elementele va ajuta la întărirea aspectelor pozitive ale lor din personalitatea ta și îți va aduce doar bucurie.

După cum spune și Bardon, lucrul cu elementele ascunde marea Arcană a magiei. El formează baza tuturor abilităților magice, iar elevul ar trebui să fie atent la aceste exerciții.

Sistemul dat de Bardon diferă de celelalte, prin faptul că practicantul încvăță să cauzeze efecte magice prin manipularea directă a elementelor. Discipolul acestui sistem nu începe prin a se baza pe alte ființe pentru a obține aceste efecte (cum ar fi ființe ale elementelor sau ritualuri date de alții, etc). În „Inițiere în hermetism”, acestea sunt văzute ca fiind muncă de nivel superior care este recomandată doar când elevul a stăpânit manipularea directă. Asta este în termenii lui Bardon ceea ce separă magul adevărat de vrăjitor.

Exercițiile astrale de la acest nivel, combină tehniciile deja învățate de vizualizare, emisie de idei și respirație prin pori. Adică elevul vizualizează corpul lui înconjurat de o sferă infinită de energie elementală de un anumit tip (de pildă roșu pentru Foc), încarcă vizualizarea cu ideile asupra calităților elementului (aici, căldură și expansiune), apoi inspiră acea imagine vizualizată prin porii întregului corp. Bardon sugerează pentru început șapte inspirații, care cresc în timp la treizeci, iar în această privință este avantajos să se urmeze sfatul său. Este important ca practicantul să facă lucrurile treptat căci asta oferă timp corporului său să se obișnuiască cu încărcătura elementului și se evită efecte negative.

Autorul sugerează și culori particulare pentru elemente, spre a facilita vizualizarea, Foc - roșu, Aer – albastru, Apă - albastru-verde, Pământ - galben, gri sau negru. Nu este necesară folosirea strictă a acestor corespondențe. Eu folosesc altele: Foc - roșu strălucitor, Aer - galben, Apă - albastru cian, Pământ - maro, gri închis sau negru. Acestea sunt corespondențele cu care am lucrat înainte de a întâlni acest sistem, și ele sunt cele cu care mă simt bine. Așa că în caz că ai un set diferit de culori decât cel pe care îl dă Bardon, continuă cu el dacă funcționează bine pentru tine.

Ceea ce contează cel mai mult la aceste exerciții este sentimentul pe care elementele îl trezesc înăuntru tău. Trebuie să simți căldura și expansivitatea Focului etc. ele trebuind să devină pentru tine o senzație fizică.

[Bardon vorbește aici și în alte locuri de ceea ce se poate obține cu elementele. Dar trebuie să înțelegi că acestea sunt exemple a ceea ce se poate obține după ani de practică, și nu sunt cerințe de pe acum. Ele implică practici extreme care nu sunt indicate pentru elev, întrucât tind să deturneze omul de la scopul său mai important, acela de a obține o dezvoltare magică echilibrată.]

Exercițiile sunt foarte simple. Începi prin a face vizualizarea, căreia îi adaugi ulterior calitățile elementului (prin impregnare). Apoi inspiră elementul prin porii corpului, tehnică deja cunoscută. Și aici trebuie să fii atent să nu îți modifici ritmul respiratoriu normal și fă respirații goale dacă este nevoie. Începe cu șapte inspirații și mărește cu câte una cu fiecare exercițiu, până ce ajungi la treizeci. După ce ai inspirat cantitatea corespunzătoare de element, stai o vreme și simte atributele elementului, și fă să circule în mod uniform elementul prin corp. Când se termină faza de inspirație și de contemplare, atunci trebuie să expiri magic (prin porii corpului), aceeași cantitate de element pe care ai inspirat-o. Ideea este că trebuie să te eliberezi de tot excesul energiei elementale pe care ai inspirat-o anterior. Folosește același număr de expirații ca și cel de la inspirație, dar fii sigur că expiri aceeași cantitate de element pe care ai inspirat-o.

Acest lucru este important pentru că nu este sănătos să ai un exces de element în tine, pentru o perioadă îndelungată de timp. Este de asemenea nesănătos să mergi la extrema cealaltă și să golești corpul de cantitatea sa normală de element. Cu alte cuvinte nu expira mai mult sau mai puțin din element decât cantitatea pe care ai inspirat-o.

Stăpânește acest exercițiu mai întâi cu ochii închiși, apoi cu ei deschiși. Nu neglijă niciodată acest curs al exercițiului, deoarece el va deveni o abilitate importantă în antrenament, când vei aplica tehniciile în practica de zi cu zi.

Odată ce ești stăpân pe inspirația și expirația magică a elementului Foc și faci treizeci de inspirații în mod normal, poți merge mai departe la a lucra cu Aerul, apoi cu Apa și Pământul. Nu lucra cu Focul odată, apoi cu Aerul, ci fă exercițiile cu un singur element până ce le stăpânești și apoi treci la altul, în ordinea pe care o dă Bardon. Această ordine este importantă și practicantul este sfătuit să o urmeze exact. Antrenamentul psihic de nivel III este încheiat atunci când poți inspira toate elementele atât cu ochii închiși cât și cu ei deschiși fără nici o problemă și cu aceeași ușurință.

Întrebări și răspunsuri

1) Diferă inspirația elementelor de inspirația energiei vitale?

Tehnica este aceeași, te înconjori cu un univers de energie elementală / energie vitală și apoi o inspiri. Diferența este că elementele cer emisie de idei (impregnare de calitate) mai mare decât energia vitală. Fiecare element este simțit diferit, iar apariția lui este simțită mai slab decât a energiei vitale. De obicei elementele cer mai multă concentrare și trebuie să stai mai mult timp să formezi ideile (calitatele) asociate lor.

2) Cursul spune să măresc „încet” numărul de inspirații. Însemnă asta că acumulez „dinamic” elementele? Cum este asta diferit de exercițiul de nivel IV?

În exercițiile de nivel III, există un grad de acumulare a energiei elementale, și ea devine dinamică (radianță), dar aceasta nu este o condensare adevărată a elementelor, care se învață doar la nivelul IV. Mai multe despre asta la nivelul respectiv

3) Cât de clar trebuie să simt elementele? La elementul Foc trebuie să simt într-adevăr o ridicare în temperatura corpului?

Simțirea elementelor ar trebui efectuată foarte clar. Nu trebuie să iei un termometru și să-ți măsoari temperatura corpului, dar ar trebui să ajungi la punctul în care să simți clar o creștere a temperaturii corpului. De asemenea ar trebui să simți caracteristicile elementului ca fiind fizice. Cu Apa corpul să îți devină mai rece, cu Aerul mai ușor, cu Pământul mai greu.

4) Care este semnificația culorilor și a senzațiilor asociate cu elementele?

În primul rând, ele te ajută spre a te apropia de element. În al doilea rând, construirea unei imagini (culoare și formă) și a senzației asociate cu un anume lucru formează o mare parte din practica ce urmează. În cele din urmă vei învăța cum să construiești nu doar imaginea și senzia, dar și tonul muzical și înțelesul oricărei forțe pe care vrei să o proiectezi magic. Mai târziu în „Inițierea în hermetism” și în special în „Cheia adevărării Kabbala”, Bardon vorbește de o concentrare prin trei simțuri și de o acțiune tetrapolară, bazate pe corespondențele elementelor. Aceste exerciții de nivel III pun baza abilităților magice viitoare.

Fizic

Antrenamentul fizic de nivel III duce respirația prin pori la un alt nivel. Primul pas este respirația energiei vitale într-o fiecare parte a corpului (porii fiecărei părți a corpului). Acțiunea este importantă din două motive: primul, aşa cum spune și Bardon, este că îți va da un anumit grad de control asupra fiecărei părți a corpului; al doilea este că educă elevul cu privire la manipularea propriului corp mental.

După cum am spus în partea de teorie, corpul mental este foarte plastic și poate lua orice formă vrea și poate merge în orice loc vrea. Locul asupra căruia îți concentrezi corpul mental (conștientizarea conștientă), determină forma acestuia. Astfel în exercițiul care urmează, când concentrarea ta este centrală în jurul unei părți a corpului, de fapt modifică și formă și localizarea corpului mental, aşa că el ia forma și locul organului cu care lucrezi. Această practică introductivă aduce o abilitate ce devine foarte importantă în pașii ulterioiri ai antrenamentului, care includ transferul conștienței într-o altă obiecte și fințe, la fel ca și în practicarea călătoriei mentale.

Sugerez că dacă nu știi deja locul exact în care se află organele corpului, să cumperi o carte care să îți arate localizarea organelor și să o studiezi înainte de a începe exercițiul.

Exercițiul de început cere să inspiri energie într-un anumit organ (sau parte a corpului) și să o expiri din el. Aceasta nu este o acumulare de energie vitală întrucât fiecare inspirație de energie este urmată de o expirație de energie. Bardon sugerează săptă respirații de acest fel. Ideea este să înveți cum să respiri prin fiecare organ, iar acumularea de energie vitală în organe urmează mai târziu. După cum spune și el, este înțelept să începi de la picioare și să urci încet spre cap, când faci aceste exerciții. În lucrul cu părțile corpului și organele care sunt împerecheate (tălpi, picioare, palme, brațe, urechi, ochi, plămâni, rinichi etc.), este bine să faci exercițiul mai întâi cu fiecare parte separat, apoi cu ambele simultan.

Cred că pentru a face acest exercițiu este cel mai bine să stai culcat, dar poți să-l faci și în „asana” pe care o practici. Relaxează-ți adânc corpul. Când îți muți conștientizarea către o parte specifică a corpului, trebuie să stabilești o legătură senzorială clară cu ea. De exemplu când îți muți conștiența asupra tălpilor drepte, ar trebui să simți fiecare deget, la fel ca și fiecare punct de pe suprafața și din interiorul tălpilor. Doar atunci ar trebui să începi respirația prin pori. Aceasta este efectuată din interiorul acelei părți a corpului, aşa că ar trebui să ai conștiența adânc înrădăcinată în acea parte. Deși acest lucru este relativ simplu pentru o talpă sau o palmă, este mai dificil pentru organele interne, din moment ce conectarea noastră senzorială cu ele este, în general, mai puțin dezvoltată. În această privință este de ajutor studiul unei diagrame anatomicice, și te asigur că dacă depui efort, o asemenea conexiune cu organele interne este realizabilă.

Această experiență este completă când ești capabil să respiri energie vitală prin orice organ și prin orice parte a corpului.

Următorul exercițiu este „acumularea” energiei vitale în întreg corpul. Acumularea diferă de simpla respirație prin faptul că în loc să inspiri și apoi să expiri energie vitală cu fiecare respirație, energia vitală este inspirată de câteva ori succesiv și este reținută în corp. Bardon sugerează să se înceapă cu săptă inspirații (măringind cu una numărul de inspirații până ajungi la

treizeci). Cu fiecare inspirație, energia vitală este reținută iar expirația este una goală. Acest fapt face ca energia vitală să se acumuleze dinamic și radiant. Când ai ajuns la numărul de inspirații propus stai câteva momente (respirând normal, dar respirații goale) și simte natura și radianța energiei vitale acumulate. Când ești pregătit, începe să expiri energia vitală (fiecare inspirație ar trebui să fie goală în timpul acesta). Ca și la acumularea de elemente, ar trebui să te asiguri că ai expirat aceeași cantitate de energie vitală ca și cea pe care ai inspirat-o.

Exercițiul este terminat atunci când ești capabil să acumulezi înăuntru întregului corp o încărcare dinamică de energie vitală, prin treizeci de respirații și apoi ești capabil să dai afară exact acea cantitate de energie prin expirație.

Următorul exercițiu ar trebui efectuat doar după ce s-au stăpânit cele de mai sus. El implică eliberarea explozivă înapoi în univers a energiei vitale acumulate. Se ocolește expirația de energie, iar metoda curentă este una mult mai rapidă de a elibera o acumulare de energie. Dar ea cere un anumit grad de elasticitate și poate răni un corp care nu este obișnuit să lucreze cu dinamismul unei acumulări de energie vitală.

Spre a începe, acumulează energia vitală prin porii întregului corp. Când ești pregătit să eliberezi energia, fă asta dintr-o dată. Poate fi de ajutor dacă „legi” această eliberare de o singură expirație, dar dacă una singură nu este îndeajuns la început, atunci poți folosi mai multe. Cu practica, vei fi capabil să eliberezi acumularea într-o singură „explozie”.

Exercițiul final al acestei secțiuni este să înveți să acumulezi energia vitală în fiecare organ și parte a corpului, și apoi să eliberezi. [Este recomandat să nu acumulezi energia vitală în inimă sau în creier (în special dacă suferi cu inima). Este benefic să respiri energia vitală prin aceste organe, dar acumularea în ele nu este nici necesară, nici benefică, datorită naturii electrice a funcțiilor lor.]

Începe prin a acumula energie vitală prin șapte respirații în organul sau partea corpului folosite (măringind numărul de respirații cu una la fiecare exercițiu) și apoi expire, prin același număr de respirații, energia acumulată. Când stăpânești asta cu toate organele corpului, atunci treci la a elibera energia vitală prin manieră explozivă. Tehnica este identică celei efectuate cu întreg corpul, dar trebuie să fii și mai atent spre a nu îți răni organele. Lucrează mai întâi cu eliberarea explozivă a unor cantități mai mici de energie acumulată, și cu cât îți se mărește elasticitatea, treci la acumulări mai mari și mai dinamice.

Întrebări și răspunsuri

1) *Se pare că Bardon folosește cuvântul „acumulare” pentru mai multe lucruri. Clarifică te rog.*

În „Inițiere în hermetism” sunt trei tipuri de acumulare.

Primul și cel mai simplu este ceea ce eu numesc „acumulare pasivă”. Ea se produce atunci când inspiri energie vitală / elementală / fluidică și o expiri imediat. Nu se produce o acumulare propriu zisă a energiei inspirate, ci doar o îmbăiere a ta în substanță respectivă.

Al doilea tip este ceea ce eu numesc „acumulare dinamică”. Aici se inspiră de câteva ori energia și se menține înăuntru corpului. Ceea ce rezultă este de obicei o radieră și prin acumularea energiei se simte un anumit tip de presiune.

Al treilea tip de acumulare este numit „condensare”. Aici se inspiră de mai multe ori și se efectuează o acumulare dinamică. Apoi condensezi această energie acumulată într-un loc mai mic. Condensarea poate fi efectuată și prin acumularea energiei de un anumit tip, într-un obiect sau o parte a corpului, într-o asemenea măsură încât să depășească o acumulare dinamică. În anumite cazuri, diferența dintre o acumulare dinamică și o condensare este una subtilă, dar practica te va ajuta să faci diferență între ele. Lucrul cu condensarea începe în nivelul IV, iar pentru nivelul III trebuie să te concentrezi doar asupra acumulării dinamice

2) *Cum să fac să îmi simt pancreasul?*

Nu este așa de greu pe cât pare, dacă stăpânești disciplina mentală a nivelurilor anterioare. Cea mai bună cale este să faci rost de o hartă a organelor interne și folosind-o ca ghid străduiește-te să localizezi organele până ești capabil să le simți pe fiecare.

Baza acestei tehnici este „transferul de conștiență” descris mai bine în nivelul IV. Lucrul din nivelul III servește ca o introducere la aspectele mai complexe ale transferului de conștiență. Ceea ce trebuie să faci este să îți centrezi atenția asupra locului specific unde se află în corp organul intern. Conștientizarea ta conștientă ESTE corpul mental, aşa că în termeni mai tehnici ceea ce faci este să îți condensezi corpul mental întru organul ales. Cu practica vei reuși și asta.

3) *Cât de clar trebuie să simt organele și părțile corpului?*

Până la finalul nivelului III, ar trebui să simți foarte clar fiecare organ și fiecare parte a corpului. Din moment ce fiecare organ este diferit, vei avea senzații ușor diferite pentru fiecare organ, pe unele vei fi capabil să le simți foarte intim și pe altele mai puțin. Nu pot spune exact ce vei simți pentru fiecare organ, aşa că trebuie să decizi singur. Din moment ce miști propriul corp mental într-o parte a propriului corp fizic, este relativ ușor să-ți conectezi conștientizarea la matricea astrală specifică a organului respectiv și să simți cum este. Aceasta este motivul pentru care transferul de conștiență începe cu propriul corp și APOI se trece în nivelul IV la transferul de conștiență în obiecte și ființe externe. Odată ce stăpânești tehnica în corpul tău, este mai simplu să faci același tip de proiectare întru corpuși străine.

4) *De ce este recomandat să nu acumulezi dinamic energie sau să condensezi energie vitală în inimă sau creier?*

Natura electrică a energiei vitale interferează cu funcționarea electrică a inimii și a creierului, așa că este imprudent să acumulezi energia în ele. O acumulare pasivă sau o spălare energetică a acestor organe este recomandată, deoarece energia nu se acumulează. Similar, energia poate fi acumulată dinamic în cap sau în piept, deoarece acumularea nu se face doar în creier sau în inimă, adică acumularea este împărțită uniform în acea regiune și nu este centrată asupra organului.

Anexă la nivelul III

La sfârșitul nivelului III, Bardon introduce elevul în utilizarea magică a abilităților câștigate prin exercițiile de până acum. Acesta este un punct important în dezvoltarea unui mag și ar trebui să se aibă grijă înainte de a trece la treabă.

Ceea ce este foarte important pentru ascensiunea magului este moralitatea sau codul etic pe care acesta îl are. Așa cum spune și Bardon „ceea ce vei semăna, tot aceea vei culege”. Un mag care vrea să evolueze stabil, ar trebui să sădească numai semințele bunătății și compasiunii, orice altceva îi va devia creșterea și îi va limita urcarea. Aceasta este o lege inviolabilă a Naturii, o cale prin care se protejează marile Mistere.

În textul acesta cu privire la folosirea puterilor magice există o tehnică valoroasă care nu ar trebui trecută cu vederea de către practicant. Aceea de a atrage energie vitală direct din univers și de a o plasa într-un obiect, persoană, loc, fără a o trece mai întâi prin corpul magului. În lucrul de vindecare aceasta este metoda preferată, pentru că evită impactul negativ asupra magului (dacă se trece energia vitală mai întâi prin corpul magului și apoi într-un pacient, se creează o legătură subtilă între mag și boala pacientului).

Până la acest punct, elevul ar trebui să fie capabil să-și facă propriile exerciții care să îl ajute să absoarbă energia vitală direct din univers și să o integreze într-un obiect etc. Nu neglijă să faci asta întrucât beneficiile vor fi pe măsura efortului.

Citește atent această secțiune și fă-ți căi proprii de a folosi puterile magice pe care le-ai obținut atât de greu. Opțiunile îți sunt aproape nelimitate, și folosirea abilităților le va îmbunătăți. Fii creativ și inventiv și ține minte să fii MEREU fidel codului tău moral.

Întrebări și răspunsuri

1) *În acțiunea de impregnare a unei camere sau a unui obiect să folosești energia vitală nuanțată auriu?*

Aceasta depinde de scopul impregnării și de tipul obiectului pe care îl impregnezi. Dacă scopul este spre a ajuta sănătatea unei ființe, atunci folosește energia vitală nuanțată auriu. Dacă el este să se transfere o idee anume, atunci folosești de fapt principiul Akasha al energiei vitale folosite și nu contează care tip de energie vitală e folosită. Dacă impregnezi obiecte fără viață, ca și o sferă de cristal, atunci tipul de energie folosit va depinde de scopul propus, dacă el este să afectezi materia inanimată, folosește energie albă pură, dar dacă el este să afectezi materia vie, folosește energie nuanțată auriu. Poate sună confuz, dar prin practică va deveni clar.

2) *Acstea lucruri (impregnarea camerei, etc.) sunt interesante, dar chiar trebuie să le practic?*

Nu TREBUIE să le faci, dar ar fi bine ca cel puțin să te familiarizezi cu tehnica. Modul în care îți folosești capacitatele este la decizia ta. Cu toate astea, tehniciile prezentate aici sunt valoroase, și va trebui să le stăpânești înainte de a trece la următoarele niveluri. Odată ce le stăpânești, nu contează dacă decizi să le folosești constant în practică sau nu, singurul lucru care contează la acest punct este să le stăpânești.

Nivelul IV

Mental

Cu exercițiile nivelurilor anterioare, ar fi trebuit să îți poți imagina orice lucru, ființă sau loc, și cum să-ți transferi cu ușurință corpul mental (conștientizarea conștientă) în orice parte a corpului fizic. Acum, vei învăța să transferi acest corp într-o orice obiect sau ființă vrei. Este o parte delicată a antrenamentului magic, și strictețea cu care aderi la codul tău moral personal îți va influența direct succesul. Dacă motivația ta este să manipulezi pe altul atunci vei eșua în aceste exerciții. Dar dacă motivația ta este doar să-ți mărești înțelegerea pe care o ai asupra altora, vei reuși.

Transferul conștienței într-un obiect sau ființă îți va produce compasiune pentru limitările și necazurile altora. Înțelegerea ta asupra planului mineral, vegetal, animal și uman va înflori într-o măsură care nu poate fi comparată cu nici o altă experiență.

Există patru stagiuri ale de transferului de conștiență.

Primul este când experimentezi limitările fizice și dimensiunea obiectului sau ființei. Nu ai legătură cu senzațiile, gândurile și sentimentele obiectului sau ființei, experiența fiindu-ți limitată de propriile senzații, gânduri și sentimente cu privire la obiectul în care îți transplanezi conștiența.

Al doilea este când percepsti senzațiile pe care le simte obiectul sau ființa respectivă. Nu apare o perceptie asupra emoțiilor și gândurilor persoanei și în cel mai bun caz le poți presupune, dar nu le experimentezi direct.

Al treilea este când experimentezi toate atributele obiectului sau ale ființei într-o care îți-a transferat conștiența. De exemplu dacă îți transferi conștiența într-o pasăre, vei simți senzațiile zborului pasării, vei percepe emoțiile pasării și îi vei ști gândurile. Același lucru se poate spune despre orice obiect (deși majoritatea obiectelor inanimate nu au emoții și gânduri) sau ființă în care îți transferi conștiența. La acest stadiu, ești un observator al întregii ființe. Un lucru cu care să fii atent la acest nivel este intimitatea personală a oricărui ființă în care îți transferi conștiența. Când îți transferi conștiența într-un alt om, nu ar trebui niciodată să divulgi altora gândurile și emoțiile lui, întrucât asta ar încalcă intimitatea omului și dreptul său de a alege ce parte a vieții sale intime o face publică sau o împărtășește cu alții. Gândește-te cum te-ai simțit tu dacă cineva îți-ar încalcă intimitatea în acest fel și învăță din asta să nu provoci rău altuia.

Acest fel de transfer face să înțelegi adânc ființa, dar nu o poți influența direct, din interior. Însă înțelegerea pe care o ai asupra acestei ființe te face capabil să o poți influența din exterior. Cu alte cuvinte, știind senzațiile, gândurile și emoțiile altuia, această înțelegere îți va permite să „rezică” consecințele care vor apărea în urma sfatului tău, efortului de vindecare etc. Aceasta este stadiul asociat cu „cercetarea mentală” și este foarte avantajos pentru psihoterapeut sau pentru vindecător.

Ultimul stadiu și cel mai complet, poate lua ani de muncă spre a fi stăpânit, și poate fi obținut doar dacă omul aderă strict la codul moral cel mai înalt. Prin el, nu mai ești un observator ci un participant activ. Nu doar că ai experiențele ființei (fizice, astrale și mentale), dar și devii acea ființă. Corpul tău mental se unește cu cel al ființei în care îți transferi conștiența și apoi ai acces absolut să influențezi direct acțiunile, emoțiile și gândurile ei. Dar și ființa respectivă va avea acces la ființa ta dinăuntru în afară (adică în același fel). De obicei, ființa respectivă nu are nici măcar abilitatea magică de a simți prezența ta și de a folosi conexiunea pe care ai stabilit-o. Chiar și așa, consecințele unei astfel de legături trebuie luate în calcul dinainte.

Înainte de a începe transferul de conștiență de acest grad foarte complet într-o ființă, adevăratul mag va cere voie acelei ființe să se transfere în ea. Fiecare ființă sau obiect este capabil să exprime (într-un fel sau altul, depinzând de nivelul de conștiență la care se află) dacă vrea sau nu să participe la o astfel de uniune. Dacă încerci să încalci intimitatea unei ființe, copleșind voința sa care nu îți dă voie să intri, va fi pentru ultima dată când o faci. Este o formă evoluată de magie, și dacă abuzezi de ea, atunci ea îți se va retrage și va rămâne ascunsă până te „răscumperi” [Literal, aceasta înseamnă să dai un nou înțeles, sau să readuci la înțelesul original, un lucru] de karma negativă pe care acest act o va aduce natural.

Această abilitate este semnificativă pentru magul avansat. Magul care evoluează ar trebui să considere implicațiile acestei abilități și anume unirea cu (asumarea) o divinitate aleasă, exercițiu de nivel X; munca de vindecare de cel mai intim nivel posibil prin uniunea cu celălalt; uniunea la nivelul CEL mai intim cu ființa iubită, un prieten sau maestrul; controlul avansat asupra substanțelor fizice, în parametrii lăsați de Natură (reamintește-ți că orice lucru manifestat fizic are un corp astral și mental, cu care magul avansat se poate conecta în această manieră); legătura de acest fel pe care o pot face doi (sau mai mulți) magi de același nivel. Posibilitățile sunt infinite și când sunt explorate pe dea-nțregul ele duc magul spre Infinit.

Oricum ar fi, aceste exerciții merită efortul pe care îl depui. Ele formează baza multor magii superioare către care elevul este ghidat de „Inițierea în hermetism”. Pentru nivelul IV este îndeajuns să ajungi cel puțin la o experiență de transfer de conștiență de al treilea stadiu, cu condiția ca practicantul să continue până acest al treilea tip este stăpânit. Este chiar mai bine dacă ai reușit să stăpânești complet al treilea tip de transfer înainte de a trece la nivelul V, întrucât acesta se referă direct la al patrulea tip de transfer.

Exercițiile antrenamentului de nivel IV au aceeași schemă ca și cele de nivel II și III. Elevul începe cu câteva obiecte simple, inanimate, și învăță să-și transfere conștientizarea conștientă într-o ele, unul câte unul. Scopul aici este să stabilești

primul tip de transfer de conștiență, în care să percepi dimensiunile obiectului, relația sa cu mediul, folosirea sa, și să le simți dinăuntru în afară.

Când acest tip de transfer este stăpânit în obiecte inanimate, se trece la planul vegetal. Aici scopul este să stabilești al doilea tip de transfer de conștiență, în care percep atât dimensiunile, cât și senzațiile plantei. De pildă dacă îți transferi conștiență într-un copac, să nu ai doar experiența formei copacului, ci și a felului în care el își simte înrădăcinarea și mediul prin atmosferă.

Când al doilea tip de transfer este stăpânit cu planul vegetal, se trece la planul animal. Începe cu animale (inclusiv insecte), pe care le poți vedea cu ochiul liber. Încercă să stabilești cel puțin al doilea tip de transfer de conștiență cu ele [Stabilirea unui transfer de conștiență de al treilea tip cu un animal, este destul de dificilă la acest nivel deoarece emoțiile și gândurile unui animal sunt foarte diferite de cele ale unui om. Este mai bine dacă înveți transferul de conștiență de al treilea tip cu un om, înainte de a-l încerca cu un animal, a cărui viață interioară este foarte străină față de cea a unui om]. De exemplu dacă îți transferi conștiență într-o pasăre, ar trebui să ai experiența limitărilor și a avantajelor formei ei, și să experimentezi cum este să fii în corpul unei pasări. Odată ce ai stăpânit această tehnică pe animalele pe care le poți vedea direct, fă-o cu animalele pe care îi le imaginezi.

Când ai stăpânit al doilea tip de transfer cu planul animal, treci mai departe la planul uman. Începe cu oameni pe care îi cunoști (preferabil cu cineva pe care îl privești în momentul când faci experiență). Efectuează mai întâi al doilea tip de transfer, prin care simți asemănările și diferențele formei lor particulare, și simți cum este să fii în corpul lor. Acest tip de transfer nu ar trebui să producă nici un fel de probleme, pentru că ai făcut același tip de transfer cu alte creațuri conștiente: animalele. Este mai bine dacă începi cu oameni care stau și apoi să treci la oameni aflați în mișcare, simțind cum este să te miști în corpurile lor. Fă apoi exercițiul cu oameni pe care îi imaginezi.

Odată ce al doilea tip de transfer de conștiență este stăpânit și cu oamenii, începe să îți extinzi adâncimea transferului până ce stabilești al treilea tip de transfer de conștiență. Acest lucru îl poți face cel mai bine cu cineva care îți este cunoscut, din moment ce experimentezi deja un anume grad de legătură mentală și emoțională cu persoana. Trecerea la mărirearea contactului de la nivel senzorial la nivel emoțional și mental este diferită pentru fiecare mag. Aș putea spune „vizualizează propria ta conștiență mărindu-se înăuntrul celuilalt om, până ce face contact cu ființarea (starea) lor emoțională și mentală”, sau „calmează-te pe TINE și ascultă atent la viața interioară a celuilalt om, până ce îi auzi emoțiile și gândurile SALE”, dar asta nici nu ar începe să acopere diferențele felurilor prin care un mag poate să facă al treilea tip de transfer de conștiență. Fiecare trebuie să-și găsească metoda cea mai bună, și dacă nu se reușește din prima, ar trebui să se încerce mereu o altă tactică.

Este foarte important să deosebești între ceea ce gândești TU că gândește și simte celălalt, și ceea ce CELĂLALT chiar simte și gândește. Este foarte ușor să-ți imaginezi că gândește sau simte ceva și apoi să crezi pe nedrept că imaginația ta este realitatea emoțională și intelectuală a celuilalt. Spre a ajunge la un adevarat transfer de conștiență de al treilea tip, elevul trebuie să caute dincolo de propria imaginație și să percepă emoțiile și gândurile adevarate ale celuilalt. Odată cu percepția emoțiilor și gândurilor adevarate ale unui om, este percepții și trecutul acestuia, adică experiențele, gândurile și emoțiile trecute. Aceasta este unul dintre modurile prin care poți face diferență între imaginația ta și percepția veritabilă. Adică dacă nu simți trecutul unui om, simultan cu perceperea prezentului său, atunci nu ai ajuns la acest tip de transfer de conștiență.

Trebuie să menționez aici că este important să fii atent la limitele tale. Nu intra într-o empatie aşa de adâncă, încât să te pierzi în gândurile și emoțiile persoanei respective. Trebuie să rămâi observator și să nu te implici în mod direct, în special în emoțiile altuia, căci este foarte ușor să-ți distrugă starea emoțională proprie în timpul unui contact de o asemenea anvergură. Un fel simplu de a ajunge la controlul propriilor stări și de a rămâne observator este ca la început să faci transferul de conștiență doar timp de câteva momente. Când te obișnuiești să-ți îți ființarea (starea) emoțională separată de altuia, poți mări această durată de timp.

Când stăpânești acest tip de transfer de conștiență cu un om, începe că experimentezi și cu alții, chiar și cu cei străini, sau cu cei pe care îi imaginezi. Este mai ușor să faci exercițiul cu oameni pe care îi poți vedea în prezent (pe viu). Odată cu practica vei reuși de exemplu, să stai într-un restaurant aglomerat și să faci acest tip de transfer de conștiență cu orice client aflat acolo. Ține minte că ÎNTOTDEAUNA să respecti intimitatea celorlați și NICIODATĂ să nu dezvăluie detalii despre ce ai învățat despre o ființă, prin acest exercițiu.

După ce ai realizat cu succes acest tip de transfer cu oamenii, întoarce-te la lucrul cu alte forme de viață (ca animalele și plantele). Aceste exerciții sunt ceva mai dificile, deoarece celelalte forme de viață experimentează lumea destul de diferit de modul în care o fac oamenii. Așa că experimentarea corpului lor astral și mental va scoate la iveală lucruri străine de experiență normală și aspecte care pot fi dificil de înțeles la început. De fapt trebuie să înveți cum să traduci emoțiile și gândurile din termenii planului animal sau ai planului vegetal, în termenii planului uman. Nu este un lucru simplu, dar merită efortul.

Acesta este un pas important în expansiunea conștienței magului care avansează. Scopul ultim al magului este să înglobeze ATOT conștiență (și ATOT Ființă) înăuntrul propriei conștiențe. Adică o expansiune infinită a conștienței până când

conștiența proprie se unește cu Unitatea Întregii Ființe. Acest al treilea tip de transfer în forme de viață non-umane, mărește conștiența umană, fiind un mic pas pe calea infinității. Dar infinitatea nu poate fi cuprinsă printr-un număr infinit de pași mici, aşa că într-un anumit punct magul va face un salt cuantic din finit întru infinit. Când și unde se produce acest salt în viața unui mag, acest fapt stă în mâinile Providenței Divine. Nu este ceva care să fie foarte, tot ceea ce se poate face este să ai răbdare și să mergi mai departe.

Antrenamentul mental de nivel IV este complet când te simți confortabil cu al treilea tip de transfer de conștiență și îl poți face întru orice om. Ar trebui să se fi început și transferul de acest tip în planul vegetal și animal, și să existe angajamentul de a continua transferul în planul uman (spre a cunoaște mai bine oamenii și eventual spre a progrresa la al patrulea tip de transfer).

Întrebări și răspunsuri

1) Cum funcționează transferul de conștiență?

Transferul de conștiență este de fapt relocarea corpului mental sau a conștientizării conștiințe într-un obiect sau o ființă. În primul tip de transfer, corpul tău mental nu are un contact actual cu corpul mental, astral sau fizic al obiectului sau ființei întru care faci transferul. În al doilea tip de transfer, corpul tău mental face o legătură slabă cu datele senzoriale ale subiectului. În al treilea tip de transfer, corpul tău mental face o legătură slabă cu corpurile mental, astral și fizic ale subiectului. și în al patrulea tip de transfer, legătura dintre corpul tău mental și corpurile mental, astral și fizic ale subiectului, este una completă și clară.

2) Când îmi transfer conștiența într-o altă persoană, îmi este teamă că mă voi pierde în ea. Ce să fac?

Este o senzație normală, la transferul de tip trei și patru. Ea apare și în stadiile de început ale călătoriei mentale și ale călătoriei astrale, deoarece acțiunea de a separa corpul mental și astral de cel fizic imită procesul morții. Așa că frica apare dintr-o parte foarte primitivă a conștiinței rudimentare a corpului tău fizic. În transferul de conștiență (o formă de călătorie mentală), aceasta prezintă un obstacol mai mic decât în separarea astrală (care seamănă mai mult cu moartea pentru instinctele fizice).

Dar de fapt sănsele să te pierzi sunt foarte mici. Fiecare din corpurile noastre este conectat cu un „cordona” și numai când acesta se rupe apare dislocarea. Dar acest fapt nu neagă instinctul de autoconservare al corpului fizic. Felul prin care se poate depăși reticența dată de frică are două etape. Prima este că trebuie să meditezi asupra faptului că frica nu este necesară în acest caz. Încearcă să-ți convingi sinele că nu este nici un pericol, deși procesul îi amintește corpului de moarte. A doua este să faci treptat transferul de tip trei și patru. Fă primele exerciții foarte scurte și pornește de acolo. Asta va convinge întrucâtva conștiința rudimentară și instinctuală a corpului tău fizic că procesul prin care treci este unul normal și sigur. Când corpul fizic se obișnuiește cu ideea că procesul nu este unul periculos, frica va scădea și nu va mai fi o barieră pentru progresul tău.

3) Sunt prea empathic. Cum evit să adopt starea altuia?

Adevărată empatie este rezultatul faptului că corpul tău mental face o legătură directă cu corpul mental și astral al altuia. Pentru empatul natural această legătură este ușor de făcut, dar pentru majoritatea oamenilor ea trebuie învățată. Această legătură intimă stabilită de empatia veritabilă se poate efectua doar când frecvența vibrațională a celor două corpuri mentale este sincronizată. Acest fapt dă un indiciu despre cum trebuie controlată și învățată empatia.

Abilitatea de a stabili o legătură empathică este un avantaj pentru mag, dar pentru empatul natural, care nu a învățat cum să-și controleze empatia, poate fi o povară. Așa că dacă observi că adopți starea altuia prin legătura ta empathică, trebuie să înveți să-ți controlezi empatia. Primul pas în a controla empatia este să îți controlezi starea. Definește-ți clar starea mentală și rămâi în ea. Acest fapt îți dă capacitatea de a distinge clar între starea ta și starea persoanei cu care te află în legătură. Când intri în empatie cu cineva, ține-te bine de starea ta, și acționează ca un observator a stării celuilalt. La început stai distant și nu fă o legătură directă. Când ai identificat diferențele dintre starea ta și a celuilalt, începe încet să-ți modifici frecvența mentală până se potrivește cu a lui. Vei ști când vei ajunge acolo, prin faptul că îi vei putea simți direct starea.

Spre a evita să fii consumat de starea celuilalt, trebuie să faci o legătură scurtă, o secundă sau două pentru început. Repetă procesul până te simți confortabil în a menține legătura fără a te uni complet cu starea lui.

Ceea ce faci este să-ți potrivești exteriorul corpului tău mental cu frecvența corpului mental al celuilalt, în timp ce îți menții propria frecvență în centrul corpului tău mental. Așa poți controla direct cât de adânc pătrunde starea celuilalt în corpul tău mental.

Dacă ești un empat natural și observi că ești empathic cu persoanele pe lângă care treci pe stradă, atunci ai nevoie de un scut spre a-ți limita corpul mental. Un scut este un vortex de energie care îți menține frecvența mentală stabilă și te împiedică în a-ți modifica inconștient frecvența mentală spre a se potrivi cu a altuia. El acționează ca o barieră între corpul tău mental și al altuia. Spre a face un scut, trebuie să menții mai întâi frecvența ta mentală normală. Apoi înconjoară-ți ființa cu o pătură de energie și umple-o cu ideea că va acționa spre a conține și păstra frecvența stării tale mentale. Spune-i să își refacă energia constant, prin absorbirea ei direct din univers și dă-i instrucțiunea să rămână solid, cât timp vrei asta în mod conștient. Adică să rămână intact până când vrei să stabilești conștient o legătură empathică. Prin practică, scutul te va ajuta

să reiei controlul asupra empatiei tale, și să-ți menții starea mentală. Cu mai multă practică vei fi capabil să menții scutul în centrul corpului mental, apoi să extinzi periferia corpului mental spre a stabili o legătură empatică sigură.

Nu contează cât de greu îți va fi să controlezi empatia la început, POȚI învăța să o controlezi.

4) Cum împiedic pe altcineva să-și transfere conștiința în mine?

Până la acest nivel, voiața ta a devenit puternică. Așa că nimeni nu își poate transfera conștiința întru tine fără ca tu să îi permiți să o facă. Așa că dacă simți că cineva încearcă să facă o legătură mentală cu tine, fără permisiunea sa, tot ce ai de făcut este să nu vrei să îi dai voie. În situații extreme, dacă empatia ta naturală nu este antrenată, poți pune un scut în jurul tău, ceea ce va opri invazia altuia. Dar adaug că sunt foarte rare momentele în care cineva încearcă să își transfere conștiința în tine, fără permisiune. Așa că nu este nevoie de paranoia în acest sens.

Mulți oameni vorbesc despre „atac psihic”, dar și el (când chiar există și nu este iluzie) are nevoie de un anume grad de vinovătie sau de accept din partea celui atacat. Fără consensul tău, nici un atac adevărat nu reușește. Din nefericire, trebuie să fii sigur că nu există nici consumțământ conștient, nici inconștient din partea ta. Este mult mai simplu să refuzi consumțământul conștient decât să cauți consumțământul inconștient, iar acest consumțământ inconștient este motivul pentru care unii oameni sunt atacați, chiar dacă ei cred că au învins conștientul atacul. Dar din nou, nu este nevoie să fii paranoic. Atacul psihic adevărat este foarte rar, restul sunt iluzii.

5) Chiar pot controla pe cineva în acest fel?

Poți controla alii oameni doar prin al patrulea tip de transfer, controlul fiind direct, din interior spre exterior. Al treilea tip de transfer îți va da înțelegere asupra celuilalt, și îi vei putea schimba comportamentul din afară, cum faci și în viața de zi cu zi. În oricare caz, dar în special prin al patrulea tip, veți împărtă consecințele karmice ale intruziunilor de acest tip.

Te avertizez să nu încerci NICIODATĂ să influențezi direct, dinăuntru în afară pe cineva, fără consumțământul său conștient, întrucât NU vrei să creezi o datorie karmică negativă care este inherentă actului. Chiar dacă provoci o acțiune nevinovată, faptul că o faci fără vrerea celuilalt dinăuntru în afară este un abuz de putere, care va aduce sigur consecințe negative. Una dintre ele este că abilitățile tale magice se vor diminua mult!

Astral

În antrenamentul astral de nivel III s-a învățat respirația elementelor prin porii întregului corp. În nivelul IV se învață acumularea dinamică a elementelor în diferite părți ale corpului și organe. Este similar cu acumularea dinamică a energiei vitale în organe.

La acest nivel al dezvoltării, trebuie să fii sigur că ai un echilibru elementar clar și trebuie să fii capabil să menții acest echilibru. Adică trebuie să fii capabil până acum să percepi starea echilibrului tău în orice moment, și să ai puterea să îți corectezi orice dezechilibre care apar. Aceste considerente sunt de importanță majoră, și nu trebuie în nici un caz să treci mai departe la exercițiile astrale de nivel IV până nu ai ajuns să ai echilibrul elemental. Dacă mergi mai departe fără ca această condiție să fie satisfăcută, răși să îți rănești profund psihicul și sănătatea fizică.

Ca și la acumularea de energie vitală, nu trebuie să acumulezi elemente în creier sau inimă. și repet, este de evitat numai acumularea dinamică, care aduce presiune, nu și îmbăierea cu elemente a zonei. Îmbăierea nu aduce riscuri pentru sănătate, dar condensarea unei energii și presiunea unei acumulări dinamice pune organismul în pericol.

Se începe la fel ca și cu acumularea de energie vitală. Începe prin a acumula prin șapte respirații elementul, prin toți porii corpului. Apoi mută conștiința către organul în cauză și condensează într-o zonă elementul acumulat. Acțiunea de a restrângere energia elementală într-o zonă mai mică a părții corpului sau a organului, face ca elementul să se condenseze și să se acumuleze mai dinamic. Ar trebui să simți clar caracteristicile elementului și presiunea care apare în organul sau în partea corpului în care faci acumularea. Când termini și contemplarea acumulării de energie din acel organ, extinde energia elementală înapoi în tot corpul, în mod uniform, astfel reducând presiunea și dinamismul. După ce elementul este împrăștiat prin tot corpul, elibereză-l în univers, prin expirația magică.

Începând cu elementul Foc, repetă procedura cu toate organele corpului (exceptând inima și creierul), apoi treci la Aer, Apă și Pământ. Ar trebui să fie destul să faci doar șapte respirații de acumulare, până te înveți cu acumularea fiecărui element în fiecare parte a corpului. Numai după ce te-ai obișnuit cu acest proces ar trebui să mărești numărul de respirații de acumulare, respectiv presiunea pe care acumularea dinamică o aduce asupra organelor tale.

Acest exercițiu este important din mai multe motive, unul dintre ele fiind faptul că introduce elevul în tehnica de „condensare” a elementului, care este o parte importantă a folosirii magice a elementelor.

Când ai stăpânit eliberarea elementului acumulat prin porii întregului corp, efectuează eliberarea elementului acumulat, direct din organul în care este acumulat, într-un univers. Nu este diferit de tehnica pe care a învățat-o cu eliberarea energiei vitale. Pur și simplu expiră acumularea condensată, direct din organ, fără să o disperzezi mai întâi în tot corpul. Prin practică ar trebui ca în cele din urmă să fii capabil să faci această eliberare a elementului acumulat, într-o singură evacuare explozivă, direct din organ în univers, și ar trebui să faci asta cu fiecare organ. Este o tehnică mult mai rapidă și mai convenabilă, și ar trebui să fie stăpânită cu fiecare element și fiecare organ.

Când exercițiul de mai sus este stăpânit, îndreaptă-ți atenția înspre a învăța cum să inspiri elementele direct în organe, fără să le inspiri mai întâi în tot corpul. Este la fel ca și exercițiul pe care l-ai urmat cu energia vitală. Începând cu elementul Foc, pune-ți conștiența în respectiva parte a corpului iar de acolo, inspiră elementul direct în organ și acumulează-l dinamic. Începe cu șapte respirații și mărește numărul până ce ajungi la limita proprie a unui nivel confortabil de presiune. Nu îți încărca trupul printr-o acumulare prea puternică de element, ci lucrează crescând treptat cantitatea de element condensat, astfel crescând treptat și presiunea dinamică dată de acumularea energiei și crescându-ți treptat și limita de rezistență. Repet, evită acumularea dinamică a elementelor în inimă sau creier. Când acumularea este terminată, elibereză elementul direct din organ în univers. Începe cu o expirație pas cu pas și termină cu o evacuare explozivă. Repetă exercițiul cu fiecare parte a corpului, și cu fiecare element.

Următorul exercițiu are urmări imense pentru magul care avansează. Te sfătuiesc să îl efectuezi cu blândețe. Adică lent, ia-ți cât de mult timp cere, fără a grăbi nimic. Efectele de vindecare și de echilibrare ale acestei tehnici nu pot fi exagerate. Efectele de echilibrare ale tehnicii apar prin acumularea elementelor întru regiunile corpului corespunzătoare lor. Diferența majoră dintre acest exercițiu și cele efectuate până acum este că aici toate elementele sunt menținute simultan înăuntrul corp.

Tehnica începe cu șapte inspirații ale elementului Pământ, care este acumulat în regiunea corpului corespunzătoare sieși. Acumularea este menținută, apoi se fac șapte inspirații ale elementului Apă, care este și el acumulat în regiunea corespunzătoare sieși. Se continuă cu Aer și Foc, în cele din urmă având în corp acumulări prin șapte inspirații din toate elementele, fiecare fiind plasat în partea corpului corespunzătoare lui și menținut acolo. Este ca și cum îți ai construi o mică planetă înăuntrul trupului. Mai întâi pui fundația Pământului, apoi lași Apa să iasă la suprafață. Peste ele plasezi ușor atmosfera alcătuită din Aer și peste ea, este Focul care încalzește și radiază lumina sa întru adâncimile spațiului.

Stai câteva minute (cel puțin cinci) în această stare și percep efectele de echilibru, pe măsură ce întreaga ta ființă microscopică intră pe vibrația echilibrului macrocosmic universal. Când ești gata, elibereză bland fiecare element din regiunile unde este plasat, în ordine inversă acumulării (Foc, Aer, Apă, Pământ). Mai întâi fă asta prin șapte expirații prin pori, până ce stăpânești tehnica, apoi progresează ca înainte spre eliberarea explozivă.

Cu privire la cele patru zone ale corpului, apare întrebarea despre ce trebuie să se facă cu brațele și mâinile. Bardon nu spune nimic despre acest lucru aşa că voi spune ce am descoperit prin propria practică, a fi cel mai bine. Zona de la umăr la cot o asociiez cu Aerul, cea de la cot la încheietura mâinii cu Apa, și palma cu Pământul. Această combinație pare să exprime aproximativ folosirea și natura lor, și interacțiunea lor. Fiecare modifică mișcările celui ce urmează, palma (Pământul) fiind cea mai complexă modificare a mișcării inițiale a umărului (Aerul).

Când ai stăpânit acumularea pasivă a elementelor prin șapte respirații, în zonele lor corespunzătoare, așa cum este ea redată mai sus, poți merge spre acumularea dinamică. Mărește numărul de respirații pentru fiecare regiune elementală cu una, la fiecare exercițiu, spre a menține echilibrul elementelor. Construiește încet un dinamism și o concentrare ale elementelor acumulate și mărește bland elasticitatea regiunilor corpului tău. Lucrează și aici cu cele două tipuri de expirații: cea magică lentă și evacuarea explozivă.

În afară de efectele de vindecare și de echilibrare ale acestui exercițiu, elevul va beneficia de asemenea prin faptul că exercițiul pregătește pentru munca ulterioară, anume acumularea dinamică a elementelor într-o obiecte externe.

Acest exercițiu echilibrează elementele în toate trei corpuri ale magului (mental, astral și fizic) și implicațiile asupra avansării magului sunt nenumărate. Acesta este un exercițiu pe care îl vei repeta bucuros, toată viață.

(N.T. pentru a simți elementele poate fi de ajutor „Meditația asupra regiunilor elementare ale corpului”, aflată în “Eseuri”)

Întrebări și răspunsuri

1) Este aceasta o acumulare dinamică, sau o condensare a elementelor?

În exercițiile nivelului IV se începe prin a se acumula dinamic elementul în tot corpul, apoi se condensează acumularea într-o parte mai mică a corpului sau un organ. Când acest proces este stăpânit, se condensează elementele în organe și părți ale corpului în mod direct, fără a fi trecute mai întâi prin corp. Apoi, în acumularea elementelor întru cele patru zone ale corpului, se face o acumulare dinamică direct în fiecare zonă, și se urmează cu o acumulare mai mare spre a se ajunge la condensare.

2) De ce ar trebui să evit acumularea sau condensarea elementelor în creier sau inimă?

Acstea două organe depind spre a funcționa bine de încărcătură electrică proprie a corpului, mai mult decât depinde orice alt organ al corpului. Echilibrul lor electric este destul de sensibil la neregularități și când te joci cu el, pot apărea ușor pericole. Din moment ce fiecare element are propria sa încărcătură electromagnetică, acumularea elementelor în oricare din aceste organe riscă întreruperea echilibrului lor normal.

Însă, dacă un element este acumulat într-o zonă a lor, de exemplu Focul în zona capului (în exercițiul de echilibru), încărcătura electromagnetică a elementului este împrăștiată prin toate organele zonei aşa că nu apare o întrerupere a echilibrului din creier. Același lucru este adevărat și despre elementul Aer, care este acumulat în zona pieptului, și despre acumularea de elemente în tot corpul.

3) Care este aplicația practică a lucrului cu elementele?

În primul rând, practica nivelului IV în care se acumulează elementele întru corp îți deschide multe porți spre a-ți menține corpul sănătos. În al doilea rând, exercițiul cu echilibrul elemental va avea un impact mare asupra scopului tău de a avea un echilibru elemental general. În al treilea rând, această practică face posibile ritualurile în care se folosesc degetele. În al patrulea rând, exercițiile te introduc în tehnica de condensare a elementelor. Aceasta este o parte de bază a adevărătei magii. Condensarea elementelor întru propriul corp este primul pas în a învăța cum să le condensezi în obiecte externe.

Fizic

Nivelul IV se încheie cu o secțiune asupra ritualurilor personale. Aici elevul trebuie să fie creativ și să facă ritualuri care să fie relevante pentru el, personal. Bineînteles, abilitățile deja știute și moralitatea magului joacă un rol mare în a stabili cât de eficiente vor fi ritualurile.

Un ritual este o scurtătură pentru adevărul mag. Tot ceea ce face este să comprime, într-un singur gest, munca efectuată în mai mult timp. Dacă magul nu este capabil să facă acea muncă, atunci ritualul va fi nefolositor. Mai mult, și comprimarea acelei munci într-un ritual cere un efort considerabil și o muncă pe măsură. Adică crearea scurtăturii are nevoie de repetiție. La început aceasta nu este o scurtătură, dar cu destul timp și destul efort, devine una.

În diferite grupuri magice, școli și loji, se predau multe ceremoniale extravagante, dar pentru magul bardonist antrenat, acestea sunt practici relativ neproductive. Ceremonia scrisă dinainte are rolul ei, dar adevărata magie este una spontană. Ea trebuie să vină din inima magului, și să se potrivească cu cererile momentului. Adevărul mag nu are nevoie de gesturi publice sau teatrale, pot fi momente când ele sunt bune, dar magul nu are NEVOIE de ele spre a-și exercita voința. Aceasta este lecția de la finalul nivelului IV.

Ritualul magic pe care-l faci pentru tine, indiferent cât de simplu ar fi, îți va folosi mult mai bine decât cele pe care le înveți de la altcineva. Fii inventiv, distrează-te, și lucrează mereu pentru progresul tuturor.

Întrebări și răspunsuri.

1) Care este scopul creării acestor ritualuri?

Calea pe care o dă Bardon în „Inițiere în hermetism”, cere ca mai întâi să se învețe tehniciile de bază ale magiei, apoi să se combine aceste tehnici în moduri care le fac mai utile. Ideea de bază aici este că mai întâi trebuie să ai abilitatea de a face lucrurile încet, prin lucru constant, și apoi să înveți să efectuezi aceste tehnici într-o manieră mai rapidă, care să nu ceară atâtă muncă. Crearea acestor ritualuri simple în care se folosesc degetele, reprezintă o cale mai rapidă de a face același lucru pe care îl poți realiza prin muncă îndelungată. De la stăpânirea acestor mici ritualuri, este doar un mic pas până la munca de mai târziu, de a crea frinje care să-ți îndeplinească voința, fără ca tu să fii mereu atent la ele. Prin tot cursul „Inițiere în hermetism” vei vedea acest model de a lua lucruri simple și a face din ele forme mai complexe de magie.

Crearea unor astfel de ritualuri cere multă practică de repetiție, aceasta fiind lecția de învățat aici. Odată ce stăpânești respectivul proces, este mai ușor să creezi ritualuri magice mai complexe și să înveți practicile magice mai înalte.

2) Cum funcționează un ritual în care se folosesc degetele?

Este similar cu practica de a alunga gândurile care intervin în disciplina mentală de la nivelul I. Repetând procesul de gândire (programarea) iar și iar, el devine din ce în ce mai rapid și în final ajunge la un asemenea grad de rapiditate, încât devine aproape automat. La ritualurile în care folosești degetele, folosirea elementelor cere la început timp și gândire, dar odată cu repetiția, procesul devine aşa de rapid că tot ceea ce trebuie să faci este să îți miști degetele în modul predeterminat, și voința ta este imediat ascultată.

Bineînteles, aceste ritualuri sunt complet nefolositoare dacă nu ești deja capabil să manipulezi elementele. Ele sunt doar scurtături pentru lucrurile pe care le poți face deja, prin muncă mai îndelungată. Cu alte cuvinte, un ritual nu îți dă mai multă putere de a face anumite lucruri, ci doar îți va grăbi realizarea voinței tale.

Tehnica este foarte simplă. Condensezi elementele în degete, aşa cum spune Bardon, și tot ceea ce trebuie să faci este să atingi degetele respective unul de altul spre a elibera elementele și astfel să îți îndeplinești voința. Asta cere să determini dinainte, cum vor interacționa elementele, și cum vor fi direcționate spre a împlini efectul dorit. Așa că există o combinație de patru factori: elementele condensate, mișcarea fizică, crearea ideii (programarea) și eliberarea explozivă a elementelor condensate. În acest fel, poți să umpli ușor mediul cu un element sau o combinație de elemente, și prin caracteristicile lor să-ți îndeplinești voința.

Depinde de capacitatele tale cât de eficiente vor fi aceste ritualuri. Mai întâi vei fi capabil să influențezi doar planul mental al împrejurimilor, dar prin practică efectul va ajunge în planul astral și în cele din urmă în planul fizic

3) Câte ritualuri ar trebui să creez?

Începe cu unul singur și când îl stăpânești mărește numărul cu unul. Fii sigur că stăpânești ritualurile pe care le-ai făcut, înainte de a face altul. Recomand maximum patru ritualuri, întrucât astfel ai șansa să faci o serie de ritualuri ce se bazează în special pe fiecare dintre elemente, evitând dispersarea de putere pe care o poate aduce un număr prea mare de ritualuri.

Este bine să faci destule ritualuri spre a împlini nevoile tale, dar este imprudent să faci un număr nesfărșit de ritualuri.

Pasii cinci - zece

Introducere

În câteva ocazii, am fost rugat să scriu un fel de ghid la „Inițierea în hermetism” a lui Franz Bardon și mereu am răspuns cu „Nu știu ce altceva să adaug”. Am avut această părere ani de zile, dar după de am participat de mai multe ori la un grup de discuție pe Internet, unde am discutat despre opera lui Bardon, am ajuns să-mi modific opinia. Așa că atunci când am fost rugat să scriu anumite întrebări și răspunsuri despre Bardon, am fost de acord să scriu câteva lucruri despre primii patru pași din „Inițiere în hermetism”. Nici nu mă gândeam atunci că voi ajunge să scriu câteva zeci de pagini și că s-ar mai putea scrie alte sute de pagini.

Responsabilitatea unui scriitor este să facă lucrurile înțelese, să prezinte conceptele astfel încât să poată fi înțelese ușor de către cititor. Dar ea se termină aici, întrucât cititorul este cel care trebuie să se străduiască să le înțeleagă. El este cel care nu înțelege ceea ce vrea să spună autorul și asta prezintă un dezavantaj al lucrului scris, faptul că nu există dialog între cititor și autor. Așa că multe lucruri scrise rămân înțelese greșit sau numai parțial de mulți oameni.

În cazul cărților lui Franz Bardon, neînțelegerea provine din faptul că el a scris cărțile din perspectiva cuiva care deja practică ceea ce este descris. De exemplu în „Inițiere în hermetism”, când descrie exercițiile de nivel V, el spune că doar cel care a făcut exercițiile de nivel I, II, III, și IV le va înțelege. Așa că cel care se află la nivelul II, sau cel care citește cartea pentru întâia oară va înțelege mai puțin decât cel care a terminat nivelul IV.

Așa a fost și cazul meu, și pe măsură ce progresam îmi dădeam seama că înțelesem greșit lucruri doar prin citirea textului, lucruri care acum aveau sens, deoarece făcusem lucrul care m-a dus chiar în acel punct al practicii. și chiar pentru acest motiv m-am decis să continui comentariul la „Inițiere în hermetism” dincolo de nivelul IV. Cred însă ferm că oricine a ajuns la începutul nivelului V nu mai are nevoie de sfat extern. Practicantul nivelului V a stăpânit deja tehniciile de bază pe care este construit restul cursului. În plus, el a învățat abilitatea de a se întreba pe sine și de a afla singur răspunsurile și a ajuns necesar să-și îmbunătățească această abilitate spre a tăia ca un brici. La acest punct „Inițierea în hermetism” devine mult mai simplă pentru elev.

Acest stagiu caracterizat de abilitatea elevului de a întreba intern întrebările sale și de a căuta răspunsul prin propriile experiențe, este unul necesar pe calea inițierii. Mergând pe această cale, responsabilitatea progresului tău cade din ce în ce mai mult pe umerii tăi. Curiozitatea și inventivitatea sunt aliați importanți în studiul magiei și există unele locuri în care ele sunt singurele tale ajutoare.

Am încercat să găsesc un echilibru între respectul față de acest lucru, și încercarea de a nu încuraja pe cel care încearcă să sară acolo unde nici măcar nu poate merge. Compromisul meu a fost să fac două lucruri cu privire la „Inițiere în hermetism”. Primul, să-mi limitez comentariul detaliat și sugestiile practice doar la partea teoretică și la nivelurile I-IV. Al doilea, am scris un comentariu al nivelelor V-X, care scoate în evidență unele lucruri pe care felul în care Bardon scrie le face greu de pricpeput pentru cel care nu este pregătit. Nu voi oferi sfatul meu practic pentru acești pași, decât prin corespondență personală, sau conversație cu cei ce practică nivelurile respective. Același lucru îl am în vedere și despre „Practica evocării magice” și „Cheia adevăratei Kabbala”. Adaug că nu mă aștepț să fiu întrebat astfel de întrebări, întrucât toți cei pe care îi cunosc și care au ajuns la aceste niveluri nu mai au nevoie de sfatul altuia, așa că nu mai întreabă.

Dar punând la o parte raționalul, mă îngrijorez pentru cei care citesc „Inițierea în hermetism”, sau cei care privesc pașii ce urmează, și care înțeleg greșit anumite lucruri. În multe locuri Bardon folosește metafore care pot fi înțelese doar dacă ai ajuns acolo. Pentru cititor este greu să facă legături subtile între ceea ce este învățat într-un pas și ceea ce este aplicat într-un nou fel, în pasul următor.

Grija mea este cu atât mai mare când vine vorba de „Practica evocării magice” și „Cheia adevăratei Kabbala”. Am întâlnit prea des oameni care iau „Practica evocării magice” și vor să ÎNCEAPĂ cu evocația, trecând total cu vederea faptul că Bardon spune (în repetate rânduri) că trebuie să ajungi cel puțin la sfârșitul nivelului VIII din „Inițierea în hermetism” (sau echivalentul lui), înainte de a te apuca de „Practica evocării magice” și „Cheia adevăratei Kabbala”. Citind aceste cărți este ușor de gândit că se poate ignora avertismentul autorului, dar realitatea este alta, iar ceea ce spune Bardon este complet acurat. Acest tip de înțelegere greșită al „Practicii evocării magice”, vine în opinia mea, dintr-o lipsă de cunoștințe cu privire la adevărata magie, și astfel dintr-o lipsă de înțelegere a semnificației mai adânci a ceea ce este spus. Asta este natural, iar cuvintele mele sunt doar o descriere a faptelor care trebuie să fie privită deschis, și nu ca un criticism.

Pentru acest motiv mai mult decât pentru oricare altul, voi încerca în comentariul meu să ajut cititorul să devină cel puțin conștient de locurile unde adaug ceva pentru ca Bardon să fie înțeles mai bine. Dacă prin cuvintele mele se ajută sau nu această înțelegere, asta este ceva ce nu pot controla. Tot ceea ce pot promite este că îmi voi da silință cât de bine pot.

Cer ca acest comentariu să fie citit având în minte că singurul învățător adevărat este experiența. Chiar dacă o mie de înțelepti ar spune un miliard de cuvinte încercând să explică Misteriile, tot nu ai înțelege implicațiile lor complete, și asta până când nu ai pătruns tu ceea ce se află dincolo de văl. Nu îngădui ca acest lucru să te oprească din a pătrunde acest văl, este doar o țesătură, după cum se spune. Cu cât pătrunzi mai adânc, cu atât va crește înțelegerea ta, și cu cât va fi mai mare

înțelegerea ta, cu atât mai mult vei pătrunde întru Misterii. Nu te încrâncena în concluziile pe care le faci, pentru ca să fii capabil să le schimbi când evoluezi. Rămâi mereu doritor să-ți adâncești întellegerea, bariera principală pentru asta fiind încrâncenarea în concluzii. Ia propriile concluzii, nu pe cele ale altora; acesta este adevarat, mai ales având în vedere că ceea ce dau aici sunt concluziile mele, iar ale tale ar putea să fie diferite. Ceea ce pot spera, este ca citind concluziile mele, să fii inspirat să îți pui întrebări cu privire la propriile concluzii.

Nivelul V

Mental

„Punctul de adâncime și magia spațiului”

Bardon începe discuția despre punctul de adâncime cu un citat din Arhimede „Arătați-mi un punct în univers [în care să stau] și voi mișca lumea din loc”. Din nefericire explicația pe care o dă Bardon nu este suficientă pentru cititorul modern. Pentru cititorul neinițiat, Bardon vorbește despre cele trei dimensiuni fizice standard, și presupune o a patra dimensiune nonfizică, dar pentru elevul în Hermetism (și pentru fizicianul modern) asta nu este îndeajuns. Hermetistul este conștient de faptul că există mai mult decât cele trei dimensiuni ale lumii fizice. În afară de lungime, lățime și înălțime mai există o dimensiune care are un impact direct asupra materiei fizice, anume „durata”. Fiecare lucru fizic există pentru un anumit timp, iar asta este important, pentru că la nivelul momentului fizic prezent, materia fizică nu este infinită. În orice moment dinlăuntrul continuumului spațiotemporal, este exprimată doar o mică parte din infinitatea fizică a universului. Cu alte cuvinte, infinitatea fizică a universului există în întregul său doar în afara tărâmului timpului, în eternitate. Deci în planul fizic, unde domnesc lungimea, lățimea și înălțimea, durata formei fizice a unui lucru afectează direct existența sa cu aceeași putere cu care o afectează cele trei dimensiuni standard.

Bardon descrie timpul ca pe a patra dimensiune, dar nu spune că este o dimensiune fizică și aici apare confuzia, pentru că „punctul” la care se referă Arhimede nu este o dimensiune fizică. Punctul lui Arhimede și punctul lui Bardon sunt de fapt o a cincia dimensiune, anume „semnificația”. Dimensiunea semnificației are un impact direct asupra planului fizic, prin faptul că semnificația unui lucru (la nivel fizic, vedem asta în scopul acelui lucru) este cea care determină detaliile particulare ale aparenței / manifestării sale. Dar ea nu este o dimensiune strict fizică, cum sunt cele patru anterioare. Semnificația se întinde peste toate dimensiunile existenței și are asupra fiecăreia un impact similar.

În lumea fizică durata este partea timpului care domnește. În planul astral, timpul devine mai mult decât durata limitată a planului fizic, întrucât durata întreagă a timpului se deschide pentru ochii astrali. Si în planul mental, timpul devine eternitate iar ochii mentali percep întreaga durată infinită a timpului ca pe un întreg unificat. În felul în care le-am descris, diferențele par subtile, dar nu sunt aşa; iar semnificația acestor trei moduri de a vedea timpul, este dificil de înțeles dintr-o singură perspectivă spațiotemporală.

Conceptia despre univers pe vremea lui Arhimede era cea despre un lucru infinit, nu doar infinit spațial, ci și în termeni de gândire, idei, semnificație și timp. Similar, filosofia hermetică definește aceste trei tărâmuri (mental, astral și fizic) ca având fiecare o natură infinită. Problema este că spre a putea percepe infinitatea planului fizic, trebuie să fii capabil să-ți schimbi perspectiva în cea a unui plan mai înalt. Cu alte cuvinte, trebuie să-ți muți concentrarea atenției de pe faptul că ești centrata în corpul fizic, pe faptul că vezi universul, aflându-te înlăuntrul interiorul inimii corpului tău astralo-mental. Acest fapt te scoate din restricțiile spațiale ale duratei momentului prezent și îți permite să te separi de implicarea ta intimă în circumstanțele vieții momentului prezent fizic. Aceasta este perspectiva punctului de adâncime și de aici poți percepe direct semnificația unui lucru, la nivel astralo-mental

Un alt concept de luat în considerație cu privire la punctul de adâncime este natura unică a infinității. Acesta este un aspect important al hermetismului care ar trebui studiat de fiecare elev serios. Unul dintre misterele unei infinități este că orice (și toate) punct finit care poate fi definit, există chiar în centrul infinității. De exemplu oriunde ai sta înlăuntrul unui spațiu complet infinit, spațiul se va întinde infinit în orice direcție. Adică infinitul nu are limite, ci are doar „centru”. Mai mult, acest punct central poate avea orice mărime și poate rămâne un centru finit în acea infinitate.

Conștiința, fiind rădăcina sau principiul primordial, străbate întreg universul la toate nivelele. La nivelul nostru de ființe umane, noi manifestăm această conștiință sub forma conștiințării individuale. Conștiința noastră individuală este cea care ne leagă direct de conștiința infinită a Ființei. Prin această conexiune, avem abilitatea de a plasa punctul central finit al conștiințării noastre oriunde în universul infinit, și să-l mărим sau să-l micșoram după cum vrem.

Urmând acest punct de adâncime, ne eliberăm centrul conștiințării noastre de legăturile momentului prezent fizic, și apoi suntem capabili să mărим conștiințarea și să o mișcăm. Punctul de adâncime nu are coordonate spațiale, ceea ce înseamnă că nu este un lucru sau un loc fizic. Nu este aşa cum au presupus eronat mulți, centrul de greutate al unei forme fizice. Acestea sunt doar analogii menite spre a mări vizualizarea unui om, și capacitatea sa de ideatie (programare), în timpul procesului de a ajunge la acest punct de adâncime.

Sunt multe feluri de a descrie punctul de adâncime și procesul de a deveni conștient de el. Într-o tradiție cu care sunt familiar, punctul de adâncime este egalizat cu Tiphareth, (sfera kabbalistă asociată cu Sol, soarele). În acest sistem, inițiatului i se cere să călătoarească mental într-un templu din Tiphareth și odată acolo să privească într-o piscină sau o sferă de cristal și să-și vadă propria viață ca și cum s-ar afla sus. Aceasta produce o anumită disociere de implicarea directă în viață cuiva și dă inițiatului o perspectivă nouă, mărită. Sentimentul de bază este aici că ai intrat în contact cu propria semnificație interioară, și că vezi expresia fizică a acelei semnificații din centrul propriu. Dacă se merge mai departe, această perspectivă deschide inițiatului calea de a vedea întreaga trecere a existenței sale (viețile anterioare) până în acel moment în timp.

Din punctul de adâncime, inițiatul poate influența manifestarea fizică a oricărui lucru, dinăuntru în afară. Așa că este legat de munca nivelului anterior, de transfer de conștiență. Nivelul V se clădește pe transferul de conștiență și îl duce la un nou nivel. Munca începe prin transferul conștientei tale întru punctul de adâncime al altor lucruri și se termină cu ajungerea în punctul de adâncime propriu. Dar dacă lucrezi din perspectiva transferului conștientei tale întru centrul spațial al unui lucru, nu vei descoperi adevăratul punct de adâncime. Trebuie ca în locul acestui fapt să cauți ceva mai profund decât o coordonată spațială.

Un alt mister al unei infinități este că un punct finit dinlăuntrul infinității nu poate îngloba infinitatea prin mărire, dacă se mărește prin adaosuri treptate finite. Singurul fel de a îngloba o infinitate, este să devii acea infinitate. Aceasta cere ca într-un anumit punct finit să faci un salt cuantic de mărire, prin care centrul devine simultan întregul.

Exercițiile cu punctul de adâncime sunt doar pași finiți pe calea de a cuprinde toată infinitatea. Tot ceea ce vor face ele este să te facă să înoți în râul infinit al timpului. Pasul final este să devii însăși râul, nu doar un pește care înoată în cursul lui. Dar punctul de adâncime este urechea acului prin care trebuie să treci spre a ajunge la expansiunea finală.

Infinitatea are mai multe grade sau niveluri. Infinitatea spațiotemporală este doar prima pe care magul hermetist trebuie să o învingă. Când conștiența umană se extinde până când centrul ei înglobează întreaga infinitate spațiotemporală, atunci această infinitate devine o „infinitate închisă”, iar noua perspectivă creată lasă ca omul să vadă în mod direct și alte infinități. Din această perspectivă, întreaga infinitate spațiotemporală este percepută ca un întreg unificat, iar conștiența este liberă să se concentreze asupra oricarei părți din acel continuum, după cum vrea.

Pârghia de care vorbea Arhimede se află în punctul de adâncime al oricărui lucru. Acesta este stagiul al patrulea de transfer de conștiență, de care am vorbit la nivelul IV. Spre a ajunge la acest punct de adâncime, elevul trebuie să stăpânească vidul mintii (din nivelul I) într-un grad foarte mare. El trebuie să fie capabil să se detașeze complet de legătura cu oricare dintre simțurile lui fizice, aceasta fiind cheia prin care se ajunge la punctul de adâncime.

Astral

„Proiecția elementelor”

Exercițiile astrale ale nivelului V sunt similare cu cele din nivelurile anterioare, dar acum proiecția este a elementelor și nu a energiei vitale. Tehnica este aceeași ca cea folosită la stăpânirea energiei vitale, așa că exercițiile nu ar trebui să fie o problemă pentru practicant.

S-ar putea să fie cu adevărat imposibil pentru cititorul pasiv să înțeleagă cum este simțită acumularea, condensarea și proiecția elementelor. În mâinile unui mag, elementele devin lucruri reale și concrete, care pot fi condensate într-o asemenea măsură încât devin active fizic. Când Bardon vorbește de condensarea elementului Foc, într-o asemenea măsură încât căldura acestuia să fie simțită de oricine, el nu exagerăză.

Cu toate acestea trebuie avută grijă în citirea acestei secțiuni din „Inițierea în hermetism”, deoarece Bardon informează practicantul despre ceea ce este posibil, iar mai târziu afirmă că aceste lucruri posibile nu sunt indicate în mod necesar. Elevul în Hermetism caută echilibrul, în special cu privire la evoluția magică. Multe dintre posibilitățile despre care vorbește Bardon pot fi efectuate numai după ani de practică unidirecțională, iar acest lucru este de obicei în contrast cu o dezvoltare echilibrată.

Așa că dacă la finalul acestei secțiuni, rămâi cu impresia că practicantul trebuie să stăpânească condensarea elementului Foc într-un asemenea grad, încât să își poată măsura cu un termometru o creștere a temperaturii corpului, atunci mai citește o dată. De fapt Bardon afirmă că acest fapt și alte lucruri similare nu sunt necesare pentru nivelul V. Motivul pentru asta, este că cu cât abilitățile magului cresc, forme mai înalte de magie vor permite elevului să facă acest tip de lucruri mai repede și fără anii de efort pe care i-ar petrece pentru a stăpâni această abilitate. În acest nivel ca și în următorul, Bardon spune că proiecția (indiferent a cărei energii) trebuie să fie percepută clar de către mag. Elementele trebuie să fie atât de condensate încât magul să le poată simți actualmente. Aici intervine problema pentru cititorul pasiv, în faptul că este creată impresia că oricine ar trebui să fie capabil să perceapă proiecția magului (de exemplu căldura într-o cameră umplută cu energie de Foc). Dar adevărul este că dacă o altă persoană poate sau nu să simtă căldura dintr-o cameră în care magul a condensat elementul Foc, este un faptul secundar. Important este dacă magul poate simți sau nu aceste senzații fizice.

Gradul de condensare al unei proiecții este în funcție de imaginația plastică a magului. Până la acest nivel, imaginația creatoare a magului a fost dezvoltată într-un asemenea grad încât senzațiile care însotesc vizualizarea devin reale, dar elevul nu ar trebui să se preocupe dacă proiecția sa este sau nu simțită de altcineva, la nivel fizic. El nu are nimic de dovedit (magia nu este un joc al competiției), și dacă acest lucru este pus ca și scop, el va interfera cu progresul.

Pentru cititor este important de ținut minte ce am spus, și în capitolele ce urmează să se întrebe singur dacă Bardon se referă că magul trebuie să fie capabil să simtă un lucru oarecare, sau dacă altcineva trebuie să poată și el simți acel lucru. În cele mai multe cazuri, proiectarea elementelor efectuată de un mag nu trebuie să fie aşa de condensată încât să fie sesizată fizic de un om normal.

Dacă definim „magia înaltă” ca fiind acel lucru care apare după unirea cu o divinitate, atunci ceea ce se prezintă în nivelul V ar trebui considerat undeva între „magia joasă” și jumătatea distanței. La acest nivel, condensarea unei proiecții în gradul

în care să fie simțită de orice persoană, indiferent dacă este sau nu antrenată magic, este o sarcină foarte dificilă. Nu este una imposibilă, dar ar lua mulți ani de practică devotată și ar constitui astfel o diversiune de la scopul principal al unei avansări treptate.

Fizic

„Comunicarea pasivă”

Primele trei exerciții pregătitoare date aici sunt interesante, iar semnificația lor poate să nu fie văzută clar de la început. Primul exercițiu care implică încărcarea mâinii cu energie vitală și apoi cauzarea ei să se miște singură este cel mai misterios.

Spre a explica importanța și rationalitatea sa, va trebui să facem o întoarcere pe propriile urme, așa că asta vom face. În mod normal, spre a mișca un mușchi este nevoie de energie și de voință. De pildă, dacă îți ridici brațul, asta cere voință să săvârșești acțiunea, și energia musculară spre a contracta mușchii necesari acțiunii. Dacă unul dintre acești factori nu este prezent, acțiunea nu are loc. În acest context, putem defini două tipuri de mișcări musculare: voluntare și involuntare. Un exemplu de mișcare musculară voluntară este atunci când îți contractezi voluntar bicepsii, acțiune care cere o concentrare a voinței tale asupra unui singur mușchi. Contractia involuntară, apare când de exemplu îți ridici brațul și ca urmare, bicepsul se contractă. Aici, contracția mușchilor nu este voită direct, dar este o parte normală a voinței primordiale de a-ți ridica brațul. Într-o acțiune voluntară se folosește mai multă energie și voință decât în una involuntară. Voința de a mișca un mușchi provine din lăuntrul mintii, dar energia cerută provine din depozitul de energie fizică al trupului.

În primul exercițiu pregătitor, energia proprie a corpului este înlocuită cu acumularea de energie vitală. Mai mult, voința nu este direcționată în mușchi, ci întru energia vitală. Funcția principală a acestui exercițiu este ca elevul să învețe diferența dintre mișcarea normală a mâinii, și o mișcare realizată printr-o forță externă. Arată de asemenea elevului cum să rupă legătura dintre minte și mușchi, și totuși să efectueze o mișcare.

Al doilea exercițiu cere acumularea elementului Aer și apariția mișcării, datorită calității sale de ușurime. Acesta este un tip de levitație simplă cauzată de elementul Aer. Nici aici mintea nu provoacă vreo mișcare a mușchilor, mișcarea fiind provocată de ușurimea elementului Aer și de senzația de plutire. Acest exercițiu duce cu un pas mai departe ceea ce s-a învățat în cel anterior, și învață elevul cum să rupă legătura dintre voință și mișcare. În primul exercițiu, voința concentrată prin energia vitală făcea ca mâna să se miște prin intermediul mușchilor, dar cea care provoacă mișcarea acum, este caracteristica elementului Aer (ușurimea). Singura voință cerută de exercițiu este cea de a acumula elementul. Orice contracție musculară este acum involuntară și accidentală.

Al treilea exercițiu de pregătire este „exteriorizarea” mâinii. [Bardon se referă la mâna dreaptă, dar dacă ești stângaci, folosește mâna stângă]. Termenul „exteriorizare” înseamnă separarea conștientă a mâinii astrale combinată cu cea mentală (mâna astral-mentală), de învelișul ei fizic. Acesta este primul pas în învățarea tehnicii de călătorie astral-mentală, iar aici el este aplicat comunicării pasive cu ființe fără trup.

Exteriorizarea nu este un lucru simplu, așa cum poate suna el pentru cititor. Pentru ca ea să fie completă, mâna astral-mentală trebuie să fie simțită exact ca mâna fizică. De exemplu dacă îți exteriorizezi mâna astral-mentală și apoi o pui în poală, trebuie să fii capabil să simți clar textura îmbrăcămintei, căldura corpului, și presiunea mâinii care stă în poală. Adică mâna astral-mentală trebuie să fie capabilă de aceleași senzații ca și cea fizică.

Este destul de ușor să exteriorizezi numai mâna mentală, dar este mult mai greu să exteriorizezi într-adevăr mâna astral-mentală. Spre a fi sigur că ai realizat tehnica, folosește standardul senzorial menționat anterior. Când este stăpânită complet, această tehnică îți separă complet voința de mâna fizică. Asta pentru că de fapt mâna astral-mentală este cea care transmite voință către mușchii mâinii fizice. Acest fapt face ca mâna ta fizică să fie goală și să fie făcută disponibilă pentru a fi influențată de forțe externe.

Bardon spune că o mâna fizică golită în acest fel de mâna astral-mentală, este transferată în Akasha. Asta este dificil de înțeles pentru cititor, dacă nu se conectează datele cu exercițiul de la antrenamentul mental al acestui nivel, cel al punctului de adâncime. Poate că un mod mai bun de exprimare este că mâna fizică golită de mâna astral-mentală e vizibilă în Akasha ca un mijloc pregătit prin care o ființă poate comunica direct cu planul fizic, prin Akasha. [Asta este unul dintre motivele pentru care este important ca în călătoria astral-mentală, practicanțul să facă o protecție sau un scut pentru corpul fizic lăsat în urmă.]

[N.T. pentru protecție se poate vedea de exemplu Protecția prin scut, din „Eseuri”]

Punctul de adâncime joacă un rol important în comunicarea pasivă, care are trei faze. Prima este pregătirea instrumentelor materiale, ca pendulul, planșeta, pixul și hârtia și pregătirea mâinii prin exteriorizare. A doua este intrarea în punctul de adâncime propriu, fapt ce placează corpul mental al practicanțului în Akasha. A treia este chemarea din Akasha a ființei cu care vrei să comunică. Această chemare are loc în Akasha, nefiind rostită pe plan fizic. Ființa este apoi invitată să folosească mâna fizică drept mijloc de comunicare. Odată ce ea a făcut legătura cu mâna fizică, trebuie să deschizi ochii (menținând starea de transă) și mergi mai departe cu comunicarea, punând întrebări acestei ființe și scriind răspunsurile. Când ședința se încheie, trebuie să îți reintegrezi mâna astral-mentală în cea fizică și să ieși din starea de transă.

Bardon sfătuiește să te concentrezi în principal asupra stabilirii legăturii cu îngerul păzitor propriu. Despre natura acestei ființe s-au spus multe în literatura ocultă, așa că nu voi repeta. De asemenea sunt mai multe metode a lua legătura cu Îngerul Păzitor. Cea pe care Bardon o dă aici, este o metodă pasivă sau indirectă, care se bazează pe un intermediar, ca pendulul, planșeta etc. Așa cum spune Bardon, scopul acestei comunicări pasive este să ducă elevul într-o formă de comunicare mai directă.

Un adaos bun spre a învăța tehnica de comunicare pasivă este practicarea comunicării directe simple. Să explic. Fiecare dintre noi avem acces în fiecare moment al vieții la ghidarea Îngerului Gardian, prin vocea măruntă a conștiinței noastre. Practicând ascultarea atentă a acestei conștiințe, comunicarea devine mai puternică, în special dacă urmezi sfatul dat de această conștiință și faci mereu ceea ce îți spune. În cele din urmă, comunicarea interioară cu Îngerul Gardian poate avea două sensuri, adică pui întrebări și primești răspunsul direct. Atât metoda aceasta cât și cea dată de Bardon duc în același punct, dar metoda lui Bardon predă elevului anumite lucruri pe care cea de a asculta conștiința nu le redă. Ascultarea conștiinței tale nu cere să îți exteriorizezi mâna, iar stăpânirea acestei tehnici este necesară pentru nivelurile care urmează. Mai mult, ascultarea conștiinței este o tehnică ce funcționează doar în comunicarea cu Îngerul Gardian propriu, nu și cu alte ființe.

Bardon vorbește de căi diferite în care se poate percepe de către practicant comunicarea cu o ființă fără trup. Unii oameni pot simți gânduri străine în minte, alții pot vedea imagini sau auzi cuvinte. Unii pot realiza o comunicare directă cu Îngerul Gardian chiar la prima încercare de a comunica pasiv, așa că este important ca practicantul să nu își limiteze experiența încrâncenându-se să simtă ceea ce se aşteaptă să simtă.

Nivelul VI

Mental

„A deveni conștient de propriul corp mental”

Aceste exerciții ar trebui să-ți amintească de cele de introspecție de la nivelurile I și II, combinate cu cele de concentrare asupra unui simț respectiv asupra mai multor simțuri de la nivelurile II și III. De fapt, sunt replica lor la un nivel mai înalt. Meditația pe care o descrie Bardon asupra spiritului sau corpului mental nu este așa de simplă cum pare în text. În afară de ceea ce a scris Bardon asupra acestor exerciții se pot spune puține lucruri, deoarece fiecare dintre noi este unic și fiecare practicant trebuie să pătrundă semnificația adevărată a acestui exercițiu inițial.

Exercițiile care urmează, cu privire la obișnuirea ta cu acțiunea efectuată pe trei planuri (mental, astral și fizic) simultan (mai degrabă cu conștientizarea acțiunii pe trei planuri), vorbesc de la sine și nu ar trebui să pună vreo problemă pentru cel care a progresat până aici.

Ca și cu toate exercițiile anterioare, și acestea sunt esențiale progresului ulterior. Ele sunt rudimentare pentru lucru viitor cu ritualul ceremonial, călătoria mentală și astrală, evocația, Kabbala, și multe, multe alte forme de magie. Învățarea acestei acțiuni pe trei planuri schimbă locul conștientizării tale și leagă activ cele trei corpuși. La un nivel mai profund, aceste exerciții se leagă de un subiect pe care l-am mai discutat, vizavi de mecanismele de percepție umană. Sper că importanța acestui subiect este acum clară pentru cititor.

După cum spuneam, aceste exerciții nu sunt așa de simple pe cât pot părea, și avertizările lui Bardon despre faptul că te poți simți dezorientat, sunt sincere. Acțiunea pe trei planuri cere un grad foarte diferit de conștientizare de sine, care la rându-i cere timp până te obișnuiești cu ea.

Astral

„Controlul principiului Akasha”

Controlul principiului Akasha nu este o treabă ușoară. [De fapt, omul nu „controlează” Akasha, dar poate stăpâni tehnica de a lucra cu Akasha.] Pentru început, trebuie să fii capabil să stăpânești elementele într-un grad foarte mare. Akasha nu îți va îngădui să faci nimic din ceea ce nu ești capabil să faci deja, prin metoda manipulării directe a elementelor. Mai mult, ceea ce contează în mod special, este calitatea caracterului tău reflectată de etica pe care o practici, ea determinând în mod direct succesul pe care îl vei avea cu Akasha. Akasha nu îți va permite să creezi efecte înlăuntrul ei, dacă nu ai deja un caracter nobil. Aceasta este adevărul pur și simplu.

Când Bardon explică exercițiile cu Akasha, el spune „imaginează-ți că te află în centrul unui spațiu nemărginit”. Vreau să îți reamintești ceea ce am discutat la nivelul V, la punctul de adâncime, anume la concentrarea asupra lui. De aici, îți vei da seama că ceea ce are de gând Bardon să spună este că trebuie să începi exercițiul prin transferul conștienței tale întru punctul de adâncime al corpului tău.

Apoi ești sfătuit să inspiri Akasha întru corp, prin aceeași tehnică utilizată la inspirarea energiei vitale. După cum spune și Bardon, Akasha nu poate fi acumulată, datorită naturii ei esențiale. Ceea ce nu spune, este că acesta nu este un exercițiu în care inspiri Akasha, ci mai degrabă este unul în care te plasezi pe tine integral (în totalitatea ta) ÎNTRU Akasha. Acest lucru se face în două faze: prima este transferul conștienței întru punctul de adâncime propriu (unde te intersectezi „tu” cu Akasha). Și a doua este unirea centrului conștientizării tale cu Akasha infinită, necentralizată. Bardon face acest lucru prin inspirarea Akashei (prin culoare și senzație), până când Akasha internă se potrivește cu Akasha externă. Aceasta nu este o acumulare în sine, ci este o uniune.

Bardon afirmă că poți manifesta orice dorință dinlăuntrul Akashei, și acest lucru este adevărat. Ceea ce nu spune, și presupune că îți vei da seama, este că atunci când ai ajuns la acest nivel de dezvoltare, ceea ce dorești va fi foarte diferit decât ceea ce dorești fără să fi ajuns la acel nivel. Nu vei avea dorințe meschine, și chiar dacă vei avea, nu vei putea să le manifestezi prin Akasha. Te rog să te seama de asta dacă ești tentat să lucrezi cu Akasha înainte de a fi cu adevărat pregătit, încât îți vei pierde timpul și îți poți provoca foarte ușor consecințe karmice destul de urătoare. Ține minte că faptul că Akasha este tărâmul cauzei și al efectului, este cel care îi dă puterea asupra elementelor și este deopotrivă cel care o face așa de periculoasă pentru cel nepregătit.

Fizic

„Crearea ființelor (entităților)”

Odată cu acest nivel, Bardon nu mai dă exerciții care aparțin direct corpului fizic, deși ceea ce descrie se poate spune că are o natură fizică. Începând cu acest nivel, secțiunile de la antrenamentul fizic vor fi despre anumite practici magice.

În nivelul VI, Bardon explică crearea de Elementali (a nu se confunda cu elementari), și face elevul atent de existența unor creații similare, ca și larvele, fantasmele și fantomele. Cititorul poate spune că analiza autorului este surprinzătoare, pentru că nu pare ca ceea ce alții au scris în trecut pe acest subiect. Bardon, în maniera sa obișnuită, pătrunde în inima problemei dintr-o perspectivă hermetică.

Spre a crea un elemental cu adevărat eficient, elevul trebuie să aibă o imagine plastică foarte bogată. Este de asemenea necesar ca el să fi stăpânit exercițiul de punct de adâncime, din moment ce un elemental este format din interiorul Akasha (magul trebuie să fie înlăuntrul Akasha când îl creează), și tot de aici el este trimis în planul său.

Tehnica de creare pe care o dă Bardon este cea a unui elemental foarte simplu, care va fi eficient pe planul mental. De acolo, efectul său poate merge în jos întru planul astral și mai târziu întru cel fizic, dacă asta este dorința creatorului său, dar concentrarea sa principală va fi asupra planului mental. Acest tip de elemental este cel mai bun cu care poți să începi. Odată ce ai succes în această tehnică simplă, vei fi mai bine pregătit să creezi ființe mai complexe.

Autorul dă anumite reguli cu privire la crearea unui elemental, forma, culoarea, numele, scopul pentru care este creat, durata acțiunii ale. O altă regulă importantă este că trebuie să-ți desprindă complet mintea de la elemental, după ce acesta a fost creat. Trebuie să fii capabil să-l eliberezi și să te întorci spre alte lucruri. Dacă nu faci asta, elementalul va rămâne atașat de sfera ta și va fi eficient parțial (sau deloc) înăuntrul locului unde l-ai trimis. Periodic, poți chema la tine elementalul spre a-l reîncărca, dar apoi trebuie să-l eliberezi complet din nou, pentru a putea merge unde l-ai trimis și a-și continua treaba, fără interferență ta. Acest lucru poate părea unul simplu pentru cititor, dar pentru a elibera ceva creat de tine ai nevoie de o mare disciplină mentală.

Și aici este de luat în calcul dezvoltarea morală. Ai grijă să nu creezi ceva pentru nevoi meschine, pentru că se va întoarce cu siguranță împotriva ta.

Nivelul VII

Mental

„Analiza propriului spirit”

Antrenamentul mental al acestui pas este rezervat stabilirii echilibrului mental al elementelor. În nivelurile I și II, munca s-a efectuat cu echilibrul astral, cel al personalității. Echilibrul mental este puțin diferit. El nu este exprimat într-un mod concret, și nu este ceva pe care să-l poți enumera, ca și trăsăturile tale. Analiza în sine este un lucru major, dar rectificarea dezechilibrelor se face prin aceleași metode pe care elevul le-a învățat deja. Instrucțiunile lui Bardon cu privire la acest lucru vor fi de ajutor pentru elevul care a făcut munca nivelurilor I-VI. Ca întotdeauna, această muncă cere inventivitate și o pătrundere adâncă întru sinele propriu.

Echilibrul mental are un efect direct asupra personalității astrale. Se poate ca practicantul să găsească necesar să mai treacă odată prin lucrul cu cele două oglinzi ale sufletului, și să le aducă la zi, în relație cu echilibrul mental îmbunătățit.

Obținerea echilibrului mental echivalează cu starea mentală a unul inițiat de grad șapte în multe sisteme tip Golden Dawn. Aceasta este gradul Adeptus Exemptus (adept privilegiat 7=4), iar fără acest echilibru integrat total în cele trei corpuri, nu poate exista urcare către nivelul următor Magister Templi (maestrul templului 8=3).

Astral

„Dezvoltarea simțurilor astrale”

Exercițiile astreale de nivel VII servesc la dezvoltarea simțurilor astrale ale practicantului, adică clarvederea, clarauzul și clarsimțul. Așa cum spune și Bardon, ele se poate să nu fie necesare pentru toți care au ajuns la acest nivel. Mulți practicanți vor vedea că deja au o abilitate naturală de a simți astral, iar alții că și-au dezvoltat simțurile astrale suficient, ca o consecință a antrenamentului nivelurilor anterioare. Dar vor fi și unii care, deși au făcut munca anterioară, nu și-au dezvoltat suficient sau deloc aceste simțuri, și tocmai pentru aceștia sunt făcute exercițiile nivelului VII. Fiecare dintre noi avem în mod natural simțuri astrale pe care le utilizăm zilnic, dar diferim în gradul în care folosim sau nu conștient aceste simțuri. La majoritatea oamenilor, percepțiile astrale ajung doar la subconștient, iar pentru cei considerați cu „talent”, ele ajung la conștient și au un impact direct asupra acțiunilor, gândurilor și emoțiilor noastre. Motivele pentru această diferență variază. Poate fi datorită muncii pe care am făcut-o în alte încarnări, sau poate fi datorată unui accident (șoc traumatic etc.), sau datorată alcăturii elementale pe care o avem. Oprelîștea principală este însă, faptul că în cultura vestică se predă ignorarea și subestimarea percepțiilor subtile.

Clarvederea, clarauzul, clarsimțul, pot fi toate învățate. Dar în ciuda a ceea ce ar crede cititorul pasiv, tehniciile pe care le oferă Bardon în nivelul VII nu vor funcționa pentru cineva care nu a făcut treaba nivelurilor anterioare. Pentru ca aceste tehnici să fie ceva mai mult decât o pierdere de vreme, elevul trebuie deja să aibă un echilibru elemental și să fie total conștient de cele trei corpuri. Și acesta este un loc în care cunoașterea intimă a mecanismelor de percepție umană, se dovedește a fi una neprefuită. Pe scurt, tehniciile astreale de la nivelul VII sunt tehnici „magice”, și este nevoie de un mag pentru ca ele să funcționeze.

Simțurile astrale sunt dificil de descris. Ele sunt mai mult decât corespondentele lor fizice. De exemplu clarvederea, corespondenta văzului, este esențial vizuală, dar oferă clarvăzătorului mai mult decât informație vizuală. Când un clarvăzător vede un lucru prin clarvedere, anumite informații despre acel lucru sunt dezvăluite la nivel aproape intuitiv. Clarvăzătorul va percepe natura esențială a lucrului, la fel și motivația sa curentă sau „motivul de a exista”. În cele din urmă, acest simț care în mod normal este pasiv, poate duce la o formă activă de comunicare în ambele sensuri. Lucruri similare se pot spune și despre alte simțuri astrale. De exemplu cel cu clarauz, va fi capabil să percepă înțelesul sunetelor, și cel cu clarsimț va fi capabil să percepă înțelesul întregului trecut al lucrului pe care îl atinge.

Simțurile astrale sunt cele care îi permit magului să percepă în planul astral. Ele sunt un atribut esențial pentru magul care face călătorii astrale, întrucât fără aceste simțuri cel care face călătorii astrale va merge surd, mut și orb. Ele sunt de asemenea imperative pentru cel care vrea să practice evocarea, pentru că fără ele, evocatorul nu poate vedea natura internă a ceea ce evocat.

Este greu de spus cât de radical va fi schimbăț viața unui inițiat, prin apariția simțurilor astrale. Pe fiecare nivel, informația pe care acesta o va percepă în fiecare moment va fi multiplicată de o mie de ori. Dar odată cu dezvoltarea acestor simțuri, practicantul trebuie să învețe să le controleze. Nu este convenabil pentru mag să aibă active mereu aceste simțuri, uneori ignoranță chiar ESTE fericire. Mulți oameni suferă dureri mentale și emoționale pentru că nu își pot închide percepțiile subtile. Așa că elevul în magie ar trebui să evite aceste lucruri, învățând să își dezvolte și să își controleze simțurile astrale.

Exercițiile acestei secțiuni sunt clare și descrise bine de autor. Dar pentru ca succesul să apară trebuie să se acorde atenție detaliilor.

Fizic

„Crearea elementarilor”

În nivelul VI, Bardon spune cum se poate crea un elemental. Acesta este alcătuit din lumină sau energie pură, impregnată cu o idee, căreia i se dă o formă, un nume, și un termen specific de viață. Un elementar, subiectul secțiunii fizice a acestui nivel, diferă de elemental. El diferă prin faptul că este alcătuit din unul sau mai multe elemente. Câmpul de influență al unui elemental este cu precădere planul mental, dar un elementar poate fi creat să influențeze imediat orice plan sau combinație de planuri pe care magul o vrea. Normal, eficacitatea sa depinde de abilitățile magului.

Un elementar are viață, pe când un elemental are doar scop. Însă viața unui elementar, vine din respirația vitală a magului, aşa că relația dintre elementar și magul care l-a creat este asemenea celei dintre copil și părinte. Mai mult, magul este responsabil karmic pentru toate acțiunile elementarilor săi. Așa că trebuie avută mare grijă în crearea lor.

Spre a putea crea un elementar adevărat, magul trebuie să stăpânească complet elementele, deoarece elementarul este alcătuit prin proiectarea și condensarea elementelor. Magul trebuie să urmeze schema vieții și să creeze trei corpuși pentru elementar, un corp fizic, un corp astral și un corp mental, și trebuie să lege aceste corpuși împreună. În cele mai multe cazuri, forma fizică (corpușul fizic) a elementarului rămâne cu magul și doar corpul astral-mental este trimis să îndeplinească sarcina. Planul pe care este trimis depinde de sarcina pe care trebuie să o facă și de voința magului. Detaliile sunt la îndemâna magului, pentru că acesta este un adevărat act de creație. Însă chiar și aşa, trebuie urmate anumite reguli, și din moment ce ele sunt date aşa bine de autor, nu mai am ce adăuga.

Un elementar trebuie tratat cu o voință fermă, iubire, respect și bunătate. Ar trebui să fie întotdeauna împuternicit să efectueze numai scopuri bune. Dacă observi că ești frustrat de inabilitatea elementarului tău de a efectua sarcina sa, în limita de timp pe care ai pus-o, sau în maniera pe care ai vrut-o, atunci abandonează-ți intenția. Niciodată nu este vina elementarului, ci a insuficienței încărcării cu putere (forță vitală, răsuflare?), sau insuficienței acumulării elementelor, sau a insuficienței împregnării cu idei (programării) etc. Sau se poate ca sarcina sa să nu fie permisă de Providența Divină. Oricare ar fi motivul, poți face modificări (exemplu dă-i o mai mare densitate a elementelor sau rafinează-ți ideea (programarea) etc.) spre a-l face mai eficient, sau îl poți dizolva și începe procesul de la capăt.

Distrugerea unui elementar cere cam tot atâtă grijă ca și crearea sa. Procesul oglindește exact moartea unui om. Amintește-ți că un elementar este conectat de creatorul său într-un fel real, aşa că dacă descompunerea sa este prea rapidă, sinele magului poate fi rănit foarte tare. În cazurile rare în care este necesară o distrugere violentă, imediată, trebuie luate anumite măsuri de precauție, spre a se evita rănilor personale.

Magul este liber să creeze cât de mulți sau cât de puțini elementari vrea, dar cititorul pasiv ar trebui să se gândească la logistica administrației unui cârd prea mare de elementari. Elementalul poate fi creat inconștient, dar elementarul este creat conștient și odată ce a fost creat și eliberat, el cere atenția periodică a magului. Magul poate aduce în sfera sa un număr foarte mare de elementali, întrucât nu trebuie să fie mereu atent la ei, dar crearea unui număr foarte mare de elementari este cu totul o altă treabă. Singura cale adevărată de a atinge un asemenea rezultat (crearea unui număr mare de elementari), este prin forme de magie mai înaltă decât acestea. Așa că legendele despre magi care aveau sute de elementari pot indica două lucruri: fie că legenda încurcă elementali cu elementarii, și magul avea de fapt un număr mare de elementali, pe care învățase să-i aducă în sfera sa, fie că era un mag foarte dezvoltat, care putea manifesta câți elementari vroia, prin metode magice mai înalte decât cele date aici.

Când vine vorba despre ceea ce poate realiza un mag prin elementari, posibilitățile sunt nelimitate. Creativitatea practică va mări inventivitatea magului la nesfârșit. Dar îi va testa și maturitatea magică și va purifica magul printr-un test de foc. Îmi este greu să descriu cât de adânc este afectat magul, acest lucru fiind MENIT să stoarcă ultimele fărâme de dezechilibru etic și dacă nu o face, avansarea nu va fi posibilă. Subtilitatea acestor teste este incomprehensibilă pentru cineva care nu a ajuns la acest nivel, iar testele specifice sunt diferite pentru fiecare individ.

Aș vrea să sar la nivelul X, pentru un moment, spre a explica semnificația testelor de purificare, care merg mâna în mâna cu crearea elementarilor. În nivelul X, Bardon vorbește despre comuniunea (unirea) cu divinitatea personală (unul dintre scopurile „Inițierii în hermetism”). Imaginează-ți, dacă vrei, semnificația acestui lucru. Gândește-te pentru un moment că ești ideea cea mai înaltă a ta despre divinitate. Consideră numărul infinit de opțiuni pe care le poți face, și gândește-te de asemenea la numărul infinit de consecințe, multe dintre ele chiar teribile, pe care fiecare dintre aceste opțiuni le va manifesta.

Acum întoarce-te la simțul tău normal asupra sinelui, și simte cât de copleșitoare a fost doar acea mică clipă. Adevărul este că realitatea este infinit mai copleșitoare. Imaginează-ți acum, din starea normală pe care o ai, cum ar fi ca și conștientizarea ta conștientă să pătrundă fiecare dintre opțiunile nelimitate, și fiecare dintre consecințele nelimitate ale fiecărei opțiuni, în mod întreg și simultan. Imaginează-ți că tot ceea ce a fost, este sau va fi, este înglobat întru ființa ta. Imaginează-ți gradul de responsabilitate și vei avea un mic răspuns cu privire la motivul pentru care magul trebuie să treacă prin aceste tipuri de teste, spre a putea fi capabil să ajungă la o practică magică atât de înaltă, cum este comuniunea cu divinitatea.

Nivelul VIII

Mental

„Călătoria mentală”

Fiecare dintre noi este obișnuit cu o formă simplă de călătorie mentală, pe care o cunoaștem sub numele de visare cu ochii deschiși. Într-un vis cu ochii deschiși, ne putem proiecta imaginația oricând și oriunde vrem. Dar există multe diferențe între visarea cu ochii deschiși și ceea ce descrie aici Bardon ca fiind călătorie mentală. Diferența principală este că în visul cu ochii deschiși proiecția noastră este total imaginară, și are puțină legătură directă cu evenimentele actuale, pe când în călătoria mentală învățăm să observăm locuri și evenimente actuale. Într-un vis cu ochii deschiși, explorăm doar tărâmul de dorințe interioare mentale, iar în călătoria mentală putem explora întregul univers.

Contra a ceea ce poate crede cititorul pasiv, magul nu începe să aibă percepții precise asupra mediului din momentul în care își exteriorizează corpul mental. Spre a face trecerea de la imaginația tip vis cu ochii deschiși, în care tot ceea ce este percept și creația ta, la veritabilă percepție a ceea ce este real, este nevoie de o practică lungă și de mult efort. Nu există trucuri pentru a face această trecere, ci doar practică. Pentru unii, combinația dintre antrenamentul nivelurilor anterioare și o abilitate nativă poate ajuta acest proces, dar pentru cei mai mulți practicanți procesul este unul care ia timp și efort.

Primul exercițiu al acestei secțiuni este cel de a sta în fața unei oglinzi și a-ți transfera conștiința întru imaginea reflectată a trupului tău. Unii au presupus că această practică are ceva de-a face cu un tărâm magic aflat în reflexia oglinziei, dar aceasta e o superstiție, iar practicantul în magie va observa că nu este aşa ceva. Scopul acestui exercițiu este cel de a obișnui elevul cu transferul corpului său mental în imaginea sa, și cu percepția împrejurimilor lui din acea perspectivă. Asta este doar introductiv.

Pentru practica actuală a călătoriei mentale, elevul nu se bazează pe transferul întru imaginea în oglindă, ci își transferă conștiințizarea întru propriul corp mental. Aici poți vedea importanța muncii din nivelul VI, cea de a deveni conștient de corpul tău mental. Spre a începe călătoria mentală, elevul trebuie să își simtă corpul mental cu toată conștiința și apoi să pășească cu el în afara învelișului astralo-fizic. Ceea ce este foarte diferit de transferul de conștiință.

Bardon avertizează elevul să nu cedeze senzației de libertate care este simțită de îndată ce s-a exteriorizat, avertisment care este înțelept. Acest lucru este important, pentru că face ca elevul să se controleze, iar recomandarea în acest sens este un lucru în pași mărunți.

Mai întâi, practicantul trebuie să stea foarte aproape de corpul lui fizic, și să observe detaliile înfățișării sale. Apoi trebuie să privească împrejurările sale. Doar când acestea sunt percepute clar și precis, se poate trece mai departe. Următorul pas este să meargă (mental) în camera alăturată sau la o distanță mică față de trup. La fiecare pas, practicantul trebuie să învețe să perceapă clar și corect detaliile mediului. Spre a verifica adevărul percepțiilor sale, el trebuie să examineze zona și când se află în trup, și să vadă dacă ceea ce percepă cu ochi fizici se potrivește cu ceea ce a văzut mental. și aici se va vedea importanța muncii anterioare, în special cea a dezvoltării simțurilor subtile de la nivelul anterior.

Meditațiile date de Bardon sunt un factor important în aliniamentul vederii mentale cu ochii fizici. La începutul fiecărui exercițiu de călătorie mentală, practicantul este sfătuit să mediteze asupra abilității corpului mental de a percepă universul extern, în mod precis. El trebuie să fie sigur, la un nivel foarte adânc, de acest adevăr. Este o reminiscență a exercițiilor nivelului VI despre acțiunea spiritului, care este dusă aici la un nivel mai mare, pentru că există separarea dintre corpul mental și celelalte. Practicantul trebuie să învețe cum să privească doar prin ochii mentali, și nu prin cei fizici și astrali, ca mai înainte. Această diferență poate părea subtilă pentru cititor, dar este foarte importantă în practică.

Când se ajunge în punctul în care percepțiile mentale se potrivesc cu realitatea fizică a camerei, atunci se poate merge mai departe. La un anume punct, nu va mai fi posibil să se efectueze o deplasare fizică și o verificare a faptului dacă percepția mentală se potrivesc cu cea fizică, distanța fiind prea mare pentru deplasarea fizică. Așa că acuratețea percepțiilor mentale se verifică încercând să se modifice un anumit lucru din ceea ce este percept, să se imagineze diferit. Dacă acest lucru este posibil, se va ști că acea percepție nu este una bună. După o practică repetată, elevul va ajunge în punctul în care percepțiile sale mentale sunt precise și nu va mai fi capabil să modifice cu imaginația împrejurimile sale. Aceasta este punctul dificil al unei călătorii mentale, faptul că se poate foarte ușor proiecta ceea ce vrei sau te aștepți să percepă, și să te păcălești că este real, când de fapt nu este aşa. De asemenea este ușor să te convingi că nu poți schimba lucrurile cu imaginația, și astfel să scurtcircuitezi abilitatea de a testa percepțiile. Aceasta este vătămător în mod special, și ar trebui să stea ca avertisment, ca nivelurile anterioare să fie terminate, pentru că tocmai munca de pregătire este cea care face magul să știe când se întâmplă acest fel subtil de autoiluzionare.

Când, după o practică îndelungată, se ajunge la nivelul la care percepțiile mentale îți sunt limpezi, indiferent de distanța la care se merge, atunci și doar atunci se poate călători întru alte tărâmuri. Locul și timpul unde se poate călători mental sunt nelimitate, depinzând doar de maturitatea inițiatului. Călătorul mental poate provoca și efecte magice asupra mediului său, lucrând dinlăuntrul corpului său mental, urmând practicile din nivelurile anterioare.

Am spus că există un mod de a diferenția călătoria mentală de cea astrală. Diferența principală stă în natura senzațiilor pe care le poate avea călătorul. Când se călătoresc în forma astralo-mentală (călătorie astrală), senzațiile vor fi similare în cantitate și calitate cu cele experimentate cu corpul fizic. Dar când se călătoresc doar cu corpul mental, perceptia senzațiilor va avea o calitate mai mică. Trebuie să te avertizez însă că corpul mental este capabil ca prin imagine plastică să amplifice senzațiile mentalului inferior până la un asemenea grad încât să fie aproape ca și cele ale unei călătorii astrale. Totuși, este o diferență: adevărata senzație astrală invocă un sentiment de extaz aproape fizic.

Călătoria mentală este cea mai responsabilă metodă a magului când vine vorba de a explora universul extern. În corpul mental, acesta poate călători oriunde și oricând. Aceasta nu este și cazul călătoriei astrale, în care magul este limitat la explorarea planului astral și fizic, corpul astral nefiind destul de rafinat spre a pătrunde în planul mental. Avantajul călătoriei astrale este că magul poate cauza efecte magice din planul astral, imediat, pe când în călătoria mentală se cere un efort mai mare spre a face ca un efect să se manifeste la nivelele fizic și astral. În anumite cazuri este avantajos să ai o densitate astrală pentru a comunica direct cu o ființă astrală etc., dar pentru majoritatea scopurilor, va fi îndeajuns călătoria mentală. În plus, cu o practică îndelungată călătoria mentală poate face ca magul să fie la fel de eficient ca și în călătoria astrală.

Scopul principal al călătoriei mentale este ca magul să se obișnuiască cu universul. Acest fapt este deosebit de important ca pregătire pentru o muncă mai înaltă, în special pentru uniunea cu divinitatea (care prin natura sa este omniprezentă). O parte din pregătirea pentru experiența actuală a omniprezenței este să simți natura infinită a universului, printr-o explorare amănunțită. Mai mult, fără abilitatea de a călători mental, arta evocării este imposibilă pentru elev.

Pentru magul care a terminat nivelul VIII, universul este o carte deschisă.

Astral

„Stăpânirea fluidelor Electric și Magnetic”

Această secțiune începe cu câteva cuvinte despre caracterul și rezultatele magului. Este un lucru important, iar ceea ce spune Bardon ar trebui luat în calcul foarte serios de elevul aspirant, înainte de a trece mai departe. Bardon vorbește despre Akasha care va opri pe cel nepregătit să meargă mai departe, și despre faptul că ea „protejează” Misteriile, de cei care ar vrea să le abuzeze. Aș vrea să clarific asta, pentru cititor.

Acstea funcții pe care le are Akasha sunt foarte reale, dar ele nu sunt natura unei intenții parentale sau demagogice, ci sunt legi ale Naturii. Adică aceste aspecte ale Akashiei nu sunt văzute ca o pedeapsă pentru cei care ar vrea să meargă dincolo de locul unde îi pot duce abilitățile lor. Nu există o intenție conștientă reală, aşa cum ne-am gândi noi la ea, în termeni emoționali umani. Akasha acționează fără părtinire în această privință: este pur și simplu felul în care universul e structurat. Nu este vorba despre faptul că Akasha oprește conștient ridicarea celor nepregătiți, ci mai degrabă că aceste cerințe de care vorbește Bardon sunt prin natura lor însăși cheia care deschide Akasha, și face posibilă intrarea mai adâncă întru Misterii. Acesta este un concept dificil de explicat, și sper că am reușit să-l clarific întrucâtva.

Exercițiile acestei secțiuni se ocupă cu manipularea fluidelor Electric și Magnetic. Bardon descrie două metode de a acumula fluidele: cea inductivă și cea deductivă.

Prin inductiv el înțelege o acumulare din afară înăuntru. Adică elementul corespunzător este vizualizat ca înconjurând elevul, iar fluidul este extras din elementul extern și acumulat înăuntrul corpului practicantului.

Prin deductiv se indică procesul invers. Elevul acumulează elementul corespunzător în manieră normală înăuntrul corpului, într-un asemenea grad încât fluidul însuși se acumulează pe suprafața corpului său.

Ambele metode servesc unor scopuri diferite, aşa cum spune și Bardon. Scopul primar al amândurora este pentru acumularea pe regiuni care urmează în curs. Aici se acumulează fluidul Magnetic în regiunea inferioară a corpului (a Pământului și Apei), și fluidul Electric în regiunea superioară a corpului (a Aerului și Focului). Este un proces similar cu acumularea elementelor, întru regiunile lor, ca în nivelul IV. Odată ce acest proces este stăpânit, exercițiul este extins și fluidele sunt direcționate din aceste regiuni în partea stângă (Magnetic) respectiv dreaptă (Electric) a corpului, iar în cele din urmă se condensează acumularea în mâinile respective. După o practică îndelungată a acestor exerciții foarte complexe și dificile, practicantul devine un maestru al fluidelor, și își poate încărca în orice moment orice mâină (sau ambele) cu fluidul adecvat. Acest lucru permite magului să facă multe lucruri într-o secundă, lucruri care altfel ar fi luat mai mult timp și efort pentru a fi efectuate, prin manipularea elementelor.

Sunt două lucruri importante pe care cititorul pasiv trebuie să le înțeleagă. Primul este că fluidele sunt esența elementelor, și astfel magul poate realiza lucrurile mai repede și mai eficient prin folosirea fluidelor decât prin munca prin elemente. Al doilea are de a face cu natura ascensiunii magului de la magia „joasă” la magia „înaltă”. Ceea ce diferențiază magia „înaltă” de magia „joasă” este gradul în care elevul stăpânește natura esențială a forțelor folosite. Aici (pentru Bardon), munca îndelungată cu elementele este considerată „joasă”, pentru că magul nu lucrează cu esența elementelor, ci cu forma lor externă. Lucrul cu fluidele este considerat „înalt”, pentru că magul folosește esența adevărată a elementelor. Sunt forme și mai înalte de magie decât stăpânirea fluidelor. Un exemplu este comuniunea sau uniunea cu divinitatea, pentru că divinitatea este esența a toate, chiar și a fluidelor.

Fizic

„Influența magică prin elemente și condensatori de fluide”

Nici aici exercițiile nu au de-a face cu antrenamentul fizic. Ceea ce prezintă Bardon în acest nivel sunt diverse tehnici prin care practicantul își poate îndeplini scopurile. Elevul în Alchimie (aplicarea fizică a Hermetismului) va găsi aceste lucruri ca fiind foarte interesante.

Nu sunt multe lucruri de adăugat la ceea ce a scris Bardon decât să comentez pe baza recomandării lui asupra folosirii aurului în condensatorii de fluide. Mulți ar putea crede că este un proces costisitor finanțiar, dar nu este așa. Am cumpărat un produs homeopat de clorură de aur cu câțiva ani în urmă, doar cu câțiva dolari. Acum produs homeopat este foarte eficient și îl recomand. Contra a ceea ce s-ar putea crede, este destul aur într-o soluție de clorură de aur, spre a fi folosit într-un condensator de fluide.

[În introducerea la „Practica evocării magice” și „Cheia adevăratei Kabbala”, Bardon spune că elevul trebuie să fi terminat cel puțin nivelul VIII al „Inițierii în hermetism”, înainte să se aplice de evocarea magică sau de Kabbala. Te rog să te gândești la gradul de antrenament și maturitate magică al cuiva care a ajuns la acest nivel. El a ajuns la un echilibru magic absolut, poate face acțiuni magice pe trei planuri, poate călători ușor cu corpul mental și are control absolut asupra elementelor și fluidelor. Toate acestea sunt esențiale pentru succesul cu evocarea și vorbirea kabbalistă. Cine îndrăznește să înceapă munca cu „Practica evocării magice” și „Cheia adevăratei Kabbala” înainte de ajunge la acest stagiul, riscă rănirea fizică, emoțională și mentală]

Nivelul IX

Mental

„Oglinzile magice”

În introducerea acestei secțiuni, Bardon discută despre multe metode comune de a-ți dezvolta simțurile subtile. Sper că ceea ce spun acum va explica cititorului pasiv, de ce atât de mulți magi bine antrenați au atât de puțin respect pentru nenumăratul număr de cărți New Age, scrise despre clarvedere etc. Ele sunt cu adevărat periculoase pentru practicantul neantrenat. Din nefericire, poate dura ani după ce s-au efectuat aceste practici până când apar simptomele negative, iar mulți dintre cei care suferă, nu vor pune boala pe seama exercițiului.

Un alt factor important din punct de vedere magic, este că rezultatele acestei practici sunt incontrolabile pentru practicant. În special când vine vorba de ingerarea substanțelor halucinogene. Deși ele pot aduce o viziune mai largă practicantului, ele nu îi permit acestuia să controleze „călătoria”, nici lungimea acesteia. Acești factori sunt dezgustători pentru magul bine antrenat.

Exercițiile din antrenamentul mental de nivel IX, se referă la utilizarea corectă a oglinzilor magice. Acestea sunt unelte foarte bune pentru mag, în special pentru lucru din „Practica evocării magice”

Deși instrucțiunile lui Bardon cu privire la folosirea oglinzilor magice sunt explicite, un anumit aspect al practicii poate fi neclar pentru cititorul pasiv. Acesta este faptul că atunci când se face proiecția în oglindă, magul călătorește doar cu corpul mental. El poate călători și în planul astral în această manieră, dar când călătorește cu corpul astral întru planul astral, nu se folosește oglinda magică.

Astral

„Călătoria astrală și cele patru calități divine”

În antrenamentul astral al nivelului IX, elevul începe munca adevăratei separări astrale, numită comun călătorie astrală sau experiență în afara corpului. Explicațiile lui Bardon sunt foarte bune și ar trebui urmate îndeaproape. Dar considerând numărul mare de cărți scrise asupra acestui subiect, de la prima publicare a „Inițierii în hermetism” mi s-a părut necesar să adaug câteva cuvinte de avertisment pentru cititorul pasiv.

Pentru a începe, aş vrea să discut tehnica dată de Bardon. El spune ca elevul să-și separe prima dată corpul mental, și apoi să extragă afară corpul astral. Asta este înțelept, având în vedere cursul pe care l-a dat Bardon, dar nu este necesar. Este la fel de ușor să te ridici din trup cu corpul astral și cu cel mental unite între ele, ceea ce elimină pasul unirii ulterioare al celor două corpuri exteriorizate, dar în același timp poate pune anumite dificultăți la început.

Al doilea lucru de observat este avertismentul dat de Bardon asupra încetării respirației și bătăilor inimii, lucruri care apar prin metoda sa. O parte din ceea ce spune despre pericolele care apar, din faptul că ești atins de o altă persoană (sau un animal), în timp ce ești separat de trup, sunt date spre a îndepărta pe neinițiat de la a încerca să facă separarea astrală. Dar este posibil ca magul antrenat să-și mențină respirația fizică și bătăile inimii dacă vrea, fapt care minimizează pericolul.

Explicația din spatele acestui lucru este că în timpul unei separări astrale cordonul de argint (matricea astrală) care unește corpul astralo-metal cu învelișul fizic, rămâne intactă. Magul bine antrenat este capabil să mențină această legătură destul de activă, pentru ca ea să mențină respirația fizică și bătăile inimii. Tot ceea ce este transferat în corpul astralo-mental este responsabilitatea pentru impulsul de a respira, nu respirația fizică și bătăile inimii în sine. Spre a face acest lucru, magul trebuie să-și împartă conștientizarea conștientă într-un anume grad, și să lase o parte din ea în urmă spre a menține funcțiile fizice normale. Când este făcută bine, tehnica nu scade profunzimea experienței astrale. Un fel de face acest lucru, este separarea comună a corpuriilor astral și mental.

În afara de asta, tot ceea ce pot adăuga la instrucțiunile lui Bardon este faptul că e necesar să lași o protecție de un anumit fel, asupra corpului fizic lăsat în urmă, odată ce ai separat de el corpul astralo-mental. Te rog gândește-te în urmă la exercițiile de nivel V, de comunicare pasivă. Acolo, scopul era să golești o mână, ceea ce o plasa înăuntru Akashei, și să o faci disponibilă spre a fi posedată de alte entități. Același lucru se poate spune despre întregul trup când îl elibereză de partea astralo-mentală. Adică el devine susceptibil de a fi ocupat de o altă entitate fără trup, și trebuie păzit împotriva acestui fapt. Cel mai simplu mod de a face asta este de a pune în jurul corpului fizic un scut din energie, care este impregnat cu ideea (programat) că va opri orice altă ființă de a lua controlul asupra trupului.

(N.T. pentru protecție se poate vedea de exemplu Protecția prin scut, din „Eseuri”)

Acum, voi trece la alte lucruri care nu au nimic de a face cu instrucțiunile lui Bardon.

Este important ca cititorul pasiv să înțeleagă pericolele separării astrale, în special în lumina a ceea ce a fost scris de alții despre acest subiect. Mulți scriitori spun că această călătorie este un lucru simplu care poate fi efectuat de oricine se străduiește destul. Magul însă va să nu este așa. Multe din cele ce sunt spuse ca fiind călătorii astrale, sunt doar călătorii mentale. Deja am spus despre diferențele dintre călătoria astrală și cea mentală, așa că nu o să mă repet.

Cel mai mare pericol este că adevărată separare astrală e, așa cum spune Bardon, o experiență extatică. Ea stimulează la un nivel aproape fizic, fapt ce poate crea o dependență față de ea, pentru că este așa de plăcută. Dar aceasta este doar o

senzație fizică, nu un extaz spiritual. Magul bine antrenat este capabil de a mânui senzațiile plăcute fizic într-o astfel de manieră încât să nu le îngăduie să îl distragă de la scopul lui ultim. Dar acesta nu este cazul unui practicant nepregătit, iar pericolul distragerii este unul foarte mare. Mulți au căzut în această „groapă a plăcerilor” și și-au amânat urcarea. Nu intenționez să minimalizez plăcerile fizice, însăcăt le consider un avantaj al existenței fizice, dar nu ele sunt scopul magului. Iar magul are nevoie de o voință foarte puternică spre a evita această capcană.

Abilitatea magului de a-și controla reacțiile în orice situație este de foarte mare importanță, în special când el interacționează cu planul astral. Ființele astrale pot manipula cu ușurință emoțiile și percepțiile magului care nu are un grad înalt de autocontrol. Este foarte simplu să te autoiluzionezi când călătorești în lăuntrul planului astral, așa că e imperativ ca magul să poată distinge între propriile dorințe și așteptări, și realitatea acelui plan. Aceasta este motivul pentru care călătoria astrală e plasată așa de târziu în acest curs. Călătorul astral care nu și-a dezvoltat înainte foarte bine simțurile astrale, se va afla orb, mult și surd odată ce s-a separat de forma fizică.

Călătoria astrală, atunci când este comparată cu cea mentală, servește unei funcții limitate. Având doar corpul mental, magul poate călători într-o aproape orice tărâm, dar în corpul astralo-mental el poate explora doar planul fizic și cel astral. Un avantaj este că aflându-se în forma astralo-mentală, magul poate interacționa direct cu entitățile astrale, pe când dacă se află doar în corpul mental, anumite entități astrale nu vor fi capabile să percepă corpul astral al magului. Mai mult, magul poate provoca mai ușor efecte asupra planului astral (în mod direct), aflându-se în lăuntrul corpului astralo-mental. Este de asemenea mai ușor pentru mag să își condenseze forma astralo-mentală într-atât de mult, încât să devină vizibilă pentru alte ființe fizice, decât să facă același lucru cu corpul său mental.

Ca o observație finală, voi spune că între călătoria astrală și visul lucid există o mare diferență. Mulți oameni afirmă că visul lucid este o formă de călătorie astrală, dar nu este așa. Este adevărat că visul controlat folosește corpul astral, dar diferența este că în visul lucid ceea ce se poate explora este psihicul propriu, nefiind aşadar o călătorie în afara acestui tărâm, într-un plan astral mai mare. Starea de vis este o stare aparte, care este personală. Ea poate duce la o călătorie astrală adevărată, dar când se întâmplă asta, nu ne mai aflăm în starea de vis.

Exercițiile astrale de nivel IX se încheie cu o secțiune care descrie o serie de meditații care trebuie făcute și care privesc natura divinității. Aceasta este o muncă foarte, foarte, foarte importantă și este absolut necesară, înainte de a începe munca nivelului X, respectiv uniunea cu divinitatea personală. Bardon specifică bineînțeles patru atribute de bază ale divinității, corespunzătoare elementelor. Fiecare dintre ele trebuie înțeles dinăuntru în afară. Te rog să observi că atunci când Bardon vorbește despre „Dumnezeu”, el nu se referă la zeii mai mici, care sunt un număr mare, ci de forma de divinitate Unitară, cea mai mare imaginabilă.

Fizic

„Vindecarea magică prin elemente, încărcarea talismanelor și voltele”

Și aici, exercițiile nu sunt de „antrenare” ci mai mult sugestii pentru practică.

Bardon începe subiectele sale cu vindecarea. Ar trebui să fie clar că acesta nu este tipul de vindecare învățat din studiul cărților despre moduri de tratament și despre fiziologia umană. Magul care a avansat până la nivelul IX are, prin simțurile subtile, abilitatea de a percepe cauza și ramificațiile oricărei boli, iar în mintea sa nu va exista nici un dubiu despre cum să trateze cel mai bine bolnavul. Cât despre anatomia ocultă a corpului despre care vorbește Bardon, și ea va deveni evidentă în ochii celui care a ajuns la acest nivel, și el nu va avea nevoie de o listă cu corespondențele dintre organe și fluide.

Fiecare vindecător este limitat de voința Providenței Divine, în legătură cu ceea ce poate vindeca. Rareori magului i se va îngădui să vindece o boală care este esențială pentru împlinirea Karmei unui alt om, dar și acest factor va fi evident în ochii magului care a ajuns la acest nivel de dezvoltare. Datoria karmică este responsabilitatea fiecărui om, și doar prin voința Providenței Divine elevul nivelului IX va putea interveni în ea.

Secțiunea despre metodele de vindecare este urmată de o discuție despre diferite forme de încărcare a obiectelor ca talismane, cristale etc. Există un număr aproape infinit de a produce o astfel de încărcare, dar autorul introduce câteva, doar pentru a îmboldi creativitatea inițiatului.

Nivelul IX se încheie cu o discuție despre „volte magice”. Aceasta este o tehnică foarte avansată, și cu adevărat eficientă. Nu mai este nevoie să spun că doar magului care are un nivel etic foarte înalt îi va fi permis să își îndeplinească voința prin această tehnică.

Nivelul X

Mental

„Ridicarea în (vizitarea) alte sfere”

Acesta este nivelul final din „Inițiere în hermetism”. Citindu-l, poți avea impresia că este doar un alt nivel, dar nu este aşa. Terminarea acestui nivel stă, mai mult decât pentru celelalte, în mâinile Providenței Divine. Poate lua unui inițiat vieți întregi spre a-l termina, sau îi poate lua doar o clipire a ochilor, sau oricât între aceste limite. Nu există nici o cale de a prezice pe ce drum va păsi inițiatul în această parte a călătoriei, deoarece acest fapt depinde clar de maturitatea spirituală și de Karma acumulată a individului. Dar chiar dacă realizarea unui lucru este în afara controlului nostru, acest lucru nu înseamnă că nu putem să-l realizăm dacă încercăm. De fapt, singura cale de a realiza acest lucru ESTE să încercăm să-l facem. Inițiatul care persistă în răbdare va atinge fără nici un dubiu scopul propus. Acum trebuie să existe o precauție neînfricată, și o intenție de a ajunge la acest scop ultim, indiferent de ceea ce va veni pe drum spre a testa omul. Bate și îi se va deschide, dacă e să parafrizezi un fragment de înțelepciune.

La acest nivel de avansare al magului, responsabilitatea de a menține procesul de inițiere continuu se află doar în mâinile sale. Niște o ființă întrupată nu va putea să ghideze magul aflat la acest nivel. Chiar și propriul Înger Gardian al magului este limitat în ceea ce poate face să ajute magul, în această privință. Prin acea „bătaie”, magul va primi un răspuns, dar se află la latitudinea lui să deschidă ușa și să intre.

În termeni de Kabbala vestică, munca acestui nivelul X corespunde ultimei apropieri de Abis, care se află între Chessed și Binah (planurile lui Jupiter și Saturn) și care culminează cu trecerea de Abis (ajungerea în stagiul Binah / Saturn, care conferă Unitate). Abisul marchează bariera dintre lumile kabbalistică Yetzirah și Briah, dintre tărâmul secvențial și cel nesecvențial (numit și „haos”). În ciuda simbolismului folosit în descrierile mele, Abisul nu este un lucru spațial, el este compus doar din SEMNIFICATIE. Trecerea Abisului transformă complet și permanent conștiința inițiatului, pentru că din „cealaltă parte” a Abisului, inițiatul percepe eternitatea.

Munca acestei secțiuni a nivelului X are în vedere explorarea diferențelor sfere și planuri de existență, prin călătorie mentală. Elevul începe prin a explora tărâmurile locuite de ființele elementelor.

Cititorul pasiv poate gândi că la acest punct Bardon și-a ieșit din minti și spune fantezii, dar nu este aşa. Ceea ce descrie el seamănă într-adevăr cu o poveste, dar există un motiv și pentru acest lucru. Tărâmurile elementelor vizitate în această manieră sunt percepute într-o manieră foarte simbolică. Simbolurile sunt materia din care este alcătuită această lume particulară. Așa că experiențele avute pe aceste planuri sunt descrise într-o manieră simbolică, care se apropie de o poveste. Dar experiența actuală depășește foarte mult descrierea, iar prin percepția „vizuală” a fiecărui simbol, magul va percepe de asemenea și multe alte niveluri de informație. Cuvintele finite pot captura doar o mică parte din experiență, așa că atunci când descriem experiența noastră în aceste lumi, trebuie să folosim metaforă și fantezie.

Într-o discuție anterioară am afirmat că pentru unele ființe astrale este dificil să percepă corpul mental al magului. Aceasta nu este cazul cu tărâmurile elementare din câteva motive. Primul este că deși aceste tărâmuri sunt astrale în sine, ele sunt alcătuite din materie astrală care are o vibrație înaltă. Îți aduci aminte că în discuția mea despre planul astral, din secțiunea de „Teorie” a „Inițierii în hermetism”, am spus că cele trei tărâmuri sunt unite (intercalate) între ele? Ei bine, partea pe care am definit-o plan astral și cu care se lucrează acum (adică tărâmul elementar), se poate spune că se află în partea superioară a planului astral despre care am discutat. Astfel, ființele care trăiesc aici nu prea au dificultate în a percepe corpul mental al magului.

Al doilea motiv pentru care ființele elementelor sunt capabile să vadă corpul astral al magului, este în acest caz faptul că elevul e instruit să meșteșugească atent o imagine a corpului mental a ființelor, care să fie recunoscută de respectivele ființe. De exemplu când se explorează tărâmul Pământului, se ia imaginea unui gnom. Acest fapt adaugă un strat de simbolism corpului mental al magului, mai mult, elevul construiește o densitate a acestui corp, umplându-se cu elementul respectiv și apoi unindu-se cu acel element. Aceste acțiuni creează o densitate a corpului mental, care este percepță cu ușurință de ființele respectivului plan. Odată ce este pregătit corpul special menționat mai sus, elevul se proiectează întru planul corespunzător. În acest punct, cititorul pasiv ar trebui să se gândească la gradul de antrenament care a fost cerut spre a ajunge la a realiza aceste lucruri, și va vedea, sper, necesitatea muncii celorlalte niveluri.

Bardon oferă câteva reguli specifice pentru explorarea tărâmurilor elementare. Prima este cea despre construirea corpului mental în felul descris mai sus. A doua este cea de a nu vorbi nimic dacă nu ești întrebă. Aceasta este o regulă foarte importantă și poate că, prin analogie, vei înțelege motivul care stă în spatele acestei reguli.

O analogie bună este cea cu miturile care prezintă necesitatea unui spirit de a fi invitat de către o persoană în casa acesteia, înainte ca spiritul să poată intra. Dacă permisiunea este dată, atunci entitatea va avea liberă trecere, dar dacă regula de trecere este încălcată, atunci entitatea riscă să fie capturată. În cazul unui mag care caută să vorbească cu ființele elementelor, el este cel care caută să intre într-un tărâm nou, și trebuie să primească permisiune înainte de a avea liberă trecere. Magul care încalcă regula și forțează intrarea în acel tărâm, riscă să fie capturat.

O altă analogie bună este sistemul imunitar uman. Magul este o substanță străină care intră în tărâmul stăpânit de aceste ființe, și dacă este percepță orice amenințare din partea sa, ființele tărâmului respectiv vor acționa într-o manieră defensivă. Dacă, pe de altă parte, magul arată că nu este un pericol, fiind răbdător într-un mod respectabil, el este integrat întru tărâmul elemental.

A treia regulă cu privire la explorarea tărâmurilor elementare este că magul trebuie să-și arate „superioritatea” să față de ființele elementelor pe care le întâlnește, pentru ca ele să vrea să discute cu magul. Mă tem că pentru cititorul pasiv, termenul „superioritate” va fi înțeles greșit în acest context. Acesta nu este tipul de superioritate obișnuită, magul nu intră în tărâmul respectiv și apoi începe să se laude cu realizările sale, sau face acte de demonstrare ale puterii sale, tratând ființele de acolo ca pe un nimic. Tipul de superioritate de care vorbește Bardon nu este unul pe care trebuie să îl demonstrezi altuia. Singurul fel prin care magul își arată superioritatea, este fiind deschis și exact cel care este. Acesta este tipul de superioritate pe care îl înțeleg ființele în cauză. Nu este unul care impune forță ci este unul care conferă respect și onoare. Corpul mental pe care magul și l-a făurit pentru călătorie va spune în mod direct ființelor elementelor, în termeni clari, cine este el. Reticența inițială a acestor ființe este naturală, pentru că ele au învățat să nu aibă încredere în oameni, aşa că aşteaptă să vadă dacă magul rămâne consistent în a fi cel care este. Sper că vei înțelege și în acest caz importanța antrenamentului pașilor anteriori.

Magul va întâlni în aceste tărâmuri multe tipuri diferite de ființe. În ciuda atracției heterosexuale a unui bărbat pe care o descrie Bardon, același tip de atracție poate apărea unei femei, și persoanelor care nu sunt heterosexuale.

Magul trebuie să fie capabil să înțeleagă natura simbolică a experiențelor din tărâmurile elementare. În aceste tărâmuri, nu forma este ceea ce contează, ci ceea ce ar trebui să preocupe magul este semnificația simbolizată de acea formă. Adeputul trebuie să fie capabil să rămână ferm înăuntru centrul sinelui său, spre a evita capcana de a rămâne blocat în aceste tărâmuri. Aceste experiențe pot fi foarte captivante, iar timpul necesar pentru ca ele să fie explorate în fiecare amănuș și să se învețe tot ceea ce este de învățat din ele, poate fi într-adevăr pentru totdeauna. Toate avertismantele oferite de Bardon, cu privire la acțiunea de a nu deveni prea implicat emoțional cu ființele acestor tărâmuri, sunt foarte adevărate. Magul trebuie să-și amintească mereu că aceasta este numai o oprire pe calea evoluției, și că există scopuri mai înalte și mai puțin tranzitorii de atins.

Magul trebuie să aleagă și să decidă când a explorat îndeajuns, și poate să continue. Ar trebui să adaug pentru cititorul pasiv că experiența explorării acestor tărâmuri nu este chiar liniară. Cu alte cuvinte, un om poate experimenta o parte mare din fiecare tărâm, în câteva secunde de timp cronometrat fizic. Așa că explorarea „suficientă” a lor nu durează necesar ani de efort.

Următoarea sarcină a nivelului X, odată ce tărâmurile elementare au fost suficient explorate, este să cauți să te întâlnești față în față cu Îngerul Gardian. În nivelul V, Bardon a dat instrucțiuni despre felul în care să comunici pasiv cu Îngerul Gardian, iar acest pas reprezintă o diferență cuantică de profunzime a aceluia tip de comunicare.

Spre a explica pe dea-întregul natura acestui Înger Gardian, ar fi nevoie de un întreg tratat pe subiectul anatomiei oculte totale a conștiinței, și eu nu vreau să fac asta aici. Așa că va fi îndeajuns să spun că Îngerul Gardian are rădăcina (baza) în sfera lui Saturn, sau în termeni de Kabbala, în Binah. Tot în termeni de Kabbala, Yesod, sau sfera Lunii, este „sediul” (tronul) lui Binah. Așa că elevul întâlnește FORMA Îngerului Gardian personal, înainte să înceapă să se ridice în sfera Lunii. Am spus „formă”. Îngerul Gardian nu are formă, dar pentru acest tip de comunicare directă, percepția unei forme este esențială. La acest nivel de comunicare, elevul nu se unește cu Îngerul Gardian, și nu își cunoaște Îngerul Gardian dinăuntru înașfară, acest lucru venind mai târziu. În cel mai bun caz, experiența este ca și cum se întâlnesc doi prieteni dragi care își pot citi unul altuia gândurile, și ei încep să converseze.

Descrierea lui Bardon despre modul în care decurge această întâlnire este foarte limpede. Densitatea simbolismului la acest nivel cu această entitate particulară este mică, și comunicarea este directă, nu imagistică.

Acest ghid nu va dezamăgi magul, cătă vreme acesta a ajuns să aibă un echilibru adevărat. Altfel, experiența poate fi una neplăcută, iar persoana dezechilibrată poate fi păcălită de propriul ego. Mulți oameni s-au întors din această întâlnire cu impresia că au o misiune mare de a salva lumea, și apoi s-au făcut de râs anunțând că de importanță sunt ei pentru evoluția generală a lumii. Motivul pentru asta este că nu au văzut mai departe de iluziile propriului psihic, și nu au pătruns mai adânc întru adevăratul contact cu Îngerul Gardian. În realitate, Îngerul Gardian este nemilos de onest, și niciodată nu mărește sau micșorează egoul magului pe căi înselătoare. Spre a face acest lucru, ar fi contrar cu scopul său esențial de a fi ghidul cel mai intim.

Dincolo de acest punct adeptul nu mai are nevoie de nici un alt ghid, dar pentru cititorul pasiv Bardon spune că elevul trebuie să continue cu explorarea altor planuri de existență. El le enunță în ordine planetară, începând cu Luna și terminând cu Saturn. Există și tărâmuri dincolo de Saturn (ne referim la tărâmul filosofic, nu la planetă), dar acest subiect este dincolo de scopul discuției curente.

Ca o notă finală, voi adăuga faptul că Saturn reprezintă trei lucruri: 1) Înfățuirea a ceea ce se întinde dincolo de Abis aşa cum este văzută din ACEASTĂ parte a Abisului; 2) Abisul însăși, vălul care separă tărâmul secvențial de cel nesecvențial; 3) Tărâmul nesecvențial care se întinde dincolo de Abis. În consecință, explorarea tărâmului lui Saturn are trei faze.

Prima fază este imaginea prezentată asupra tărâmului lui Saturn, în timp ce te apropii de acest plan, din dedesubtul lui. Este maximul acestui tărâm care poate fi perceput prin mediul simbolurilor secvențiale. Cu alte cuvinte este o reprezentare și nu însăși tărâm. Acest aspect al lui Saturn poate fi explorat într-o manieră similară celei prin care se explorează planurile planetare mai joase față de acesta, și aduce inițiatul față în față cu vălul Abisului.

A doua fază implică pătrunderea acestui văl. Aici, numai Providența Divină poate oferi ghidaj, prin Îngerul Gardian al magului. Această experiență este diferită pentru fiecare om.

A treia fază apare simultan cu pătrunderea vălvului. Aici, inițiatul intră în tărâmul eternității și odată ce s-a intrat aici, inițiatului îi este disponibilă uniunea completă cu Unitatea. Poate lua magului ani de zile spre a integra pe deplin în viață lui zilnică această experiență a Unității, dar experiența în sine este eternă.

Acesta este scopul ultim pe cărarea Magiei Hermetice. Ea corespunde exact cu unirea cu divinitatea personală („unire”, nu doar „comuniune”), despre care se vorbește în antrenamentul astral al nivelului X.

Astral

„Comuniunea cu o divinitate personală / un Dumnezeu personal”

Exercițiile astrale de la nivelul IX culminați cu impregnarea corpului astral cu cele patru attribute divine. În nivelul X, acest proces este dus mai departe și se stabilește o legătură directă între mag și divinitate.

Deși Bardon descrie bine modul hermetic de abordare al acestui subiect, el nu oferă cititorului pasiv nici o idee despre implicațiile ultime ale procesului. Explicațiile sale pot fi îndeajuns pentru elevul serios, dar pentru cititorul pasiv sunt probabil prea simpliste.

Spre a începe, ar trebui să clarific anumiți termeni pe care îi voi folosi. Nu îmi place termenul „Dumnezeu” cu „D” mare. Pentru mine, acest termen este prea implicat în religie, iar când este folosit, de obicei aduce pentru cititor o imagine religioasă foarte specifică. Spre a evita acest lucru, voi folosi termenul „Unitate” spre a designa divinitatea ultimă, Atotcuprinzătoare, în loc de „Dumnezeu”.

Voi folosi termenul „zeu” sau „zei”, spre a designa concepțiile religioase despre divinitate. De exemplu când mă voi referi la pantheonul de divinități mai mici și mai limitate, ca și cele greco-romane, sau kabbalistice, voi spune „zeii”. Mi se pare important să diferențiez între aceste două niveluri ale formei divinității, întrucât fiecare prezintă (este) un tip de muncă diferit pentru mag.

În acest context este de asemenea important să fac diferența între „comuniunea” cu divinitatea și „uniunea” (unirea) cu divinitatea. În comuniune, rămâne o separare între conștiința magului și cea a divinității. Aceasta este o formă a comunicării față în față. În uniune, există o unitate între conștiința magului și cea a divinității. Aici, magul nu experimentează nici o separare de divinitatea respectivă, și de fapt magul funcționează pe post de divinitate, sau mai degrabă magul și divinitatea se unesc și funcționează ca fiind unul.

Bardon nu este prea clar în descriere cu privire la nivelul de divinitate despre care vorbește în fiecare loc. Magul poate face comuniune și uniune cu zeii mai mici, aflați mai jos (adică PE ACEASTĂ parte) de vălul Abisului. Aceste forme de divinitate sunt secvențiale, și astfel sunt întrucâtva limitate în competențe, dacă este să fie comparate cu Unitatea. Ele sunt divinitățile la care Bardon se referă când vorbește de comunicarea cu diferite tipuri de divinități sau zei (inteligенțe divine, îngeri). Deși cu Unitatea se poate comunica față în față atunci când te află sub vălul Abisului, doar când treci de Abis și intri în tărâmul nesecvențial poți să te unești cu ea. Odată ce s-a realizat unirea cu Unitatea, inițiatul este unit instantaneu și cu toți zeii mai mici.

Confuzia apare în textul lui Bardon prin faptul că cele patru attribute divine se aplică mai corect Unității decât celorlalte divinități. Această confuzie dispare însă, dacă se iau în vedere și exercițiile mentale ale aceluiași nivel, în care elevul a trebuit să se ridice în diverse planuri. În timpul acestei ascensiuni până la marginea Abisului, magul va fi capabil să facă atât comuniune cât și uniune cu zeii mai mici, și doar comuniune cu Unitatea. Odată ce el trece de văl, la Saturn, atunci apare unirea cu Unitatea.

Comuniunea cu divinitatea este foarte asemănătoare rugăciunii, dar aici apare un răspuns direct și imediat (în timp real). Pe când rugăciunea are loc într-o direcție ascendentă, de jos în sus, comuniunea reală cu divinitatea are loc la un nivel de egalitate, pentru că magul și-a impregnat forma proprie cu aceleiasi attribute ca ale divinității alese. Uniunea cu divinitatea este însă diferită. Aici, conștiința magului trebuie adusă cu îndemânare într-o stare (la un nivel de conștiință) care se potrivește exact cu cel al divinității alese. Mai jos de Abis, aşa cum spune Bardon, divinitatea va întâmpina inițiatul la jumătatea drumului. Aceasta este o parte din funcția normală a zeilor mai mici, ei mediază între Unitate și nivelul uman de conștiință.

Însă uniunea cu Unitatea nu poate avea loc mai jos de Abis. Aici nu este vorba despre faptul că Unitatea nu va întâlni inițiatul la jumătatea drumului (căci Unitatea pătrunde toate lucrurile), ci este vorba despre faptul că nivelul de conștiință al magului nu este capabil să înglobeze Unitatea până când nu se face trecerea întru tărâmul nesecvențial. Doar corpul mental sau spiritul inițiatului este capabil de a face această călătorie. Chiar dacă această ultimă realizare apare la un nivel pur mental, Bardon pune aceste exerciții la antrenamentul astral. Motivul pentru asta este faptul că tehnica începe de la

nivel astral. Construirea unei imagini a divinității și impregnarea acelei imagini cu cele patru atribute divine, este o muncă astrală. Această practică duce elevul, în cele din urmă, la manipularea celor patru calități, independent de formă sau de imagine.

La acel nivel ea devine o operație pur mentală, și tocmai această trecere la planul mental permite inițiatului să poată conceptualiza Unitatea într-o stare fără de formă.

În acest punct trebuie să te avertizez că datorită naturii finite a cuvintelor îmi este imposibil să descriu precis Unitatea, sau experiența unirii cu Unitatea. Experiența nesecvențială nu poate fi descrisă prin mijloace secvențiale de descriere, aşa cum sunt cuvintele. Așa că orice lucru voi spune va fi doar parțial adevărat, și el va transmite lucrurile într-o manieră secvențială, ceea ce ascunde realitatea esențială nesecvențială a Unității. Dar chiar în faptul că am spus asta, am spus lucruri care nu sunt limpezi. Unitatea este nesecvențială, dar ea înglobează simultan atât tărâmul secvențial cât și cel nesecvențial. Când spun că ea este nesecvențială, mă refer mai mult la felul în care Unitatea apare pentru conștiința noastră secvențială, nu la natura ei esențială. Deseori, modul în care încercăm să descriem lucrurile de nedescris, implică mai mult indicarea diferențelor între acele lucruri și cele „normale”, decât arătarea asemănărilor. Problema cea mai mare a acestei abordări este că acțiunea de indicare doar a diferențelor pare să limiteze comprehensiunea noastră asupra Unității esențiale a Ființei. În speranța evitării acestei confuzii, voi încerca să arăt că de multe asemănări pot.

Primul lucru pe care ar trebui să-l spun pentru a descrie uniunea cu Unitatea se leagă de simțul de sine pe care îl are magul. Conștientizarea de sine a Unității este deseori descrisă ca fiind starea „Eu Sunt”, dar deseori se trece cu vederea faptul că acest simț divin al identității cu sine este de aceeași calitate ca și cel experimentat de o ființă umană normală. Singura diferență este cea a cantității, întrucât Unitatea înglobează toate lucrurile care există, iar un om cuprinde doar o porțiune foarte mică din această întindere infinită. De fapt, tocmai acest continuum de similaritate este cel pe care magul îl urmează, în acțiunea de a-și mări cantitatea conștiinței sale. În termeni simpli, magul stă ferm înrădăcinat în calitatea conștientizării de sine și mărește cantitatea acelei calități până când înglobează Unitatea Întregii Ființe. Implicația în practică a acestui lucru este că magul, odată ce s-a unit cu Unitatea percepă întregul univers ca și cum acesta ar fi o parte a sinelui. Nu există nici o parte din universul infinit, de care Unitatea nu este conștiință.

Ceea ce ne aduce la cele patru calități ale divinității, care cred că vor fi o fundație bună pentru a descrie și mai mult ramificațiile uniunii cu Unitatea. Observă că aceste calități date în nivelul IX sunt ușor diferite de cele date în nivelul X. Eu mă voi ocupa de nivelul X, deși merită să compari singur diferențele.

Cel patru atribute sunt:

1) Omnipotența (atotputerea): asociată cu elementul Foc. Tipul de omnipotență pe care o are Unitatea și cel care se unește cu Unitatea, nu este asemănător cu concepția populară despre un dumnezeu care se află „în ceruri”, care arată înspre noi, bieți muritori, și dintr-o dată lucrurile se schimbă după cum vrea „el”. Omnipotența Unității lucrează simultan dinlăuntrul înafara TUTUROR lucrurilor. La nivelul Unității nu există separare de conștiință, ci separarea de conștiință propriu zisă este doar o manifestare a Unității.

Înlăuntrul Unității nu există o voință asemănătoare cu voința umană. Unitatea există simultan peste tot, ca un întreg unitar, iar ceea ce credem noi că este voința divină, este doar Unitatea care este ceea ce este în mod natural. Când inițiații vorbesc despre unirea cu voința divină, și spun lucruri ca și „fie ca voința Ta să fie voința mea”, se dă impresia greșită că voința individuală este transpusă, cumva, de către o voință mai înaltă. Dar nu este așa. Voința individuală este doar transformată de experiența uniunii, și nu înlocuită. Și aici, inițiatul urmează continuumul de similaritate, pe măsură ce se ridică spre divin. Similaritatea are aici de-a face cu faptul că voința umană este un aspect, sau o manifestare a voinței divine. Și din nou, diferența nu este una calitativă ci cantitativă.

Omnipotența zeilor mai mici este mai limitată decât cea a Unității. Pentru că ei există sub Abis, sunt creațuri finite, secvențializate. Așa că pentru mag ei au o folosință specifică, limitată. De pildă în magia ceremonială modernă, trebuie să se aleagă atent „zeitatea” (god form) pentru sarcina care trebuie realizată. Dar dacă se poate realiza unirea cu Unitatea, atunci nimic nu este imposibil. Dar trebuie să adaug că magul capabil să se unească cu Unitatea nu va voi lucruri meschine, sau lucruri care încalcă legalitatea universală. Trebuie să ții minte că această transformare atinge adeptul pe TOATE nivelurile ființei sale.

2) Omnisciența (atotcunoașterea): asociată cu elementul Aer. Esența de bază a Unității, lucrul din care este compusă ea este conștiința. Tot ceea ce există (mental, astral și fizic) este o manifestare a acestei conștiințe. Conștiința Unității este conștiință de sine, dinlăuntrul (within) tuturor părților sau manifestărilor sale, simultan și total. Cu alte cuvinte, Unitatea cunoaște TOATE lucrurile dinlăuntru înafară. Această cunoaștere nu este doar a unui observator extern, ci este cunoașterea unui participant.

Vreau să te gândești atent la implicațiile pe care le are acest fapt pentru magul care se unește cu Unitatea. Orice lucru pe care magul vrea să îl știe sau să îl exploreze, îi este instantaneu disponibil. Dar această cunoaștere va fi una efectuată dinlăuntrul înafară, în cel mai intim fel posibil. Ea este asemănătoare calitativ cu tipul de cunoaștere pe care îl avem în viață zilnică, când trecem prin evenimente diferite. Diferența este, ca de obicei, în cantitatea cunoașterii. De exemplu fiecare dintre noi știm cum să ne legăm șireturile, pentru că am făcut acest lucru de multe ori, dar în relație cu Unitatea suntem ca

un copil mic care nu și-a legat şireturile niciodată, iar înțelegerea pe care o avem asupra acestei arte misterioase, vine din descrierea pe care ne-au făcut-o părinții. Aceasta înseamnă că Unitatea știe TOATE lucrurile dinăuntru înapoi, iar omul știe doar puține lucruri din această perspectivă.

Trebuie să spun că „vorbirea despre” acest tip de cunoaștere este diferită de experiența în sine. Magul care se unește cu Unitatea nu este doar CAPABIL să cunoască tot, ci CHIAR cunoaște tot, cât timp se află în starea de unitate. Însă doar puțini magi aleg să aducă această cunoaștere întru conștiința lor normală, cea zilnică. Cunoașterea a prea multe lucruri tinde să ia bucuria vieții, nemaiapărând nici o surpriză.

3) Atotiusbirea sau Compasiunea (bunătatea divină): asociată cu elementul Apă. Observă te rog că în nivelul IX Bardon asocia Nemurirea cu Apa.

Compasiunea divină este asemănătoare în calitate cu iubirea umană, cu excepția faptului că în manifestarea umană a iubirii tindem să o direcționăm față de o persoană anume, o idee sau un lucru anume. Astfel iubirea umană este mai limitată decât cea divină, și este o proiectare din noi către ceva extern (exceptând iubirea de sine). Iubirea divină a Unității vine dintr-o perspectivă mai largă, care include TOATE lucrurile și lucrează dinlăuntrul (within) fiecărui lucru. Este nepărtinitoare și este împărtășită în mod egal față de Tot ceea ce există.

Ne întrebăm destul de des cum pot exista aspectele și evenimentele neplăcute ale vieții într-un univers pătruns de o divinitate Bună. Răspunsul la această întrebare se află în aspectul cantitativ al bunătății sau Milei divine. Unitatea pătrunde simultan și complet întrregul univers infinit, aşa că are o perspectivă eternă, din care fiecare eveniment este văzut ca și conformându-se cu legalitatea universală. Cu alte cuvinte, din perspectiva universală a Unității, bunătatea se află în Toate evenimentele, chiar și în cele mai neplăcute.

Suferința există pentru un motiv. Ea ne predă lecții pe care nu am fost capabili să le învățăm prin metode mai plăcute. Așa că în miezul fiecărei situații neplăcute se află bunătatea divină care știe că acesta este felul în care trebuie să învățăm; lecția de bază (care trebuie învățată) este cea care are în ea bunătatea, manifestarea evenimentelor fiind secundară. Uneori, singura cale de a percepe bunătatea divină aflată în spatele evenimentelor neplăcute este să ne lărgim perspectiva spre a include vieți (anterioare), nu momente singulare.

Un adept care s-a unit cu această Compasiune divină poate părea uneori foarte ferm, dar asta nu ar trebui să fie considerat greșit ca fiind o lipsă de bunătate. Căci la rădăcina acestei manifestări se află conștientizarea unei perspective mult mai largi asupra lucrurilor, decât o poate avea conștiința normală umană.

Un astfel de adept va simți o grijă și o iubire adâncă pentru toate creaturile, și își va manifesta voluntar bunătatea, în cea mai bună manieră pentru ocazia respectivă.

4) Nemurirea (aceeași cu Omniprezența în acest caz): asociată cu elementul Pământ. În Nivelul IX, Bardon pune aici Omniprezența, dar dacă te gândești bine ea este în esență aceeași cu Nemurirea. Pentru că Unitatea este un lucru imanent, și astfel există prin întregul spațiotemporal. Nemurirea divină nu este același lucru pe care îl luăm în calcul atunci când ne gândim despre nemurirea unei forme umane. Teoretic, nemurirea umană (dacă ar fi adevărată) este strict un proces de durată prelungită, moment după moment (un proces secvențial). Adică omul nemuritor va trece prin timp, moment după moment. Deși calitatea acestui lucru este asemănătoare cu Nemurirea divină cantitatea este diferită. Nemurirea Unității are loc la un nivel de eternitate, iar durata moment după moment (secvențialul) este doar o manifestare a Nemuririi eterne.

Dar marea problemă este că nimic din cele ce există în lumea astrală sau cea fizică nu are o natură eternă sau nemuritoare. Adevarata nemurire există doar la nivelul tărâmului nesecvențial, etern.

Comparând Nemurirea Unității cu Imanența sa, spun că ele sunt același lucru, pentru că Nemurirea Unității este eternă. Nu are început, nici sfârșit, aşa că nu există „cine”, „ce”, „de ce”, „când”, „unde”, care să nu ia parte la Unitate. Legătura dintre ele este mai ușor de percepție când se consideră continuum spațiotemporal. Din perspectivă eternă, întreaga înțindere infinită spațiotemporală este percepție ca un moment prezent singular, sau ca un mare și infinit „Acum”. Dar din moment ce Unitatea este Nemuritoare și eternă, această perspectivă nu este doar o experiență de observator. Ea este percepție simultan dinăuntru înapoi, din perspectiva [simultană] a fiecărui lucru care se ocupă cu detaliile minuțioase a manifestării fizice spațiotemporale, până la experiența cea mai efemeră și comprehensivă a spațiotemporalului.

Sentimentul sau calitatea Imanenței este același pe care elevul le-a experimentat în nivelul VI, când a practicat conștientizarea corpului mental propriu, care se află înăuntrul corpului astral și a celui fizic, dar cantitatea este diferită. Pentru Unitate nu există separări, nu există un simț imediat de a fi ÎNLĂUNTRUL unui corp. Ci Unitatea umple complet întruchiparea (embodiment) Imanenței sale. Întreaga infinitate a universului manifestă ESTE Unitatea, nu doar învelișul care găzduiește Unitatea. Nu există separare între „corpul” Unității și Unitatea însăși. Când privim o piatră sau o frunză, sau privim o moleculă printr-un microscop electronic, ne uităm direct la Unitate. Când privim unii la alții, și în interiorul propriului sine, ne uităm la Unitate.

(N.T. informații auxiliare pot fi găsite în Dimensiunile divinului, explicarea celor patru principii divine, aflată în „Eseuri”) Voi încheia cu o notă finală comentariile mele despre uniunea cu Unitatea. Aceasta se referă la procesul pe care adeptul trebuie să-l facă spre a integra experiența uniunii în viața zilnică. Mulți oameni nu reușesc să treacă înapoi din Abis și să se

întoarcă la starea lor de conștiență normală. Cred că ai cunoștință de poveștile despre misticii care s-au întors din experiențe foarte profunde și apoi au înnebunit. Aici intervine pentru mag rolul pregătirii și al antrenamentului serios.

În multe feluri, integrarea unei experiențe din tărâmul nesecvențial întru conștiența zilnică este o sarcină mult mai dificilă decât a obține o asemenea experiență. Experiența pe care îți-o oferă Unitatea este atât de străină de nivelul nostru normal de conștientizare de sine, încât nu se potrivește în întregime înăuntrul hotarele conștienței zilnice. Așa că este de importanță vitală ca magul să aibă o cunoaștere de lucru detaliată despre mecanismele proprii de percepție. În esență, el trebuie să traducă și să interpreze experiența nesecvențială întru termeni care pot fi înțeleși de conștiența normală, secvențializată. Doar în acest fel poate o astfel de experiență să fie integrată într-un nivel de funcționare normal.

După întoarcerea la conștiența normală, magul va fi transformat inexorabil. O transformare atât de adâncă și pătrunzătoare necesită o reevaluare și o reajustare a personalității și individualității sale, asemănătoare cu cea de la nivelurile I și II, dar la un nivel mult mai larg.

Întors într-o stare normală de conștientizare, adeptul nu va reuși să fie conștient pe deplin de detalii infinite întâlnite în experiența de uniune. Aceste detalii (deplinătatea experienței) trebuie să fie comprimate în memorie și să fie puse la dispoziție, pentru ca magul să le poată accesa oricând vrea. Dar spre a percepe deplinătatea unei experiențe de uniune, adeptul trebuie să se afle înăuntrul tărâmului nesecvențial, și să funcționeze cu mintea superioară. Această dihotomie de a fi aproape, dar departe de Unitate, poate dezorienta la început chiar și pe cel mai experimentat adept, dar și aici, antrenamentul din cele nouă niveluri anterioare este esențial pentru succes.

Mai mult, adeptul trebuie să echilibreze cu viața sa cotidiană experiența de transformare pe care o oferă Unitatea, în așa fel încât transformările interne să nu fie puse pe tavă în fața tuturor. Motivele nu sunt esoterice ci extrem de practice, și vin din circumstanțele locului în care ne aflăm în prezent, în continuumul spațiotemporal. Cu alte cuvinte, considerând starea de lucruri prezentă, este de datoria magului să nu își arate realizările, pentru că dacă ar face-o ar fi inundat de oameni care i-ar cere înțelepciunea, ori s-au prezenta pentru satisfacerea altor nevoi. Au fost și vor mai fi momente în care adeptul se poate revela lumii, dar acum nu este unul dintre ele. Ca urmare, există mulți adepti care au ajuns la Unitate, dar țin secret acest lucru.

Cum am menționat anterior, Bardon pune elevul să lucreze cu cele patru atribute încă de la începutul antrenamentului astral de nivel X, chiar dacă ele se aplică mai mult la Unitate decât la zeii mai mici, chiar dacă acești zei mai mici sunt cei pe care elevul îi întâlnește mai întâi. Motivul pentru asta este faptul că, în cele din urmă, aceste calități vor conduce magul la conștientizarea Unității. Când lucrează cu zeii mai mici, elevul trebuie să-și aplice cele patru calități într-o proporție inegală, în funcție de natura zeului ales. Lucrul cu aceste tipuri diferite de zei mărește conștiența adeptului, și o pregătește pentru uniunea cu Unitatea.

Sper că până acum ai devenit conștient de importanța fiecărui nivel al „Inițierii în hermetism”. Dacă oricare nivel a fost trecut cu vederea, scopul final al Marii Opere, nu va fi realizat. Sper de asemenea că înțelegi modul în care tot cursul se impunează la final și creează un circuit complet.

Fizic

„Diferite puteri magice”

În această secțiune ultimă a nivelului X, Bardon descrie câteva posibilități care pot fi luate în considerare de mag, în practica acestuia. Nu văd de ce să adaug aici, Bardon fiind foarte explicit.

Epilog

În epilogul la „Inițiere în Hermetism”, Bardon afirmă: „Facultătile oculte nu sunt altceva decât niște rezultate secundare, un fel de compas al dezvoltării spirituale, și sunt date doar pentru scopuri nobile și pentru ajutorul semenilor. În consecință puterile oculte sunt rezervate doar magului adevărat.” Mulți oameni au impresia că un mag avansa practică în mod necesar cu constanță abilitățile magice dobândite. Dar nu este așa. Doar pentru că ai abilitatea de a face un lucru, nu înseamnă că îl și faci. În inițiere, scopul principal nu este dobândirea de facultăți magice, ci să înveți aceste facultăți ca o cale de a avansa mai mult. O parte interesată, chiar ironică a MISTERIILOR, este că obținerea unor puteri mistice mari (și aici nu mă refer la cele mundane, de care abuzează de obicei aceia care le posedă), face ca magul să fie neinteresat să transforme universul fără să fie nevoie de acest fapt. Când magul ajunge la un anumit punct în dezvoltarea sa, el va începe să facă din ce în ce mai puține acțiuni magice mundane.

Scopul inițierii hermetice este unul esențial spiritual, dar calea care duce acolo include obținerea multor abilități mundane. Fără a învăța aceste facultăți și a trece prin transformările care-i sunt aduse inițiatului de învățarea lor, urcarea s-ar opri la un nivel foarte mic. Sper că prin multele remarcări pe care le-am făcut să te conduc la modul în care elevul sincer trebuie să considere obținerea abilităților magice, indiferent cât de atrăgătoare par ele, abilități pe care Bardon le descrie în „Inițierea în hermetism”. Ele nu sunt scopul pentru care se lucrează, ci sunt ajutoare pe Cale.

Se poate sta multe vieți învățând abilități care să impresioneze lumea, dar în acest fel se va amâna scopul final. Aceasta este Calea Lungă. Calea Scurtă, este atunci când omul nu se implică în (atașeză de) trucurile magice, și își concentrează atenția asupra scopului final. Realizarea nu este mai mică pe această Cale Scurtă, ba chiar este mai mare, mai rapidă. Aceasta este Calea spre care Bardon îndrumă elevul sincer, în cartea sa „Inițiere în hermetism”.

Toate cele bune cititorului,

Rawn Clark